

विषय	पाना नं.
रायलुपगलानुं १	३८
महावीरस्वामी	
पंचकल्याणकुतुं १	३९
दीवाणीनुं १	४०
वीशस्थानक तपनुं १	४१
वर्धमान तपनुं १	४१
शेहिणी तपनुं १	४१
उपदेशकुतुं १	४२
सीमंधरस्वामीना होडा	४३
सिद्धायलज्जना होडा	४३
भाग ५ मेः	
स्तवना	
अपलदेव प्रभुना ८	४४
सिद्धायलज्जनुं १	५०
अजितनाथ प्रभुना ४	५१
संभवननाथ प्रभुना ३	५४
अभिनंदन प्रभुना ४	५६
सुमनिनाथ प्रभुना ३	६०
पद्मप्रभ प्रभुना ४	६२
सुपार्श्वनाथ प्रभुना २	६४
संद्रप्रभ प्रभुना २	६६
सुनिनिनाथ प्रभुना ४	६७
गीतजननाथ प्रभुना २	७०
शेवांसनाथ प्रभुना ३	७१
वाःपूज्य प्रभुना २	७३

विषय	पाना नं.
विभजननाथ प्रभुना ३	७५
अनंतनाथ प्रभुना ३	७७
धर्मनाथ प्रभुना ३	७९
शांतिनाथ प्रभुना ११	८२
कुंथुनाथ प्रभुना २	८२
अरनाथ प्रभुना ३	८४
भल्लिनाथ प्रभुना ३	८६
मुनिसुव्रत प्रभुना ४	८८
नमिनाथ स्वामीना ३	१०२
नेमिनाथ प्रभुना ६	१०४
पार्श्वनाथ प्रभुना १५	११२
महावीर प्रभुना ७	१२४
सीमंधरस्वामीना ८	१२६
प्यालुजिननुं १	१३८
देवप्रशा जिननुं १	१३९
अनंतवीर्य जिननुं १	१४०
वीश विहरमान जिननुं १	१४१
सिद्धायलज्जना १४	१४२
सामान्य जिनना ६	१५४
पीगतिथिनुं त्रय दाननुं १	१५७
पांयमनुं ७ दाननुं	१६०
पांयमनुं नानुं	१६७
आडमना २	१६८
अेडादशीनुं १	१७२
वीशस्थानकुतुं १	१७३
सिद्धयदना २	१७५
महावीर प्रभुनुं १	१७७

અ તુ ક મ ગિ કા

વિષય	પાના નં.	વિષય	પાના નં.
ભાગ ૧ લો		શીમધર જિતનાં ૩	૨૪
પ્રથમ સન્મુખ જોડવાના યોદ્ધા ૩		પંચ પરમેષ્ઠિના શુભોત્તું ૧	૨૬
ભાગ ૨ લો		તીર્થક્રદેના વર્ણોત્તું ૧	૨૬
અણપ્રકાશી પૂજા, નંતો ૩મ		તીર્થક્રદેના લાંછનોત્તું ૧	૨૭
અને દોઢા ૬		તીર્થક્રદેના ભવોત્તું ૧	૨૯
ભાગ ૩ લો		પુંડરીક સ્વામીત્તું ૧	૨૮
વેત્યવંદન વિધિ અને શુભો ૧૪		વિવિધ તીર્થોત્તું ૧	૨૯
પ્રદક્ષિણા દેતી વખતે		સિદ્ધાચલનાં ૨	૩૦
જોડવાના દુતા ૧૯		પર્વુત્તુ મહાપર્વત્તું ૧	૩૦
ભાગ ૪ થી		સિદ્ધચલનાં ૩	૩૨
વેત્યવંદનો		ભીત્તું ૧	૩૨
અભિનાય પ્રશ્નો ૩	૨૦	પંચમીત્તું ૧	૩૩
શાંતિનાય પ્રશ્ન ૧	૨૧	સૌભાગ્યપંચમીત્તું ૧	૩૪
નૈરેતાય પ્રશ્ન ૧	૨૨	પંચમીત્તું ૧	૩૫
આર્ચનાય પ્રશ્નો ૩	૨૩	અણમીત્તું ૧	૩૫
અણમીત્તું ૧	૨૪	દેવદાસીત્તું ૩	૩૬
દેવદાસી જિતનાં ૩	૨૫	પંચમીત્તું ૧	૩૭
અણમીત્તું ૩	૨૬	અણમીત્તું ૧	૩૮
દેવદાસી જિતનાં ૩	૨૭	દેવદાસી જિતનાં ૩	૩૯
અણમીત્તું ૩	૨૮	અણમીત્તું ૧	૪૦

म ॐ ला य र णु म्

वीरः सर्व-सुरासुरेन्द्र-महितो,

वीरं पुधाः संश्रिताः;

वीरेषुऽभिहतः स्वकर्म-निययो.

वीराय नित्यं नमः ।

वीरात्तीर्थमिदं प्रवृत्तमतुषं,

वीरस्य धीरं तपो;

वीरे श्री-धृति-कीर्ति कान्ति-निययः;

श्री वीर ! भद्रं हि श ॥१॥

[illegible]

આ પ્રતિમાના ગુણ લાવ ધરીને, જે માણસો ગાય છે;
પામી સઘળાં સુખ તે જગતનાં, મુક્તિ લાણી લય છે. ૧

[૩]

પૂર્ણનિન્દમયં મહોદયમયં દૈવત્યચિદ્દયમયં,
રૂપાતીતમયં સ્વરૂપરમણં સ્વાભાવિકીશ્રીમયમ્;
જ્ઞાનોદ્યોતમયં કૃપારસમયં સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં,
શ્રી-સિદ્ધાચલતીર્થરાજમનિશં વન્દેડહમાદીશ્વરમ્.

[૪]

નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી શ્રેયસ્તરોર્મગ્નરી,
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી વ્યાપકલતા-ધૂમરી;
હયોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી રાગદ્વિષાં જિત્વરી,
મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુદ્ગલસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્.

[૫]

કિં કપૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિર્મય;
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કારુણ્યકેલિમયમ્
વિશ્વાનન્દમયં મહોદયમયં શોભામયં ચિન્મયં,
શુદ્ધજ્ઞાનમયં વપુર્નિર્નપતે-ભૂયાદ્ ભવાલમ્બનમ્.

[૬]

અધ્યાત્મવત્ સદ્લતા નયનદ્વયસ્ય.

દેવ ! ત્વદીયચરણામ્બુજવીરણેન;

અથ ત્રિલોકતિલક ! પ્રતિભાસતે મે,

સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણઃ

ભાગ ૧ લો.

પ્રભુ સન્મુખ જોડવાના સ્તુતિરૂપ શ્લોકો.

[૧]

- પ્રભુદર્શન મુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિધિ; ૧
 પ્રભુદર્શનથી પામીએ, સદૃશ પદારથ ચિદ્. ૧
 ભાવે જિનવર પૂજ્યે, ભાવે દીને દાન; ૨
 ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવલ જ્ઞાન. ૨
 જીવણ જિનવર પૂજ્યે, પૂજનાં કૃપા હોય; ૩
 દાન નમે પ્રભુ નમે, આળુ ન લોપે કૃપા. ૩
 ફલણે કેશ ભાગમાં, જોડા શ્રી જિનરાજ; ૪
 લેખ તારામાં ચંદ્રમાં, તેમ જોએ મહારાજ. ૪
 ત્રિભુવનનાયક તું પાળી, મહા માટે મહારાજ; ૫
 મોટે મુખે પામીએ, તુમ દર્શન હું જાણ. ૫
 આજ મનનાથ નાવિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા મુખ્ય કહેલો; ૬
 પાપ દુરમ ફરે દલ્યાં, નાદા હુણ દહોલ. ૬
 પંચમ પ્રાણ પામ્યાં, હૃદયે પ્રભુ દેહાર; ૭
 તે જાણ તારા નામની, તે મોટે આધાર. ૭

તે પ્રતિમા મનનાથરૂપી, હૃદયહરી શ્રી તીર જિહ્વિકી;
 ભક્તિને તે નર્તકી હૃદયહરી, વર્તે, પીલી ચાંદની.
 તેમજ આપણે મારે જાણે, આપણે જિહ્વિક પ્રતિભા
 તેમજ આપણે મારે જાણે, આપણે જિહ્વિક પ્રતિભા

[૧૩]

દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશમ્;
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્.

[૧૪]

મદ્ગલં લગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમઃ પ્રભુઃ.
મદ્ગલં સ્થૂલભદ્રાદ્યા, જૈનો ધર્મોઽસ્તુ મદ્ગલમ્.

—૦—

ભાગ ૨ જો

અષ્ટપ્રકારી પૂજા, તેનો ક્રમ તથા દોહા.

આવકોએ હાંમેશા શ્રી જિનેશ્વર દેવોની દ્રવ્યથી: અને ભાવથી: એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ. અષ્ટપ્રકારી પૂજા, એ દ્રવ્યપૂજા છે, અને તેના કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ વાળવવી જોઈએ. એને માટે ચોસડ પ્રકારી પૂજામાં કહ્યું છે કે:- સાતે શુદ્ધિ સમાચરી રે, પૂજશું અમે રંગ લાલ.

સાત શુદ્ધિ

અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજેપગરાગ સાર;
ન્યાયદ્રવ્ય વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧

૧. અંગશુદ્ધિ-શરીર શુદ્ધ થઈ રહે, એટલે માપસરના વ્યર્થથી શુદ્ધ ભૂમિ ઉપર સ્નાન કરી ડોરા રૂમાલથી શરીરને ઘસાવર લુંછવું, તથા પાણી ઢાળતાં હવનતુની વિશદ્યના ન થાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

[७]

अध मे अक्षं जन्म, अध मे अक्षं क्रिया;
अध मे अक्षं जात्रं निनेन्द्र ! तव दर्शनात्.

[८]

दिने लक्ष्मिर्दिने लक्ष्मि-दिने लक्ष्मिर्दिने दिने;
अदा मेऽस्तु अदा मेऽस्तु अदा मेऽस्तु लये लये.

[९]

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिदेवाय नाथ !
तुभ्यं नमः क्षितिस्तलागलभूपणाय;
तुभ्यं नमस्त्रिजगताः परमेष्ठिन्यय,
तुभ्यं नमो नित ! लंकादधिशोषणाय.

[१०]

प्रमाणरत्ननिगज्जं हृदियुग्मं प्रसन्नं,
वदनप्रसन्नः शशिनीजगदन्धः
महज्जगति यत्ते मन्त्रजगदन्धः,
तस्मिन् जगति त्वेता वीतराजस्तमेव.

૭. વિધિશુદ્ધિ-સ્નાન કરીને શુદ્ધ, ઉત્તમવળ વસ્ત્ર પહેરી, પૂજનાં ઉપકરણો લઈ, શુભભાવનાવાસિત અંતઃકરણપૂર્વક જિનમંદિરે જવું. રસ્તામાં કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ ન થઈ જાય, એ ધ્યાનમાં રાખવું, મંદિર દૂર હોય, તો પગ ધોયા માટે પાણી સાથે લઈ જવું.

શ્રી જિનમંદિરમાં પ્રવેશ.

દહેરાસરમાં પેસતાં પ્રથમ ‘નિસીહિ’ કહેવી. છેટેથી પ્રભુનું મુખ જોતાં લક્ષિતપૂર્વક બે હાથ લેગા કરી મસ્તકે લગાડી ‘નમો જિણાણું’ બોલવું. જ્યાં પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય તેમ હોય, ત્યાં ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. પ્રદક્ષિણાં ફરતાં અને ફર્યા પછી દેરાસરમાંથી આશાતના ટાળવા બનતું કરવું. ખટ્ટી મૂળનાયક પ્રભુ સન્મુખ જઈ મધુર સ્વરથી ભાવપૂર્વક સ્તુતિઓ બોલવી. પુરુષોએ જમણી બાજુએ અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું. સ્તુતિ બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

પૂજા કરનારે પોતાના કપાળમાં, ગળે, છાતીએ અને નાભિએ એમ પાંચ તિલક કરવા. પછી બીજી વખત ‘નિસીહિ’ કહી દ્રવ્યપૂજામાં જોડાવું.

શ્રી અષ્ટપ્રકારી પૂજાનો ક્રમ

અષ્ટપ્રકારી પૂજા એટલે શ્રી જિનેશ્વરદેવની આઠ પ્રકારના દ્રવ્યોથી પૂજા કરવી તે. એ આઠ પ્રકારમાં પહેલા ત્રણ પ્રકારની પૂજાને ‘અંગપૂજા’ કહેવાય છે, બ્યારે બાકીના પાંચ પ્રકારોની પૂજાને ‘અગ્રપૂજા’ કહેવાય છે. પહેલી ત્રણ પૂજા

૨. વસ્ત્રશુદ્ધિ—પૂત્ત માટે પુરુષોએ જે વસ્ત્ર અને સ્ત્રી-
ઓએ વ્રાજુ વસ્ત્ર તથા હમાલ રાખવા. પુરુષોએ મુખકાથ
માટે હમાલ રાખવાનો નથી જ. તથા ગાંઠકરાક વિગેરે પૂત્ત
કરતી વખતે પહેરી શકાય નહિ. પૂત્ત માટેનાં વસ્ત્રો:— સંકેત,
કાટ્યા, બળ્યા કે સાંચા વિનાનાં રાખવાં. જે વસ્ત્રો દેશમી
રોચ તે પાણ તે હાંસ્યાં દેવાં ન્દેઈએ. તથા સુગંધિ પદા-
ર્થોથી વામિત કરવાં ન્દેઈએ. બીજાં કાઈપણ કામમાં વાપરવાં
ન્દેઈએ નહિ. પૂત્તનાં કપડાં પહેરીને વગર ન્દાયેલાને કે
આગ્રહ વસ્ત્રવામાને આરવું નહિ.

૩. મનઃશુદ્ધિ—પૂત્તમાં મનને સ્થિર કરવું અને બીજાં
બધું તે વખતે ભૂલી જવું.

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાંતરમાં કાળે બરાબર લીધે છે કે
દેખે તે ન્દેઈ. પૂત્તનાં હાથરોગ દેવાં મૂઠવાળી વગ્યા પાણ
તેમ અને તેમ સુક રાખવી.

૫. હાથરોગશુદ્ધિ—દેહર, સુગર, પુખ, પુષ, અગર-

જઈ મેરુ ધરી ઉત્સંગે, ઇન્દ્ર ચોસઠ મળીયા રંગે;
પ્રભુ પાસનું મુખડું જોવા, લવોલવનાં પાતિક જોવા. ૧

(વ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી, ત્રીજી વખતની “નિસીદિ”
કહી, ચૈત્યવંદનાદિક લાવપૂજામાં જોડાવું.)

માલિની છંદ.

સકલ કુશલ-વલ્લી-પુષ્કરાવર્ત-મેઘો,
દુરિત-તિમિર-ભાનુઃ કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ;
લવ-જલ-નિધિ-પોતઃ સર્વ-સંપત્તિ-હેતુઃ,
સ લવતુ સતતં વઃ શ્રેયસે શાન્તિનાથઃ ૧
[શ્રેયસે પાર્શ્વનાથઃ]

ભાગ ૩ જે

ચૈત્યવંદનનો વિધિ અને સૂત્રો.

શ્રી ચૈત્યવંદનનો વિધિ

૧. પ્રથમ ત્રણવાર ભૂમિ પ્રમાણ ત્રણ ખમાસમણ દઈ ઇચ્છા-
કારણ સંદિસહ લગવન્ ચૈત્યવંદન કરું ?

શુરુઃ—(હાજર હોય તો, કહે કે -) કરેહ.

શિષ્યઃ—ઈચ્છં.

જે હાથ રોડાના આકારે જોડી, પ્રભુજીની સામે એકાગ્ર
દષ્ટિ રાખી, જે ઢીંચણ ભોંય ઉપર રચાપી, અર્થના ચિંતન-
પૂર્વક, ખુદ્દા અવાજથી, ભક્તિ લાવના હાવભાવ અને
આનંદના આંસુ સાથે નીચેના સૂત્રો જોડવા.

શ્રી જિનશુભ પદ્યાવલી

પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી તેને ' અંગ-પૂજા ' કહેવાય છે, અને બીજી પાંચ પૂજા પ્રભુની આગળ સન્નિયમ રીતે કરવાની હોવાથી ' અથપૂજા ' કહેવાય છે. જેને શરીરમાંથી રસી ઝરતી હોય તેજે અંગપૂજા પાતાનાં ચંદન-પુષ્પ આદિથી બીજા પાસે કરાવવી, અને અથપૂજા તથા ભાવપૂજા પોતે કરવી.

૧. જલપૂજા-પ્રથમ નિર્માલ્ય ઉતારી પાતાના શરીર સાથે પ્રભુનું અંગ ન ઘસાય તેમ, તથા બહુ પાંચા સાથે વાળાફૂંચીથી કેસર દર કરી, પંચામૃતથી (દધિ, દહીં, સાર, ઘી, પાણીમાં નાંખીને) શ્રી જિનપ્રતિમા આદિને ન્હાવણ કરી, માફળા પાણીથી ન્હાવણ કરવું. ત્રણ અંગસૂક્ષ્ણાં પાતાના સાથે જ બહુ માનપૂર્વક બરાબર કરવાં.

જલપૂજાના દુહા

ઉવસગ્ગહર-સ્તવન

ઉવસગ્ગ-હરં પાસં, પાસં વંદામિ ઇમ્મઘણુ-મુક્કં;
 વિસહરવિસનિન્નાસં, મંગલ-કલ્લાણુ-આવાસં. ૧
 વિસહર-કુલિંગમંતં. કંઠે ધારેઈ જો સયા મણુઓ;
 તરસ-ગહ-રોગ-મારી-હુટ્ટ-જરા જંતિ ઉવસામં. ૨
 ચિટ્ટઉ દ્વરે મંતો, તુજા પણામોવિ બહુકલો હોઈ;
 નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુક્ખ-દોગચ્ચં. ૩
 તુહ સમ્મત્તે લલ્લે, ચિંતામણિ-કમ્પપાયવળલહિએ;
 પાવંતિ અવિઘ્નેણું, જીવા અ-ચરા-મરં ઠાણું. ૪
 ઈય સંશુઓ મહાયસ! ભત્તિબ્ભર-નિબ્ભરેણુ હિયએણુ;
 તા દેવ! દિન્નજ યોહિં, ભવે ભવે પાસ-જિણુ-ચંદ! ૫

જય વીયરાય-પ્રાર્થના સૂત્ર

જય વીયરાય ! જગગુરૂ ! હોઉ મમં તુહ પલાવઓ ભયવં !;
 ભવ-નિવ્વેઓ મગ્ગાણુસારિયા ઈટ્ટ-ફલ-સિદ્ધિ. ૧
 દોગ-વિરુદ્ધચ્ચાઓ, ગુરુજણુપૂઆ પરત્થ-કરણું ચ;
 સુહુગુરુજ્ઞેગો તવ્વયણુ-સેવણુ આભવમખંડા. ૨
 વારિન્નઈ જઈવિ નિયાણુ-ખંધણં વીયરાય ! તુહ સમયે;
 તહુવિ મમ હુન્ન સેવા, ભવે ભવે તુગ્ગ ચલણાણું.
 દુક્ખ-દુખઓ ઇમ્મદુખઓ, સમાહિમરણં ચ યોહિલાલો ચ
 સંપન્નકિ મહ એચં, તુહ નાહ ! પણામકરણેણું.
 સર્વ-મહ્ગલ્લમાહ્ગલ્લં, સર્વ-કલ્યાણુકારણુમ્;
 પ્રધાન સર્વધર્માણું, વૈનં જયતિ શાસનમ્.

શ્રી જિનશુભ પદ્યાવલી

૨. અકલ-કુશલ-શક્તી ॥ ખટ્ટી કોમળાણુ કૈત્યવંદન, જાંઠિંગિ,
નમુત્યુણું કહેવું.

૩. ખટ્ટી-જે દાઘ કપાળ સુધી જરા હંચે લઈ જઈ જતવંતિ
કહી, એક અમાસમાણુ દઈ, સર્વ કૈત્યેને ખટ્ટી જેણં વંદન
કરવું. એ જ પ્રમાણે જે દાઘ કપાળ સુધી હંચા લઈ જઈ
જતવંતેવિ સત્ર કહી, સર્વ શ્રમાણુ સદાત્માઓને વંદન કરવું.

૪. ખટ્ટી-નગોરદર્શન કહી પ્રભુજીના ગુણોની વર્ણનાથી ભરપૂર,
જાંબીર ગર્ધવાણું, રતવન મધુર સ્વરથી કહેવું.
(રતવન ન ગાવરે તે હિવસગાદરે સ્તોત્ર કરેવું.)

૫. ખટ્ટી-જે દાઘ લલાટ સુધી હંચે લઈ જઈ જાય નીચરાય!
કાળ હાથથી પ્રાર્થના કરવી. ગાભવમળાંડા ખટ્ટી દાઘ
જરા નીચે હોતારવા.

ઉવસગગહર-સ્તવન

- ઉવસગ-હરં પાસં; પાસં વંદામિ કમ્મધણુ-મુક્કં; ૧
 વિસહરવિસનિન્નાસં; મંગલ-કલ્લાણુ-આવાસં.
 વિસહર-કુલિંગમંતં. કંઠે ધારેયં નો સયા માણુઓ; ૨
 તસ્સ-ગહ-રોગ-મારી-હુ-જરા જંતિ ઉવસામં.
 ચિટ્ઠિ દૂરે મંતો, પુનઃ પણામોવિ બહુદલો હોઈ; ૩
 નરતિરિએસુ ચિ જીવા, પાવંતિ ન દુશ્પ-દોગચ્ચં.
 પાવંતિ અવિગ્ધેણુ; જીવા અ-યરા-મરં ઠાણુ. ૪
 ઈય સંયુઓ મહાયસ! ભત્તિખર-નિખરેણુ હિયએણુ;
 તા દેવ! દિનજ યોહિં; ભવે ભવે પાસ-જિણુ-ચંદ! ૫

જય વીયરાય-પ્રાર્થના સૂત્ર

- જય વીયરાય! જગગુરુ! હોઉ મમં પુહ પભાવઓ ભયવં!;
 ભવ-નિવ્વેઓ મગ્ગાણુસારિયા ઈ-દલ-સિદ્ધિ. ૧
 લોગ-વિરુદ્ધચાઓ, ગુરુજણુપૂઆ પરત્થ-કરણું ચ;
 સુહયુત્તેગો તવયણુ-સેવણુ આભવમખંડા. ૨
 વારિન્નજ જઈવિ નિયાણુ-બંધણં વીયરાય! પુહ સમયે;
 તહવિ મમ હુન્ન સેવા, ભવે ભવે પુગહ ચલણુણુ. ૩
 દુશ્પ-દુશ્પઓ કમ્મદુશ્પઓ, સમાહિમરણં ચ યોહિલાભો અ;
 સંપન્નજ મહ એઅં; પુહ નાહ! પણામકરણેણં. ૪
 સર્વ-મદ્ગતમાદ્ગચ્ચં; સર્વ-કલ્યાણુકારણુમ્;
 પ્રધાન સર્વધર્માણું, વૈનં જયતિ શાસનમ્.

અરિહંત એઈઆણું-ચૈત્યરતવ-સૂત્ર

અરિહંત-એઈઆણું કદેમિ કાઉરસગ્ગં, વંદાણુવન્તિયાએ
પૂઆણુવન્તિયાએ સહકારવન્તિયાએ સરમાણુવન્તિયાએ બોદિલા-
ભવન્તિયાએ નિરુવસગ્ગવન્તિયાએ સુદ્ધાએ મેદ્ધાએ ધિઈએ
પારણાએ આણુપેદ્ધાએ વરદમાણીએ હામિ કાઉરસગ્ગં.

અમ્મન્થ ઉમ્મસિએણું-કાચેત્સર્ગ-સૂત્ર

અમ્મન્થ અમ્મસિએણું નીસસિએણું આસિએણું પીએણું
જંભાઈએણું હરુએણું વાયનિસએણું ભમલીએ પિત્તમ્મકાએ
સુદ્ધમેદિં અજસંચાદેદિં સુદ્ધમેદિં બેસાંચાદેદિં સુદ્ધમેદિં
નિદિસંચાદેદિં એવમાઈએદિં આચાદેદિં અભયેા અવિ-
મ્મસિએણું ૮૮૪ મે કાઉરસગ્ગે ૩. વદવ-અરિહંતાણું ભગવં-
તાણું નરપાદેણું ન પારેમિ. ૪. તાવ-કાયં કાણું મોણું
જાણું આપાણું પેસિસામિ.

પદસિઆ દેની વળતે બોલવાના હતા

અથ તે સંચય કર્મનો, રિક્ત કરે વળી જેહ;
 ચારિત્ર નામ નિર્ચુકતે કહ્યું, વંદે તે ગુણગેહ. ૫
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર એ, રત્નત્રયી નિરધાર;
 ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે, લવદુઃખ લાંજનહાર. ૬

ભાગ ૪ થો

ચૈત્યવંદનો

શ્રી આદિનાથ સ્વામિનાં-૨

આદિનાથ અલવેસર, વિનીતાનો રાય;
 નાલિરાયા-કુલમંડણો, મરુદેવા માય. ૧
 પાંચસેં ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમદયાલ,
 ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ. ૨
 વૃષભ લાંછન જિન વૃષધરુએ, ઉત્તમ-ગુણ-મણિખાણ;
 તસ પદ પદ સેવન થકી, લહીયે અવિચલ ઠાણ. ૩

[૨]

જય ! જય ! નાલિનરિંદનંદ, સિદ્ધાચલમંડણ;
 જય ! જય ! પ્રથમ જિણંદચંદ, લવદુઃખવિહંડણ. ૧
 જય ! જય ! સાધુમુરિંદવૃંદ-વંદિઅ-પરમેસર;
 જય ! જય ! જગદાનંદકંદ, શ્રી ઋપભજિણેસર. ૨
 અમૃત સમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણ;
 જ પદ પંકજ પ્રીત ધર, નિશદિન નમત કહ્યાણ. ૩

અરિહંત ચેષ્ઠઆણું-ચૈત્યરતવ-ચુવ

અરિહંત-ચેષ્ઠઆણું ધરેમિ ધાહરસજ્જાં, વંદાણવનિયાએ
પૂઆણવત્તિઆએ સહારવનિયાએ સરમાણવત્તિયાએ ગોદિલા-
ભવનિયાએ નિરુવસગવનિયાએ સદ્દાએ મેદાએ ધિહાએ
ધારણાએ આણખેદાએ વરદમાણીએ હામિ ધાહરસજ્જાં.

અસન્ધ હાંસુસિએણું-ધાચેત્સર્ગ-ચુવ

અસન્ધ હાંસુસિએણું નીસુસિએણું આસિએણું ધીએણું
જાંભાઈએણું હરદાએણું વાયનિસએણું ભમલીએ પિત્તશુદ્ધાએ
મહાંભદિં અવસંવાદેદિં મહાંભદિં એસવંવાદેદિં મહાંભદિં
નિદિંવાદેદિં એવમાઈએદિં આગાંદેદિં અભાંએ અવિ-
માદિએ અન્ધ એ ધાહરસજ્જાં ૨. ભવ-અરિહંતાણું ભમવં-
તાણું નમણાંણું ન પારેમિ. ૪. વાય-કાયં મણેણું મણેણું
ભાંણું અણાણું ધાનિસામિ.

પ્રદક્ષિણા દેવી વખતે મોહવાતા દુહા

માળ મળાદિ મનનંદી. ભવ કમળાંદેત વરિ પાર
ને મળાદિ નિવારણ. પ્રદક્ષિણા ૧૬ મહા વાર. ૬

શ્રી-શબ્દેશ્વરમણ્ડન ! પાર્શ્વજિન ! પ્રણત-કંપતરુકંઠ !
ચૂરય દુષ્ટ-માતં પૂરય મે વાગિ-છતં નાથ ! ૫

[૨]

આશ પૂરે પ્રભુ પાસછ, તોડે ભવપાસ;
વામા માતા જનમીયા, અહિ લાંછન બસ. ૧
અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાયા;
કાશી દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ૨
એકસો વરસનું આઉખું એ, પાળી પાર્શ્વકુમાર;
પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતાં મુખ નિરધાર. ૩

[૩]

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુવન સ્વામી !
અષ્ટ કર્મ રિપુ જિતીને, પંચતી ગતિ પામી. ૧
પ્રભુ નામે આનંદ કંદ, સુખ સંપત્તિ લહીએ;
પ્રભુ નામે ભવ ભવ તણાં, પાતિક સર્વ દહિએ. ૨
હૈં હ્રીં વર્ણુ જોડી કરીએ, જપીએ પાર્શ્વનામ;
વિષ અમૃત થઈ પરગમે, લહીએ અવિચલ ઠામ. ૩

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું-૧

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ, ત્રિશક્તિનો બચો;
ક્ષત્રિયકુટુંબાં અવતર્યો, ગુરુનરપતિ ગાયો. ૧
મૃગપતિ લાંછન પાહેલે, સાત હાથની કાથ;
ખડેતેર વર્ષનું આઉખું, વીરજિનેશ્વર રાય. ૨
ખિમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
સાત જોડથી વર્ણુઓ, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

શાન્તિનાથ ભગવંતનું—૧

- શાન્તિ જિનેશ્વર સોલંગા, અગ્નિરામુત વદોઃ
વિશ્વમેન-કૃષ્ણ-નભ-મણિ, ભવિજન શુભ દંદો. ૧
- મૃગ લંછન જિન આહિણ, લાખ વરસ પ્રમાણુ;
દત્તિયાજીદર નયરી ધણી, પ્રભુદુ શુભમણિખાણુ. ૨
- આલીશ મનુપની દેવડી એ, અમચદરંગ સંહાણુ;
વદન પદ લયું ચંદ્રેશ. દીઠે પરમ દયાણુ. ૩

શ્રી નેગિનાથ ભગવાનનું—૫

- નેગિનાથ ખાલીશમા શિવાદેવી માયઃ
સમુદ્રવિક્રમ્ય જીવીપતિ, લે પ્રભુદુતા તાય. ૧
- દશદ મનુપની દેવડી, આણ વર્ષ દલ્લર;
મોળલોજનપર સ્વામીદુ, લદુ રાણુદ નાર. ૨
- મોરોજરી નયરી ભટી એ, પ્રહારચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મન, નમતાં અવિચલ પાન. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્થાપિનાં—૬

એમ અનંત કાળે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મળ્યો, લવજળ પાર ઉતાર. ૧

[૨]

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્; ૧
જય જગશુર ! દેવાધિદેવ ! નયણે મેં દિદ્.
અચલ અકલ અવિકાર સાર, કરુણારસ સિંધુ;
જગતીજન આધાર એક, નિષ્કારણ બંધુ. ૨
શુભ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહિ કળ્યા ન જાય;
રામ પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

[૩]

તુજ મૂરતિને નિરખવા, નયણાં મુજ તરસે;
તુજ શુભ ગણને જોલવા, રસના મુખ હરખે. ૧
કાયા અતિ આનંદ મેજ, તુંમ પદ યુગ ફરસે;
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરશે? ૨
એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોઢે જોય;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ (સુ) નજરથી, તે શું? જે નવિ હોય. ૩

શ્રી સીમંધર સ્વામીનાં—૩

સીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના દાતા;
પુકખલવર્ધ વિજયે જ્યો, સર્વ છંવના ત્રાતા. ૧
પૂર્વવિદેહ પુરંદીગણી—નયરી એ સોઢે;
શ્રી શ્રેયાંસ રાત તિહાં, લવિજનનાં મન મોઢે. ૨
ચૈદ સુપન નિર્મળ લટી, સત્યદી રાણી માત;
કુંચુ-અર જિન અંતરે, શ્રી સીમંધર જાત. ૩

શ્રી ચોથીશ જિનનું-૧

ક્રમણ, અદિત, અંબવ, નમો, અભિનંદન જિનરાજઃ
 સુમતિ, પદ, સુપાસ જિન, અંદ્રપ્રગ મહારાજ. ૧
 સુવિધિ, શીતલ, અંચાંસ જિન, વાસુપુત્ર્ય સુખવાસઃ
 વિમલ, અનંત. શ્રી ધર્મજિન, શાંતિનાથ પદે આશ. ૨
 પ્રેમ, આદ, ને મહિજિન, મુનિસુવત વ્રતનાથઃ
 નગિ, નેમિ. પારસ, વીર (એ), ગાથો શિવપુર આશ. ૩
 દ્રવ્ય-ભાવથી મેલીએ, આપી મન (દશાસઃ
 ગામન નિર્ગત કીલ્બે. (કિમ) પાગીને શિવવાસ. ૪
 એમ મેલીયા જિન સમસ્તાં એ, પદોને મનની આશ.
 અગ્નીપુમર એલી પદે ભણે. (લે) પદને લીલવિદાસ. ૫

શ્રી આચાર્ય જિનનાં ૨.

[૩]

શ્રી સીમંધર ! વીતરાગ ! ત્રિભુલન તુમે ઉપંગારી;
 શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
 ધન ધન માતા સત્યકી, જેણે જાયે જયકારી;
 વૃષભ લાંછને વિરાજમાન, વંદે નરનારી. ૨
 ધનુષ પાંચસે દેહી એ, સોહીએ સોંવનવાન;
 કીર્તિવિજય ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિના ગુણોત્તુ—૧

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણુમીને લાવે,
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહડા જાવે. ૧
 આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજાયા;
 સત્તાવીશ ગુણ સાધુનાં, જપતાં શિવસુખ થાય. ૨
 અષ્ટોત્તર શત ગુણ મળી એ, એમ સમરો નવકાર;
 ધીરવિમલ પંડિત તણે, નય પ્રણુમે નિત સાર. ૩

શ્રી તીર્થંકરોનાં વર્ણુત્તુ—૧

પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
 ચંદ્રપ્રભ ને સુવિધિનાથ, દોય ઉજ્જવળ લહીએ. ૧
 મહિનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિરખ્યા;
 યુનિસુવત ને નેમિનાથ, દો અંજન સરીખા. ૨
 સોળે જિન કંચન સમા એ, એવા જિન ચોવીશ;
 ધીરવિમલ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમલ કહે શિષ્ય. ૩

જન ગુણ પદાવલી

૪ પ્રભુ જનગીયા, વળી યૌવન પાવે;
 ૫ પિતા દરજે કરી, રુદ્ધિમણી પદ્મપાવે. ૪
 ૬ માગવી સુખ અંસારના, સંજમ મન લાવે;
 ૭ મુનિ-સુમત-નમિ અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે. ૫
 ૮ ધાનિ કર્મનો કાય કરી, પાગ્યા કેવલ નાળુ;
 ૯ પ્રયત્ન લાંઝને શોભના, સર્વ ભાવના બાળુ. ૬
 ૧૦ મારાગી બસ ગળુધરા, મુનિવર જોઈએ કોઈ;
 ૧૧ ત્રાજુ ભવનમાં જોવતાં, નહીં કોઈ જોઈની જોડ. ૭
 ૧૨ રમ લાખ કદા કેવલી, પ્રભુજીનો પરિવાર;
 ૧૩ એક સમય ત્રાજુ દાખના, બાળે સર્વ નિશાર. ૮
 ૧૪ રાય-પદાલ જિન અંતરે જો, ધારો જિનવર સિદ્ધ;
 ૧૫ મનવિજય ગુરુ પ્રભુમતાં, સુખ પાંગિત દલ લીધ. ૯

દશ લવ પાશ્વજિણુદને, સત્યાવીંશ શ્રી વીર;
 શેષ તીર્થકર ત્રિહું લવે, પામ્યા લવ જલ તીર. ૨
 જ્યાંથી સમકિત કરસિયું એ, ત્યાંથી ગણીએ તેહ;
 ધીરવિમલ પંડિત તેણે, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગેહ. ૩

શ્રી પુંડરીક સ્વામિનું-૧

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગાંધુધર ગુંણવંતે;
 પ્રગટ નામ પુંડરીક જસ, મહિમાંહે મહંત. ૧
 પંચકોડી સાથે મુણિંદ, અંબુસણ તિહાં કીધ;
 શુકલધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
 ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
 તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ દાન સુખકંદ. ૩

શ્રી વિવિધ તીર્થનું-૧

આંજ દેવ અરિહંત નમું, સમરું તોડું નામ;
 જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતણી, ત્યાં ત્યાં ઠડું પ્રણામ.
 શેત્રુંજે શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
 તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આણુ ઋષભ જુહાર.
 અષ્ટાપદગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જોય;
 મણિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સોય.
 સમ્મેતશિખર તીરથ વડું, જ્યાં વીશે જિન પાય;
 વંભારકગિરિ ઉપરે, (શ્રી) વીર જિનેશ્વરરાય.
 માંડવગઢનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાસ;
 ઋષભ કુટે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ.

તીર્થ દેશના લાગ-છનોનું-૧

કપળ લાંછન કપળ દેવ, અગ્નિ લાંછન આથી.
 સંભવ લાંછન ધારદેવ, શિવશુરના આથી. ૧
 અગ્નિનાંન લાંછન ઇપિ, કૌશ લાંછન સુમતિ.
 પદાલાંછન પદાપ્રભ, નિઘ્વદેવા સુમતિ. ૨
 અપાન્ત લાંછન આથીઓ, ચંદ્રપ્રભ લાંછન ચંદ્ર.
 મજર લાંછન સુવિધિ પ્રભ, ડીવચ્છ શીતલ વિભાંદ. ૩
 લાંછન ગરબી વ્યંચાંચન, વાચપુત્ર્ય ચદિય.
 સુવર લાંછન પાંચે તિમરદેવ, બલીયા લે નરેશ મિત. ૪
 વિંચાંચો જિન આનંતનં, વજ્ર લાંછન મી પર્ગ.
 માંતિ લાંછન મસજદા, પાંચે પર્ગતિ મર્ગ. ૫
 રાંચાચ જિન ગાદદે. મરજિન નંપાજરી.

સૂરજકુંડ સોહામણો એ, કવડ જક્ષ અલિરામ;
નાલિરાયા કુલ મંડણો, જિનવર કરું પ્રણામ. ૩

શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વનું—૧

પર્વ પર્યુષણ ગુણનીલો, નવ કલ્પ વિહાર;
ચાર માસાન્તર થિર રહે, એહી જ અર્થ ઉદાર. ૧
અસાડ શુદ્ધ ચંદ્રશ થકી, સંવત્સરી પચ્યાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિકમતાં ચઉમાસ. ૨
શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરુના બહુમાન;
કલ્પસૂત્ર મુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એક તાન. ૩
જિનવર ચૈત્ય જુહારીએ, ગુરુલક્ષિત વિશાળ;
પ્રાચે અષ્ટ લવાંતરે, વરીએ શિવવરમાળ. ૪
દર્પણથી નિજ રૂપનો, જુએ સુદૃષ્ટિ રૂપ;
દર્પણ અતુલવ અર્પણ, જ્ઞાનરમણ મુનિભૂપ. ૫
આત્મસ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગલ્બો મિત્ર સ્વભાવ;
રાય ઉઠાચી ખામણાં, પર્વ પર્યુષણ દાવ. ૬
નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુકલ ચતુર્થી સીમા;
પંચમી દિન વાંચે મુણે, હોય વિરાધક નીમા. ૭
એ નહિ પર્વ પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
લવળીરુ મુનિ માનશે, ભાખ્યું અરિહા નાથે. ૮
શ્રુતકેવલી વચણા સુણી, લહી માનવ અવતાર;
શ્રી શુભવીરને શાસને, પામ્યા જયજયકાર. ૯

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં—૩

ઉપન-સત્રાણ મહોમયાણું, સપ્પાડિદેરાસણું-સંદિયાણું;
સદેસણાણુંદિય-સગજણાણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણું. ૧

શ્રી સિદ્ધાચલજનાં-૨

વિમલ-દેવલ-જ્ઞાનકમલા-દલિત-ત્રિભુવન-હિતકરમ્:	
સુરમાન-સંસ્કૃત-ચરાણુ-પંકજ, નમે આદિજિનશ્વરમ્.	૧
વિમલ-ગિરિવર-ગંગામંડળુ,-પ્રવર-ગુણગાણુ-શૂધરમ્:	
સુર ભગુર દિગ્ગર દેવી સંવિત—	૧૦ ૨
કરવી નાટક દિગ્ગરી ગણુ, ગાય જિનશુભ મનદર:	
નિર્ગંધાવલિ નમે આત્માનિશ—	૧૦ ૩
પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાગી, દેવીપણુ મનિ મનદર:	
શ્રી વિમલગિરિવર ગંગા સિંધ્યા—	૧૦ ૪
નિલ નાથગામક સુરમનિવર, દેવીનંદ ગંગા ગિરિવર:	
અભિલ રમણી વર્ષા રંગે	૧૦ ૫

પૂજા અણ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાલ;
મંત્ર જપો ત્રણ કાલને, ગણણું તેર હજાર.
કષ્ટ ટળ્યું ઉંબર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન;
શ્રી શ્રીપાલ નરિંદ થયા. વાઘ્યો બમણો વાન.
સાતસેં કોઠી સુખ લહ્યા એ, પામ્યા નિજ આવાસ;
પુણ્યે મુક્તિ વધુ વર્યા, પામ્યા લીલ વિલાસ.

શ્રી બીજનું—૧

દુવિધ ધર્મ જિણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન;
બીજે જનમ્યા તે પ્રભુ, લવ દુઃખ નિકંદન.
“દુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન.”
ઈન પ્રકારયું સુમતિજિને, તે ચવિયા બીજ દિન.
“દોય બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને લવિ તણ્યે;
મુજ પરે શીતલ જિન કહે, બીજ દિન શિવ લણ્યે.
છવાણવ પદાર્થનું, કરો નાણુ સુખણ;
બીજ-દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલ નાણુ.
નિશ્ચય ને વ્યવહાર દોય, એકાંતે ન ગ્રહીએ;
અરજિન બીજ દિને ચવી, એમ જન આગળ કહીએ.
વર્તમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણ;
બીજ-દિને કોઈ પામીઆ, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણ.
એમ અનંત ચોવિશી એ, હુવા બહુ કહ્યાણ;
જિન ઉત્તમ પદ પકને, નમતાં હોય સુખ ખાણુ.

શ્રી પંચમીનું—૧

બાર પપંદા આગલે, શ્રી નેમિ જિનરાય;
મધુર ધ્વનિ દિયે દેસના, લવિજનને હિતદાય.

शिद्धशुभाणुं-द-दमा-लयाणुं, नमो नमोऽणुं-त-अड्डयाणुं;
 शशिणुं ददीष्टय-कुण्डलाणुं, नमो नमो शर-समभ्यष्टाणुं. २
 सुन्तव्य-चित्प्राणुं-नभ्यशाणुं, नमो नमो पाणय-दृष्टाणुं;
 स्वादाणुं संज्ञादिभ्य-संज्ञमाणुं, नमो नमो सुद्ध दया दमाणुं. ३
 निजान्न-तर्पे सुष्ट-लक्षणाणुरस, नमो नमो निम्नत द शानुदस;
 भ्यन्ताणु-संज्ञाद-तर्पेद्विष्टरस, नमो नमो नाणु-दिवायसभ्य. ४
 व्यामद्विभ्य-तर्पेद्विभ्य-समिष्टरस, नमो नमो संज्ञभ श्रीरिभ्य-स;
 रुभ-दुष्टे भुष्टाणुं संज्ञादस, नमो नमो निज्य तर्पे वासस. ५
 एव नय-पय-मिष्टं, दद्वि-निज्य सगिष्टं.
 पयगि-सर-पयं, नीलि-ददा समभ्य.
 निज्यद्वि-स-सासं, गोणि-पीदा-पयससं.
 निज्य-पिष्टय-सासं, निज्यद्वि-नमागि. ६

પૂજા અદ્ય પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાલ;
 મંત્ર જપો ત્રણ કાલને, ગણણું તેર હજાર. ૩
 કદ્ય ટળ્યું ઉંખર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન;
 શ્રી શ્રીપાલ નરિંદ થયા. વાધ્યો ખમણો વાન. ૪
 સાતસેં કોઠી સુખ લહ્યા એ, પામ્યા નિજ આવાસ;
 પુણ્યે મુક્તિ વધુ વર્યા, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૫

શ્રી ખીજનું—૧

દુવિધ ધર્મ જિણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન;
 ખીજે જનમ્યા તે પ્રભુ, ભવ દુઃખ નિકંદન. ૧
 “દુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન.”
 ઈન પ્રકાર્યું સુમતિજિને, તે ચવિયા ખીજ દિન. ૨
 “દોય બંધન રાગ દ્રેવ, તેહને ભવિ તણ્યે;
 મુજ પરે શીતલ જિન કહે, ખીજ દિન શિવ ભણ્યે. ૩
 છવાણવ પદાર્થનું, કરો નાણુ સુજાણુ;
 ખીજ-દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલ નાણુ. ૪
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર દોય, એકાંતે ન ગ્રહીએ;
 અરજિન ખીજ દિને ચવી, એમ જન આગળ કહીએ. ૫
 વર્તમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણુ;
 ખીજ-દિને કોઈ પામીઆ, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણુ. ૬
 એમ અનંત ચોવિશી એ, હુવા બહુ કહ્યાણુ;
 જિન ઉત્તમ પદ પમ્મને, નમતાં હોય સુખ ખાણુ. ૭

શ્રી પંચમીનું—૧

ખાર પપંદા આગલે, શ્રી નેમિ જિનરાય;
 મધુર ધ્વનિ દિયે દેસના, ભવિજનને હિતદાય. ૧

પંચમી તપ આરાધીએ, જિમ લડીએ જાન અપાર;
 મનિંદ મુદિ પંચમી એટો, દરખ માંગુ બાદમાન. ૨
 પાંચ વર્ષ હિપર વળી, પંચમાસ લગે જાણ;
 મારા જાવજીવ લગે, આરાધી શુભ આણ. ૩
 વરના ને ગણમંદરી, પંચમી આરાધી;
 જાને આરાધન કરી, શિવપુરીન તારી. ૪
 મને પેર ને આરાધે, મે. પંચમી વિધિ સંસ્મર,
 વિન દત્તમ પદ પદને, તરી માટે શિવ ભક્તિ. ૫

શ્રી સ્તોત્રાચ્યપંચમીનં-૬

ક્ષય ઉપશમ આચરણનો, લખિય હોયે સમકાળે;
 સ્વામ્યાદિકથી અલેદ છે, પણ મુખ્ય ઉપયોગ કાળે. ૭
 લક્ષણ લેહે લેદ છે, કારણ કારજ યોગ;
 મતિ સાધ', શ્રુત સાધ્ય છે, કંચન-કળશ સંયોગ. ૮
 પરમાત્મ પરમેશ્વરુ એ, સિદ્ધ સકળ ભગવાન;
 મતિ જ્ઞાન પામી કરી, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન. ૯

પંચમીનું ચૈત્યવંદન

ત્રિગટે ગેઠા વીર જિન, ભાષે ભવિજન આગે;
 ત્રિકરણ શ્યું ત્રિહું લોકજન, નિમુણો મનરાગે. ૧
 આરાધો લડી ભાતસેં, પાંચમ અબુવાળી;
 જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહી જ તિથિ નિહાળી. ૨
 જ્ઞાન વિના પશુ સારિણા, જાણો એણે સંસાર;
 જ્ઞાન આરાધનથી લહે, શિવપદ સુખ શ્રીકાર. ૩
 જ્ઞાનરહિત ક્રિયા કહી, કાશ કુમુદ ઉપમાન;
 લોકાલોકપ્રકાશકર, જ્ઞાન એક પરધાન. ૪
 જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કરે ઠર્મનો છેહ;
 પૂર્વ દોહી વરસા હગે, અજ્ઞાને કરે તેહ. ૫
 દેશ આરાધક ક્રિયા કરી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન;
 જ્ઞાન તણો મદિમા ઘણો, અંગ પાંચમે ભગવાન. ૬
 પંચ માસ લઘુ પંચમી જાવજાવ ઉત્કૃષ્ટિ;
 પંચ વરસ પંચ મામની, પંચમી કરે શુભદૃષ્ટિ. ૭

પંચગી નય આરાધીએ, જિમ લાડીએ જાન અપાર:	
કાર્તિક શુદ્ધિ પંચગી ઝડો, દરજા ધાંજી અદ્ભુતમાન.	૨
પાંચ વર્ષ ઉપર વળી, પંચમાસ લગે જાણ:	
માઘવા જીવજીવ લગે, આરાધી ગુણુ ગાણુ.	૩
વસંત ને ગુણુમંજરી, પંચગી આરાધી:	
માને આરાધન કરી, શિવપુરીને સાધી.	૪
દેવિ પેરે જે આરાધ્યે એ, પંચગી વિધિ અંશુભ.	
જિન દત્તમ પદ પગે, નગી ધામે શિવ ભક્તિ.	૫

શ્રી શ્રોતાગ્રપંચગીનું-૧

માધવ સિત એકાદશી, સોમિલ દિવ યજ્ઞ;	
ઇંદ્રભૂતિ આદે મળ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ.	૨
એકાદશસેં ચઢિગણો, તેહનો પરિવાર;	
વેદ અરથ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર.	૩
જીવાદિ સંશય હરી, એકાદશ ગણધાર;	
વીરે સ્થાપ્યા વંદિયે, જિનશાસન જયકાર.	૪
મલ્લિ જન્મ, અર, મલ્લિ, પાસં વર ચરણ વિલાસી;	
ઋષભ અજિત, સુમતિ, નમિ, મલ્લિ, ધનધાતી વિનાસી.	૫
પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાશ લવ લવના તોડી;	
એકાદશી દિન આપણી ઋદ્ધિ સઘળી ભેડી.	૬
દશ ક્ષેત્રે ત્રિહું કાળનાં ત્રણસેં કલ્યાણ;	
વરસ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વરનાણ.	૭
અગિયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;	
પુંજણી-ઠવણી-વીંટણી, મશી કાગળ ને કાઠાં.	૮
અગ્યાર અઘત છાંડવા એ, વહો પડિમા અગ્યાર;	
ખિમાવિજય જિનશાસને, સફળ કરો અવતાર.	૯

શ્રી પંચ તીર્થનુ-૧

સિદ્ધાચલ ગિરનાર ગિરિ-અર્જુન અતિ ઉત્તંગ;	
સમ્મેતશિખર જિન વીશનાં મોક્ષ કલ્યાણક અંગ.	૧
કાટિશિખા અષ્ટાપદ, મેરુ રુચક સમીપ;	
શાશ્વત જિનવરગૃહ ઘણાં, શ્રી નંદીશ્વર દ્વીપ,	૨

જિનશુભ પદાવલી

એકાદશી તી પંચમેા જો, કાલિસમજ સોગમ્મ કુંદો;
 ઉત્તરમાણું કુંદો, વાવશું, રાખો ભવકુંદો. ૮
 ગોળી પંદે પંચમી આશાધીજો, ગોળી વાવ આશાઃ
 વરદન શુભમંદરી પંદે, રંગવિજય લેલો શાશ. ૯

શ્રી અષ્ટમીનું-૫.

મહા શુદ્ધિ આરમ્ભ દિન. વિજયા-સુત વતેઓ;
 વેમ હાજા શુદ્ધિ આરમ્ભે, સંભવ થવી ગાયો. ૧
 મેનક પદિની આરમ્ભે. વનમયા કમલ જિજ્ઞાસુ.
 ત્રીણ પાણુ એ દિન લાલી. હુઆ પ્રથમ સુનિર્ગમ. ૨
 મધ્યમ શુદ્ધિ આરમ્ભ દિન, આર દર્મ પ્રયાં કરે;
 ગામનંદન મેલ્યા પ્રભ. પામ્યા ગુણ ભરપૂર. ૩
 રાત્રી જ આરમ્ભ ઉવતી, વનમયા સુમતિ જિજ્ઞાસુ;
 આર ભલિ પ્રાપ્તો કરી. નરપતેન્દ્ર સુર રી. ૪

ચોવીશજિનનું ચૈત્યવંદન

- પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ, ૧
ચંદ્રપ્રભ ને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્જવળ લહીએ.
મહિલનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નીરખ્યા; ૨
સુનિસુવત ને નેમનાથ દો અંજન સરિખા.
સોળે જિન કંચનસમા એ, એહવા જિન ચોવીશ; ૩
ધીરવિમલ પંડત તણે, જ્ઞાનવિમલ કહે શિષ્ય.

ઋષભદેવજિન ચૈત્યવંદન

- કલ્પવૃક્ષની છાંહડી, નાનડીયો રમતો; ૧
સોવનહિંડોળે હિંચતો, માતાને ગમતો.
સૌ દેવી બાલક થઈ, ઋષભજીને તેડે; ૨
વહાલા લાગે છો કહી, હૈડાશું ભીડે.
જિનપતિ યૌવન પામીયા, ભાવેશું ભગવાન; ૩
ઈન્દ્રે ઘાલ્યો માંડવો, નિવાહનો મંડાળ.
ચોરી બાંધી ચિહ્ન દિશે, સુરગોરી ગીત ગાવે; ૪
સુનંદા સુમંગળા, પ્રભુજીને પરણાવે.
સર્વ સંગ છોડી કરી, કેવળજ્ઞાન પામે; ૫
અષ્ટકર્મનો કાય કરી, પહોંચ્યા શિવપુર ધામે.
ભરતે બિંબ ભરાવીયા એ, શત્રુજય ગિરિરાય; ૬
શ્રી વિજયપ્રભસૂરિતણાં, ઉદયરત્ન ગુણ ગાય.

શ્રી રાયણુના પગલાનું-૧

- એહગિરિ ઉપર આદિદેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વંદો, ૧
રાયણુ હોડે પાદુકા, પૂજી આણુંદો.

- દેવલોકે ઇંદ્રેયક છે, બવનપતિ વર બવનઃ
જિનવરણિંબ અનેક છે, પૂજું તે સર્વ સુમન. ૩
- વિદરમાન જિનવર બલા, અતીત અનાગત અદ્વાઃ
નામ વધાયના દ્રવ્ય બાવ, ચાર નિદ્રાયા શ્રદ્ધા. ૪
- મદનનંદી સુખકરુ એ, પરમ દયાલ પ્રધાનઃ
સુખે મોદાદય પૂજતાં, લાડીએ પરમ દયાલ. ૫

શ્રી નવપદગુનું ચૈત્યવંદન

- અમલમંજલ પદ્મ દમલા-દેસિમંજલ મંદિરઃ
બપોદિ સંચિતપાપનાશન. નમે નવપદ કવ્યકરે. ૧
- આપિદન શિદ્ધ સુરીસ વાગ્દા, સાધુ દર્શન સુખકરેઃ
વરમાનપદ આરિય તપ વેગ, નમે નવપદ કવ્યકરે. ૨
- મીયાદબલદ દારીસ બાલદ, કૈવલતાં નવપદ પરેઃ
દમનમદિ બાલ્યા મીર્નિબાલદ, નમે નવપદ કવ્યકરે. ૩
- મેં જિલ્લદ પગાય મંદેર, આપવા નારી પરેઃ

જ્ઞાન ગુણે દીવા કર્યા એ, કાર્તિક કમલા સાર;
પુણ્યે મૂક્તિવધૂ વર્યા, વરતી મંગલમાળ.

શ્રી દીવાળીનું-૧

- મગધ દેશ પાવાપુરી, વીર પ્રભુજી પધાર્યા; ૧
- સોલ પહોર દિયે દેશના, લવિક જીવ તુમ તાર્યા. ૧
- અઢાર ભેદે ભાવે ભણી, અમૃત જેવી વાણી;
- દેશના દેતા રચણીએ, પરણ્યા શિવરાણી. ૨
- ભઠો રાય દીવા કરો, અમ્મવાળો દિન એહ;
- આસો માસે કાર્તિકી, દીવાળી દિન એહ. ૨
- મેરુ થકી ઇંદ્ર આવીયા, લેઈ હાથમાં દીવો;
- મેરૈયા તે કારણે, લોક કહે ચિરંજીવો. ૩
- કડ્યાણુક કર્યા જેણે, ગરણું જે ગણશે;
- ભપ જપે જિનરાજનું, સૌ પુસ્તક નમશે. ૪
- પહિલે દિન ગૌતમ નમું, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
- બાર સહસ્ર ગણણું ગણે, તેથી કોડ કડ્યાણુ. ૫
- સુર નર વંદું નિર્મળા, ગૌતમને આપો;
- આચારજ પદી થયા, સૌ સાખે સ્થાપો. ૬
- બુદ્ધાર પટોળાં તે કારણે, લોકાંતિક વ્યવહાર;
- બેને ભાઈ જમાડીયો, નંદિવર્ધન સાર. ૭
- ભાવડ બીજ તિકાં થઈ, વીરે જાણ્યું સાર;
- નયનિમત્ત મુખ સંપદા, મેરુ શિખર ઉવનગ્રાય. ૮

- એક મિદિના મદિમા અનંત. કુણુ કહે વખાણુ ?
 એકો પૂનમને દિન. તેહ અધિકો વાણુ. ૨
- એક વીર્ય એવો સદા એ, આળી ભક્તિ હિદાઃ
 શ્રી કાચુંજ્ય સુખદાયકો. દાનવિજ્ય જ્યક્ષર. ૩
- શ્રી માદાવીર રસમીના પંચ હરયાગદેનું-૪
 મિદાસન રાત વંદીએ, ત્રિશક્તા કૈલી ગાયઃ
 દક્ષિણેરમાં અવતર્યા, પ્રભાતુ પરમ ત્યાગ. ૫
- લગ્નકર્તી તર આપારની, નેત્રસાદાગુની ગાયઃ
 પુષ્પાન્તર વિશાનથી, મદિયા શ્રી જિન ભાગ. ૬
- લગ્ન, અરદિય સારસ એ, હંચન વર્ણી ગાયઃ
 મનરમે લગ્ન પરદે, વીર જિનેયાર રાય. ૭

ગંગ સમારંગ તુજ કીર્તિ કલ્લોલિની,
 રવિ થકી અધિક તપ તેજ તાળે;
 નયવિજય વિબુધ સેવક હું આપરો,
 જસ કહે અમ મોહિ ભવ નિવાળે—ઋષભ ૯

[૮]

રાગ રામકલી (મોહિની)

ઋષભદેવ ! હિતકારી જગતગુરુ ! ઋષભદેવ ! હિતકારી;
 પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ યતિ મતધારી—૧
 વરસીદાન દેઈ તુમ જગમેં, ધલિતિ ધિતિ નીવારી;
 તૈસી ઠાહી કરતુ નાહી કરુના, સાહિબ બેર હમારી—૨
 માગત નહી હુમ હાથી ઘોરે, ધન કન કંચન નારી;
 દીઓ મોહિ ચરન કમલકી સેવા, યાહી લાગત મોહિ ખ્યારી—૪
 ભવલીલાવાસિત સુર ડારે, તું પણ સખહી ઉવારી,
 મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણા શિર ધારી—જગત ૪
 એસો સાહિબ નહિ કેઉ જગમેં, યાસું હોય દિલધારી;
 દિલ હી દલાલ પ્રેમ કે ખીચેં, તિહાં હઠ ખેચે ગમારી—૫
 તુમ હો સાહીબ મેં હું બંદા, યા મત દીયો વીસારી;
 શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવક કે, તુમ હો પરમ ઉપગારી—૬

સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન

મનના મનોરથ સવિ કળ્યા એ, સિધ્યાં વાંછિત કાન;
 પૂજે ગિરિરાજને રે.
 પ્રાપ્તિ એ ગિરિ શાશ્વતો એ, ભવજલ તરવા જહાન. પૂજે ૧

શ્રી વીશરથાનક નપત્ન-૧

- પરેલે પદ અશિદ્ધન નમું, ગીતે સર્વ સિદ્ધઃ
 ઝીંઝે પ્રવચન મન ધરે, આચાર્ય સિદ્ધઃ. ૧
- નમો ઘેરાણું પાંચમે, પારક પદ ઇદુંઃ
 નમો દેરાળે સવ્યસાદણું, જે કે શુભગણિદું. ૨
- નમો નાગરણ આદ્યે, દર્શન મન ભાવેઃ
 વિનય દેરા શુભવંતમે, અશિવપદ પ્રાપ્તે. ૩
- નમો જાંબવયધારિણું, તેજમે ક્રિયા વ્રણઃ
 નમો તવરણ ઔદમે, જાયમ નમો લિખણું. ૪
- અંચર, જ્ઞાન, સુખરસને ઝે, નમો વિતરણ વ્રણી.
 વિન દનમ પદ પદમે, નમતાં દેવ સુખગણી. ૫

શ્રી વીશરથાનક નપત્ન-૨

તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય;
અભિમત વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ ભોય—૪
વસ્તુ વિચારે દિવ્ય નયણુતણોરે, વિરહ પડ્યો નિરધાર;
તરતમભોગે રે તરતમવાસના રે, વાસિત બોધ આધાર—૫
કાળલખિ લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આશા અવલંબ;
એ જન જીવેરે જિનજી બાણુભેરે, આનંદધન મત અંબ—૬

[૨]

[બોધવજી । સંદેશો કહેજો મારા શમાગને—એ રાગ]

પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જિણુદશું,
પ્રભુપાંખે ક્ષણ એક મને ન સુહાય ભે;
ધ્યાનની તાળી રે લાગી નેહશું,
જલદઘટા જેમ શિવ—સુત વાહન દાયભે—પ્રીતલડી ૦ ૧
નેહઘેલું મન મ્હારું રે પ્રભુ અળજે રહે,
તનમનધન તે કારણથી પ્રભુ મુજ ભે;
મ્હારે તો આધાર રે સાહેબ રાવળો,
અંતરગતનું પ્રભુ આગળ કહું ગુજન ભે—પ્રીતલડી ૦ ૨
સાહેબ તે સાચો રે જગમાં બાણીએ,
સેવકનાં જે સહેજે સુધારે કાજ ભે;
એકવા રે આચરણે કેમ કરી રહું ?
જિરુદ તમારું તારણ તરણ જહાજ ભે—પ્રીતલડી ૦ ૩
તારકતા તુજ માટે રે શ્રવણે સાંભળી,
તે ભણી હું આવ્યો છું દીનદયાળ ! ભે;

મણિમાંડ મુક્તાદ્યે એ, રજત કનકનાં ફૂલઃ પૂર્વે ૦
 કેશઃ અંબુ ધણી ધણાં એ, બીજુ વસ્તુ અમલ પૂર્વે ૦ ૨
 રજો અંબે રાખીએ એ, આરંભે અંબે બાળ. પૂર્વે ૦
 ચિત્રાવલીપયન્નં વરણ્યે એ, એ આગમની સાથ. પૂર્વે ૦ ૩
 વિમલ કંઠે ભવિષ્યને એ, તેણે વિમલાબલ સ્વણ. પૂર્વે ૦
 રાસાન્તરી વિસ્તરે એ, રાસાન્તર્ય ગુણભાગ. પૂર્વે ૦ ૪
 સુંદરીઃ ગમ્યમ્મી ગયે એ, સુંદરીઃ વિચિ ગુણભાગ. પૂર્વે ૦
 ગમ્ય-ગમ્ય-ગમ્ય એમ કહીને એ, / ગમ્ય એમથી ગમ્ય. પૂર્વે ૦ ૫
 એ વિચિવરના ગુણ, ગમ્ય એ, ગાળીએ સચિ કંઠવાય. પૂર્વે ૦
 કાંઈ ગમ્ય કંઈ ગમ્ય કાંઈ એ, ગમ્ય- / ગમ્ય ગ્યાય. પૂર્વે ૦ ૬
 વિચિવર દરબન સચિ કંઠે એ, તે રાસે અરબાવાસ. પૂર્વે ૦
 ગમ્ય ગમ્ય દરબન કંઠે એ, પૂર્વે ગમ્યની આસ. પૂર્વે ૦ ૭
 ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય. પૂર્વે ૦
 ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય ગમ્ય. પૂર્વે ૦ ૮

ગ્રહિયે અણુચાખ્યો પણ અનુભવ રસનો ટાણો મળિયો,
 પ્રભુજી ! મહેર કરીને આજ, કાજ અમારાં સારો.
 મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો;
 ભક્તિભાવ ઉઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે સપરાણો-પ્ર૦
 લોચન શાંતિ સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાળું સુપ્રસન્ન;
 યોગમુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશય તો અતિધન-પ્ર૦
 પિંડ.પદસ્થ-રૂપસ્થે લીનો, ચરણકમલ તુજ ગ્રહિયા;
 ભ્રમર પરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો કાં કરો મહિયા-પ્ર૦
 બાળકાળમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયે હું નવિ જાગ્યો;
 યૌવન કાળે તે રસ ચાખ્યો, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો-પ્ર૦
 તું અનુભવ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી તેહનો;
 ચિત્ત વિત્ત ને પાત્ર સંબંધે, દબર રહ્યો હવે કેહનો-પ્ર૦
 પ્રભુની મહેરે તે રસ ચાખ્યો, અંતરંગ મુખ પામ્યો;
 માનવિજય વાયક ઈમ જાંપે, હુચો મુજ મન કામ્યો-પ્ર૦

૩. શ્રી સંભવનાથ પ્રભુના—૩

શ્રી સંભવજિનરાજજીરે ! તાહરું અકળ સ્વરૂપ જિનવર પૂં
 સ્વપરપ્રકાશક દિનમણિ રે, સમતારસનો ભૂપ-જિન૦
 પૂજે પૂજેરે જીવિજન પૂજે, પ્રભુ પૂજ્યા પરમાનંદ-જિન૦
 અવિસર્વાદી નિગિત્ત છે રે, જગજંતુ મુખકાજ-જિન૦
 રેનું સત્ય જાદુમાનથીરે, જિન સેવા શિવરાજ-જિન૦
 ઉપાદાન આતમ સદીરે. પુષ્ટાલંબન દેવ-જિન૦
 ઉપાદાન કારણપણે રે, પ્રગટ કરે પ્રભુસેવ-જિ૦

ગુરુ મહારાજની દાવેદે દે મુરુ દાવેદે મુરુ.

૪૦ મારા મરીએ ? જાણ આગળ દૃષાણ ! નેત-પ્રીતદર્શી ૪

જગ્યાધિ દીપ્તી કે એવુ ઉપદે,

જાવજાવજાવ જાંગી જામિતપ્રસંગે નેત.

અનાયાગિન ! ગિયા કે પ્રજાપાદભંગે.

૪૧ નેત્રીને આદત મરે અનકરે નેત્રીવદર્શી ૫

[૩]

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું;
 છતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો? મીઠું ને સહુએ દીઠું.
 ખ્યારા પ્રાણ થકી છો રાજ! સંભવ જિનજી! મુજને—ખ્યારા૦ ૧
 એમ મત જાણો ને આપે લહીએ, તે લાધું, શું લેવું?
 પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહીજ કહીએ દેવું—ખ્યારા૦ ૨
 “અર્થો હું, તું અર્થ સમર્પક” ઇમિ મત ઠરજો હાંસું;
 પ્રગટ ન હતું તુજને પણ પહેલાં, એ હાંસાનું પાંસું—ખ્યારા૦ ૩
 પરમપુરુષ તુમે પ્રથમ લાજને, પામ્યા ઇમિ પ્રભુતાઈ;
 તેણે રૂપે તુમને અમે લાજએ, તેણે તુમ હાથ વડાઈ—ખ્યારા૦ ૪
 તમે સ્વામી, હું સેવાકામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે,
 નાહતો હઠ માંડી માગતાં, કીણવિધ સેવક લાજે?—ખ્યારા૦ ૫
 જ્યોતિસું જ્યોતિ મીલે મન પ્રીછો, કુણુ લહેશે કુણુ ભજશે?
 સાચી ભક્તિ તે હંસ તણી પરે, ખીર નીર નય ઠરશે—ખ્યારા૦ ૬
 એલગ કીધી તે લેજે આવી, ચરણ ભેટ પ્રભુ દીધી;
 રૂપ વિબુધનો મોહન પલાણે, રસના પાવન કીધી—ખ્યારા૦ ૭

૪. શ્રી અભિનંદન સ્વામિના—૪

[૧]

અભિનંદન જિન! દરિશણ તરસીએ, દરિશણ દુર્લભ દેવ;
 મત મત ભેદે રે ને જઈ પૂછીએ, સૌ થાપે “અહુમેવ” અભિ૦ ૧
 સામાન્યે કરી દરિશણ દોહિતું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
 મદમેં ઘેરોંરે અંધો કેમ ઠરે, રવિ શશિ રૂપ વિલેષ?—અભિ૦ ૨

ભૂખ્યા હો પ્રભુ ! ભૂખ્યા મળ્યા ઘૃતપુર, તરસ્યા હો પ્રભુ !
 તરસ્યા દિવ્ય ઉદક મળ્યાછ,
 થાક્યા હો પ્રભુ ! થાક્યા મળીયા સુખપાળ, આહતાં હો પ્રભુ !
 આહતાં સજ્જન હેત્રે હળ્યાછ-૪
 દીવો હો પ્રભુ ! દીવો નિશા વન ગેહ, સાથી હો પ્રભુ !
 સાથી થલે, જળનૌકા મળીછ,
 કલિયુગે હો પ્રભુ ! કલિયુગે દુલ્લહો તુજ, દરિશન હો પ્રભુ !
 દરિશન લહ્યું, આશા ફળીછ. ૫
 વાચક હો પ્રભુ ! વાચક યશ તુમ દાસ વિનવે હો પ્રભુ !
 વિનવે અભિનંદન ! સુણોછ,
 કહીએ હો પ્રભુ ! કહીએ મ દેશે છેહ, દેને હો પ્રભુ !
 દેને સુખ દરિશન તણોછ. ૬

[૩]

[રાગ-નટ અથવા ગૌડ મહદાર]

પ્રભુ તેરે નયનપ્રી હું બલિહારી (ટેક)
 યાત્રી શોભા વિજીત તપસા, કમલ કરતુ હું જલચારી;
 વિદ્યુ કે શરણ ગયો સુખ અરીસે, વનથે ગગન હનિણ હારી.
 પ્રભુ ૦ ૧

સાદજ દિ અંજન મંજુલ નિરખત, ખંજન ગર્વ દીયો દારી;
 ધીન લડી દિ અકોરડી શોભા, અગ્નિ લખે સો દુઃખ લારી.
 પ્રભુ ૦ ૨

સેનગિવાદે તેા બિન્ન ધરી નેત્રેણી, અતિ દુર્ગમ નયવાદઃ
 જ્યારમયાદે તેા અરુચિ એ નરિ. એ સખદેા વિયવાદ- અધિક દ
 ચાલી હુંએ આદ્ય અતિ ઘણા, નજ દરિયાયુ વગનાથ !
 મીઠાઈ પરી ચાખજ માંજાઈ, મેંયુ દોઈ ન રાધ- અધિક ૪
 "દરિયાઈ," "દરિયાઈ," રંગેા ને દિલ, તેા અધિક અમાન.
 નેત્રેણી વિયવાદ તેા અમુનપાવલી, એ વાદે વિયવાદ- અધિક ૫
 નરમ ન રાખે તેા અમા અરુચિ વાંજી, રીંડે નેત્રેણી ૬
 દરિયાઈ, દરિયાઈ, રાધણ દુપાયાઈ, અમા અમા અમા ૭

સાધ્ય સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર;
 હેય જ્ઞેય ઉપાદેય જાણે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર. તુમ્હેં ૬
 નરક સરગ અપવગ્ગ જાણે, ધિર વ્યય ને ઉત્પાદ;
 રાગ દ્વેષ અનુષ્ઠાન જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ. તુમ્હેં ૭
 નિજ સ્વરૂપને ઓળખીને, અવલંબે સ્વરૂપ;
 ચિદાનંદધન આતમ તે, થાયે જિન ગુણ ભૂપ. તુમ્હેં ૮
 વાણીથી જિન ઉત્તમ કેરા, અવલંબે પદ પદ;
 નિયમા તે પરભાવ તજીને, પામે શિવપુર સદા. તુમ્હેં ૯

૫. શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુના—૩

[૧]

(રાગ—માર)

સુમતિનાથ ! સાચા હો, (ટેક.)
 પરિ પરિ પરખત હિ લયા, જૈસા હીરા જાયા હો;
 ઔર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાયા હો. સું ૧
 તૈસી કિરિયા હું ખરી, જૈસી તુજ વાયા હો;
 ઔર દેવ સવિ મોહિ લર્યા, સવિ મિથ્યા મામ્યા હો. સું ૨
 ચકરાશી લખ વેષમાં હું, ખહુ પરિ નાયા હો;
 મુગતિદાન દેઈ સાહિબા ! રે, અળ કરે હો ઉવાયા હો. સું ૩
 લાગી અગ્નિ કપાયડી, સળ ઠોર રહિ આંચા હો;
 રક્ષક જાણી આદર્યા, મેં તુમ સરન સાચા હો. સું ૪
 પદપાત નહિ ડોડે મું, નહિ લાલચ લાંચા હો;
 શ્રી નયવિજય મુશિબ્યડો, તોમું દિલ રામ્યા હો. સું ૫

હુઓ છીપે નહિ અધર અરુણુ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ;
પીવત ભરભર પ્રભુગુણુ ખ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અમંગ.

સોભાગી૦ ૪

દાંકી ધક્કુ પરાળશુંલ, ન રહે લહી વિસ્તાર;
વાચક યશ કહે પ્રભુતણોલ, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર.

સોભાગી૦ ૫

૬. શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રભુના—૪

[૧]

[રાગ—પૂવી, ગિરિવર દરિશન વિરલા પાવે—એ દેશી.]

ઘડી ઘડી સાંભરે સાંઈ સલૂના—ઘડી ઘડી૦

પદ્મપ્રભ જિન દિલસેં ન વિસરે, માનુ કિયો કહું ગુનકો દૂના;
દરિસન દેખતહિ સુખ પાઉં, તો ખિન હોત હું ઉના—દૂના.

ઘડી ઘડી૦ ૧

પ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના, પાન સુપારી કાયા ચૂના;
રાગ લયો દીલમેં આ યેગે, રહે છિપાયા ના છાના છૂના.

ઘડી ઘડી૦ ૨

પ્રભુ ગુન ચિત્ત ખાંધ્યો સગ્ર સાખે કુન પેસે લેઈ ઘરકા ખૂના ?
રાગ જગા પ્રભુશું મોહિ પરગટ, કહો નયા કોઉ કહો જૂના ?

ઘડી ઘડી૦ ૩

લોકજ્ઞાનસેં જે ચિત્ત ચોરે, સો તો સહજ વિવેક હી સૂના;
પ્રભુ ધ્યાન વગર ભ્રમ ખૂલ્યા, કરે કિયા સો રાને રૂના—

ઘડી ઘડી૦ ૪

સયલ સંસારી ઇન્દ્રિયરામી, મુનિગણ આતમરામી રે;
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિષ્કામી રે.

શ્રી૦ ૨

નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લાહીએ રે;
જે કિરિયા કરી ચઢગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહીએ રે.

શ્રી૦ ૩

નામ અધ્યાતમ ઠંવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડો રે;
ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તો તેહનું રહ મંડો રે.

શ્રી૦ ૪

શબ્દ અધ્યાતમ અર્થ સુણીને, નિરવિકલ્પ આદરળ્યો રે;
શબ્દ અધ્યાતમ ભજના જાણી, હાન-અહુમતિ ધરળ્યો રે.

શ્રી૦ ૫

અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, ખીલ જાણ લખાસી રે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત વાસી રે.

શ્રી૦ ૬

[૨]

તુમે બહુમિત્રી રે સાહિબા ! મ્હારે તો મન એક,
તુમ વિષુ ખીલે રે નવિ ગમે, એ મુજ મ્હોટી રે ટેક.

શ્રી શ્રેયાંસ ! કૃપા કરો. ૧

મન રાખો તુમે સવિ તણાં, પણ કિહાં એક મળી જાઓ;
સત્યાચો લખ લોકને, સાથી સહેજ ન થાઓ. શ્રી૦ ૨

રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું ઠાલ વેરાગ;

ચિત્ત તમારું રે સમુદ્રનું, કોઈ ન પામે રે તાગ. શ્રી૦ ૩

नं नो नन्द दिया दोहि नाथे, अण निवाद्य तो नो थैद्य दूना;
कन ही नो यिनु और न मेयुं. अभिय आह दून आणे कना ?
घटी घटीक भ

[२]

श्री भक्तपण रयागि अण्ण भुंयो अनिरागी;
आण हो शिपनामि है, अणविध पदे विनयुंछ- १
नदेहे उण कथाकाभास भुण्ण सेवकने तार;
आण हो भारी है, भुण्ण रयागीछ निज विनयभांछ- २
अणविनयभास अणयान. भुण्णभर दूनयो अरिरणान;
आण हो अण उपदे है, विनाही रनददला परीछ- ३
अण अण आह है रयागी, रदे न करी मो' आगी.
आण हो अभिन है, आणरां रये भुण्ण भावनेछ- ४
अण विनय न भयान. आण नने तुम भाव
आण हो देवदेव आण तुम भाव देवभाद — ५

સિદ્ધિ કામિની કર થડે રે લાલ, સમ્મેતશિખર અતિરંગ-
મેરે ખ્યારે રે;

સહસ ચોસઠ સોહામણી રે લાલ, પ્રભુના સાધુ અલંગ-મેરે ૩
આસઠ સહસ સુસાહુણી રે લાલ, વળી ઉપરી શત ચ્યાર-
મેરે ખ્યારે રે;

કંદર્પા શાસનસુરી રે લાલ, કિન્નર સુર સુવિચાર-મેરે ૪
સટકાળે તુજ લોયણે રે લાલ, મોહ્યા જગ જન ચિત્ત મેરે ખ્યારે;
શ્રી નયવિજય વિષ્ણુ તણો રે લાલ, સેવક સમરે નિત્ય-મેરે ૫

૧૬. શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુના-૧૧

[૧]

મારો મુજરો દ્યોને રાજ ! સાહિબ ! શાંતિ ! સલૂણા !
અચિરાંતના નંદન તોરે, દરિશણ હેતે આત્યો;
સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી, ભક્તિ લેટણું લાવ્યો. માં ૧
દુઃખભંજન છે બિરુદ તમારું, અમને આશ તુમારી;
તુમે નીરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હોશે હમારી ? માં ૨
કહેશે લોક ' ન તાણી કહેવું એવડું સ્વામી આગે,'
પણ બાળક ને બોલી ન જાણે, તો કિમ બહાલો લાગે ? માં ૩
માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું ?
ચિન્તામણિ જેણે ગાંઠે બાંધ્યું, તેહને કામ કિશ્યાનું ? માં ૪
અધ્યાતમ રવિ ઉચ્યો મુજ ઘટ, મોહતિમિર હયું જુગતે,
વિમલવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શ્રુલ ભગતે માં ૫

નિરથાઈ મન મેળવ્યું, દેખવ્યું પહેલાં ન કાંઈ;
 મેળ નિષ્ઠા જાણ્યું છે, નિરથરૂંડા નમે કાંઈ. શ્રી ૪
 નીલાચીર ૩ કિમ મિત્રે ? પણ મળવાનાં મેળાંન;
 વાળાવડા કહે મુજ મિત્રો, નાદને કામળ વંત. શ્રી ૫

તુજ સમકિતરસસ્વાદનો જાણુ,

પાપ કુલકતેં બહુ દિન સેવીયુંલ;

સેવે જો કર્મને યોગે તોહિ,

વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુંલ—૩

તાહરું ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,

તેહજ જ્ઞાન ને ચારિત્ર તેહ છેલ,

તેહથી રે જાણે સઘળાં પાપ,

ધ્યાતા રે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેલ—૪

દેખી રે અદ્ભુત તાહરું રૂપ,

અચરીજ ભનિક અરૂપીપદ વરેલ;

તાહરી ગત તું જાણે દેવ,

સમરણ ભજન તે વાચક જશ કરેલ—૫

[૬]

સુષુ દયાનિધિ ! તુજ પદપંક્તિ મુજ મન મધુકર લીનો

તું તો રાત દિવસ રહે સુખ લીનો. સુષુ ૦

પ્રભુ અચિરા માતાનો જાણે, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુળ પાણે;

એક ભવમાં દોય પદવી પાણે. સુષુ ૦ ૧

પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નીરંગી,

તુજ સમ અવર નહિ દુજો યોગી. સુષુ ૦ ૨

પદ જાંડ તણે પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમકદિતણે રાગી

તુજસમ અવર નહિ વૈરાગી. સુષુ ૦ ૩

વચ્ચીર થયા સંજમધારી, લહે દેવળદુગ કમળા સારી;

દુજ સમ અવર નહિ ઉપકારી. સુષુ ૦ ૪

[૨]

ક્ષણુ ક્ષણુ સાંભરે શાંતિ સદ્ગુણ !

ધ્યાન ભુવન જિનરાજ પદ્મણુ; ક્ષણુ
શાંતિ જિનદંડે નામ અમીસે,

ઉદ્ધસિત હોત હમ રોમ વપુના. ક્ષણુ
અવ યોગાનમે ફિરતે પાયે,

છોરત મેં નહિ ચરન પ્રભુનાં. ક્ષણુ ૧
છિદ્ધરમેં રતિ કબહુ ન પાયે,

જે ઝીલે જલ ગંગ-યમુના; ક્ષણુ
તુમ સમ હમ શિર નાથ જો યાશે,

ઠમં અધુના ફના ધુના. ક્ષણુ ૨
મોહ લરાઈમેં તેરી સહાઈ,

તો ક્ષણુમેં છિન્ન છિન્ન કરના. ક્ષણુ
નહિ પટે પ્રભુ આના ફના,

અચિરામૃત પતિ મોહ વપુના. ક્ષણુ ૩
ચોરધી પાસ મેં આશ ન કરતેં,

ચાર અનંત પસાય ફરના; ક્ષણુ
હયું કર માગત પાસ મનૂરે,

જુગલિકા યાચકે રૂપતરુના. ક્ષણુ ૪
ધ્યાન ગરજવર તેરે આસંગે,

મોહ હરે સારી બીક લરુના; ક્ષણુ
ધ્યાન અરૂંધી તો અઈ અરૂંધી,

જાહેરે યાવત તાતા ફના. ક્ષણુ ૫

આપણે આતમ ભાવ જે, એક ચેતનાધાર રે;
અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એક નિજ પરિકર સાર રે-
શાંતિ ૧૧

પ્રભુ મુખથી ઈમ સાંભળી, કહે આતમરામરે,
તાહરે દરિસણે નિસ્તર્યો, મુજ સિધ્યાં સવિ કામ રે-શાંતિ ૧૨
અહો અહો હું મુજને કહું, નમો મુજ નમો મુજ રે;
અમિતદ્વં દાન દાતારની, જેહને ભેટ થઈ તુજ રે-શાંતિ ૧૩
શાંતિસરૂપ સંક્ષેપથી, કહ્યો નિજ-પર રૂપ રે;
આગમમાંહિ વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિજિન ભૂપ રે-શાંતિ ૧૪
શાંતિસરૂપ ઈમ ભાવશ્યે, ધરિ શુદ્ધ પ્રણિધાન રે;
આનંદધન પદ પામશ્યે, તે લહિશ્યે બહુ માન રે-શાંતિ ૧૫

[૧૧]

(ત્રોતક ૭૬)

સુર-રાજ-સમાજ-નતા-હ્રિ-યુગં,
યુગેપજનન-ભત-વિખોધ-કરમ;
કરણ-દ્રિપ-કુમ્ભ-કઠોર-હરિં,
હરિણા-ડગ્ધિતમર્ત્તન-તુલ્ય-રૂચિમ. ૧
રૂચિરા-ડડગમ-સર્જન-શમ્ભુ-સમં,
સમ-ભાન-વિલોકિત-જન્તુ-ગણમ;
ગણ-નાયક-મુખ્ય-મુની-દ્ર-નતં,
નત-વાગ્ધિત-પૂરણ-કલ્પ-નગમ. ૨
નગ-રાજ-વિનિર્મિત-જન્મ-મહં,
મહનીય-ચરિત્ર-પંચવિત્ર-તનુમ;

પ્રભુ મેઘરથભવ શુભખાણી, પારેવા ઉપર કરુણા આણી;
 નિજ શરણે રાખ્યો મુખખાણી. મુણં ૫
 પ્રભુ ઠમ્કટક ભવભય ટાળી, નિજ આતમશુભને અનુઆળી;
 પ્રભુ પામ્યા શિવવધૂ લટકાળી. મુણં ૬
 સાહેબ ! એક મુજરો માનીજો, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ દીજો;
 રૂપ કીર્તિ કરે તુજ ભવવિજો, મુણં ૭

[૭]

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબા રે ! શાંતિતણા દાતાર;
 અંતરજનની છો માહરા રે, આતમના આધાર. શાંતિં ૧
 ચિત્ત આદે પ્રભુ આકરી રે, મન આદે મળવાને કાળ;
 નયન આદે પ્રભુ નિરખવા રે, ઘો દરિશાય મહારાજ. શાંતિં ૨
 પલક ન વિસરો મનઘણી રે, જેમ મોરા મન મેહ;
 એક પગા કેમ રાખીએ રે, રાજ કપટનો મેહ. શાંતિં ૩
 નેક નજર નિહાળતાં રે, વાધે જમણે વાન;
 નાપટ જનનો પ્રભુ તાહરો રે, દીલો વણિત દાન. શાંતિં ૪
 આરા હું જે કોઈ આપણી રે, નવી મૂઠીએ નિરાધા;
 સેવક વળીને આપણી રે, દીલો તામ વિલાસ. શાંતિં ૫
 રાખને દેતાં ઘણાં રે, ધણુ નવિ દારે વાન;
 રાજ સરે નિજ રાખનાં રે, એ સેરો ઉપાર શાંતિ ૬
 એણે વળીને વળણાણી રે, દિલમહિ ધરતો આધાર;
 રૂપવિભવ કવિરાધનો રે, મોહન વચનસહાર. શાંતિં ૭

ખત્રીસ-તેત્રીશ ને ચોરાશી-ઓગણીશ દૂર નિવારી;
અડતાળીશનો સંગ તજસ્યું, એકાવન દિલ ધારી.
મહેં તો ૦ ૫

વીશ આરાધી, ખાવીશ ખાંધી, ત્રેવીશનો કરી ત્યાગ;
ચોવીશ જિનના ચરણ નમીને, પામશું લવજલ તાગ.
મહેં તો ૦ ૬

ધ્યાતા ધ્યેય ને ધ્યાન સ્વરૂપી, તન-મન-તાન લગાય;
ક્ષમાવિનય કવિ પદકજ મધુકર, સેવક જિન-ગુણ ગાય.
મહેં તો ૦ ૭

૧૯. શ્રી મહિલનાથ સ્વામિનાં—૨

[૧]

સેવક કિમ અવગણીએ? હો મહિજિન! એ શબ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીએ, તેહને મૂલ નિવારી હો.
મહિ ૦ ૧

જ્ઞાનસ્વરૂપ અનાદિ તમારું; તે લીધું તમે તાણી;
જુઓ અજ્ઞાનદશા રીસાવી, જાતાં કાંણુ ન આણી હો ૦ મ ૨
નિદ્રા-સુપન-જાગર-ઉજાગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી;
નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જાણી ન નાથ! મનાવી હો મ ૦ ૩
સમકિત સાથે સગાઈ ઈધી, સ્વપરિવારશું ગાઢી;
મિથ્યામનિ અપરાધણુ જાણી, ઘરથી બહાર કાઢી હો મ ૦ ૪
હાવ્ય અરતિ રતિ શોક દુઃખાં, લય પામર કરસાડી;
નોકપાય ત્રેણી ગજ રહડતાં, શ્વાનતાણી ગતિ આડી. હો મ ૦ ૫

तनुश्रीकृत-त्रैरि-नदेश-भट्टं,

भट्ट-भक्त-गण-द्र-सह-ग-गमनम् ३

भन-छलित-सौख्य-विधान-पटुं,

पटु-वाणि-ननीध-कृत-स्तवनम्;

पन-जोहर-सोहर-पाणि-पट्टं,

पट्ट-पद्म-विहीन-नगत्-कमलम् ४

भल-मान्ध-विमुक्त-पट्ट-प्रभवं,

लव-दुःख-सु-द्वारण-दान-धनम्;

पन-सार-सु-गन्धि-गुण-श्वसितं,

सित-संयम-शील-धुरं-वृषम् ५

वृष-धानन-सेवन-नीर-धरं,

धराणी-धर-वन्द्यमनिन्द्यगुणम्;

गुण-वन्दनता-ऽऽश्रित-सन्धरणं,

राज-रत्न-विनिर्जित-देव-नरम् ६

नर-ऽऽदिष्ट-दुःख-समूह-हरं,

हर-हार-तुषार-सु-शीर्षि-लरम्;

लर-क्षिति-पादगित-पाद-पदं,

पद-शासन-सन्धित-माध-वन्दम् ७

वन्द-ऽऽपहृताय-विही-निन्द्यं,

सुख-मानि-विनिर्जित-नन्द-वन्दम्;

वन्द-ऽऽतिथ-निधि-सन्धि-परं,

पर-लम्बि-वन्द ! तुल-मान्ध-निन्दम् ८

निन्द-पुद्गल-नायक ! शिव-सुख-दायक !

नन्द-देव-रुद्र-रुद्र-पर !

મૂત ચતુષ્ક વરજિત આતમતત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે;
 અંધ શકટ જે નજરે ન દેખે, તે શું કીજે શકટે ? મું ૬
 એમ અનેકવાદી મતવિભ્રમ, સંકટ પડિયા ન લહે;
 ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણુતત્ત કોઈ ન કહે, મું ૭
 વલતું જગશુરુ ! ઇણિ પદે લાખે, પક્ષપાત સખ છંડી;
 રાગ-દેષ-મોહપખ વર્જિત, આતમશું રહ મંડી. મું ૮
 આતમધ્યાન કરે જે કોઈ, સો ક્ષિર ઇણમેં નાવે;
 વાગ્મલ ખીણું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત ચાવે. મું ૯
 જેણે વિવેક ધરી એ પખ વહિયે, તે તત્ત્વજ્ઞાની કહિયે;
 શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદધન પદ લહિયે. મું ૧૦

[૩]

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ન્યારા થયા કેઈ રીત જે ?

ઓળગુઆને આળાલુંબન તાહરો રે લોલ;

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ભક્તિવંત જે,

આય વસો મનમંદિર સાહિબ ! માહરે રે લોલ. ૧

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ખીણુ ન વિસારું તુજ જે,

તંબોલીના પત્રતણી પેરે ફેરતો રે લોલ;

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! લાગી મુને માયા જોર જે;

દિલયરવાસી મુસાહિબ ! તુમને હેરતો રે લોલ. ૨

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! તું નિઃસનેહી જિનરાય ! જે,

એકપખી પ્રીતલડી કીણુ પેરે રાખીયે રે લોલ;

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! અંતરગતની મહારાજ ! જે,

વાતલડી વિદ્યુ સાહિબ કેહને દાખીયે ? રે લોલ. ૩

રાગદ્રેષ અવિરતિની પરિણુતિ, (એ) ચરણમોહના થોહા;
 વીતરાગપરિણુતિ પરિણુમતાં, હઠી નાહા બોહા. હો મ૦ ૬
 વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્ય કરમ સહુ ત્યાગી;
 નિષ્કામી કરુણારસ સાગર, અનંત ચતુષ્ક પદપાગી. હો મ૦ ૭
 દાનવિધન વારી સહુ જનને, અભયદાનપદ દાતા;
 લાભવિધન જગન્નિધન નિવારક, પરમ લાભ સમાતા. હો મ૦ ૮
 ધર્મવિધન પંડિતવીર્યે હણ્યો, પૂરણ પદવી થોગી;
 બોગોપભોગ દોષ વિધન નિવારી, પૂરણભોગ સુભોગી. હો મ૦ ૯
 એ અદાર દૂષણ વરજિત તનુ, મુનિજનવૃદ્ધે ગાયા;
 અવિરતિરૂપક દોષનિરૂપણ, નિરૂપણ મન ભાયા. હો મ૦ ૧૦
 ઇણવિર પરણી મનવિશરામી, જિનવરણુ જે ગાવે;
 રીનજાંદુની મહેર નજરથી, આનંદધન પદ પાવે. હો મ૦ ૧૧

[૨]

તુજ મુજ રીઝની રીઝ, ખટપટ જોહ ખરીરી,
 લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરીરી. ૧
 મહિનાય ! તુજ રીઝ, જન રીઝે ન હુએરી:
 દોષે રીઝણને ઉપાય, સાચું કોઈ ન જુએરી ? ૨
 હરાયાય છે દોહ, સહુને સમ ન રાસીરી:
 એક હહવાયે ગાહ. એક તે જોડે હસીરી. ૩
 દોહ-દોહાત્તર વાત. રીઝ છે દોષ જુદરી:
 તાન અકામ પૂજ્ય, ચિંતા એક હુદરી. ૪
 રીઝવેંદો એક સાંઈ, દોહ તે વાત કરેરી:
 મી નયવિજય સુશિષ્ય. એહિવ ચિત્ત ધરેરી. ૫

રૂપ વિના ભયો રૂપ સ્વરૂપી, એક નયાતમ સંગી;
 તનુ વ્યાપી વિભુ એક અનેકા, આનંદધન દુઃખરંગી—સુણું ૫
 શુદ્ધ અશુદ્ધ નાથ અવિનાશી, નિરંજન નિરાકારો;
 સ્યાદ્વાદ સગરો નીકો, દુરનય પંથ નિવારો—સુણું ૬
 સસભંગી મતદાયક જિનજી, એક અનુગ્રહ કીજો;
 આતમ રૂપ જિહો તુમ લીધો, સો સેવકકું દીજો—સુણું ૭

૨૧. શ્રી નમિનાથ સ્વામિનાં-૩

શ્રી નમિજિનની સેવા કરતાં, અલિય-વિધન સવિ દ્વરે નસેજી;
 અષ્ટમહાસિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ મહમૂર પાસેજી.શ્રી ૧
 મયમત્તા અંગણુ ગજ ગાજે, રાજી તેજી તુખાર તે અંગાજી;
 બેટાબેટી બંધવ જોડી, લક્ષિએ બહુ અધિકાર રંગાજી—શ્રી ૨
 વહ્નસસંગમ રંગ લહીજે, અણુવાલહા હોય દુર સહેજેજી;
 વાંછાતણો વિલંબ ન દુજે, કારજ સીઝે ભૂરિ લહેજેજી—શ્રી ૩
 ચંદ્રકિરણ ઉજ્જવલ જસ ઉલસે, સુરજ તુલ્ય પ્રતાપી દીપેજી;
 જે પ્રભુભક્તિ કરે નિત્ય ચિનયે, તે અરિયણ બહુ પ્રતાપીજીપેજી
 મંગળમાળા લચ્છી વિશાળા, બાળા બહુલે પ્રેમ રંગેજી;
 શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક, કહે લહીએ સુખ પ્રેમ
 અંગેજી—શ્રી ૫

[૨]

પરમ રૂપ નિરંજન, જન મન-રંજણો લલના;
 ભક્ત વચ્છલ ભગવંત તું, ભવભય ભંજણો લલના;
 જગત જંતુ હિતકારક, તારક જગધણી લલના,
 દુઃખ પદપંકજ સેવ, હેવ મુજને ઘણી લલના. ૧

- હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! અલખરૂપ થઈ આપ ને,
લઈ વસ્યા શિવમંદિરમાંહી તું જઈ રે લોલ;
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! લાધ્યો તુમારો ભેદ ને,
સૂત્ર-સિદ્ધાંત ગતિને સાહિબ ! તુમ લહી રે લોલ. ૪
- હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! જગજીવન જિનરાય ! ને,
મુનિમુવત ! જિન ! મુજરો માનજો માહરો રે લોલ;
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! પય પ્રભુમી જિનરાય ! ને,
બવ બવ ઘરણો સાહિબ ! સ્વામી તાહરો રે લોલ. ૫
- હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! રાખશું હૃદય મઝાર ને,
આપો શામળીયા ! ઘો પદવી તાહરી રે લોલ;
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! રૂપવિજયનો શિષ્ય ને,
મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે લોલ. ૬

[૪]

શ્રી મુનિમુવત હરિહર ચંદા, હરનય પંચ નિલાયો;
સ્વાહ્યાદ રત્ન ગર્ભિત જાની, તત્ત્વસરૂપ જનાયો;
સુષુ જાની ! જિન જાની, રસ પીતો અતિ સન્માની- ૧
બંધ-મોક્ષ મોક્ષિતે માની, મોક્ષ વચત ઉમેરો;
મજાવ નયાતમ ભેદ ઘડીને, તત્ત્વ પદારથ વેરો—સુષુ ૨
નિત્ય અનિત્ય મોક્ષાંત રહીને, અરથ દિયા સળ નાલો;
ભય રૂપરૂપ વરતુ બિરાજો, સ્વાહ્યાદ ઉંચ લાલો—સુષુ ૩
મરત હરજા બાહિર રહે, મોક્ષિતે નહી રહે.
નિરૂપ હરજ નયાતમ રૂપે, રૂપ રત્ન હરજાવે—સુષુ ૪

જિન સુર પાદપ પાય વખાણું, સાંખ્યા-યોગ દોય લેહે રે;
 આતમસત્તા વિવરણ, કરતા, લહો હુગ અંગ અખેદેર. ૫૦ ૨
 લેદ-અલેદ સુગત-મિમાંસક, જિનવર દોયકર ભારીરે;
 લોકાલોક અવલંબન ભજિયે, ગુરુગમથી અવધારીરે. ૫૦ ૩
 લોકાયતિક કૂખ જિનવરની, અંશ વિચાર નો કીજેરે;
 તત્ત્વવિચાર સુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિણ કિમ પીજેરે? ૫૦ ૪
 જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગેરે;
 અક્ષય-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગેરે. ૫૦ ૫
 જિનવરમાં સઘળા દરિશણુ છે, દર્શને જિનવર ભજનારે;
 સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિની સાગર ભજનારે. ૫૦ ૬
 જિનસરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવેરે;
 ભૂંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ ભેવેરે; ૫૦ ૭
 ચૂર્ણિ, ભાષ્ય, સૂત્ર, નિર્ચુકિત, વૃત્તિ પરંપર, અનુભવેરે;
 સમય પુરુષના અંગ કહ્યાં એ, જે છેદે તે દુરભળ્યેરે. ૫૦ ૮
 મુદ્રા, ખીજ, ધારણ, અક્ષર, ન્યાસ, અરથ વિનિયોગેરે;
 જે ધ્યાવે, તે નવિ વંચીજે, ક્રિયાઅવંચક ભોગેરે. ૫૦ ૯
 શ્રુત અનુમાર વિચારી ભોલું, સુગુરુ તથાવિધ ન મિલેરે;
 ક્રિયાકરી નવિ સાધી શકિયે, એ વિખવાદ ચિત્ત સઘજેરે. ૫૦ ૧૦
 તે માટે ઉભા કર ભેડી, જિનવર આગળ કહિયે રે,
 સમય ચરણ સેવા શુચિ દીજે, જિમ આનંદઘન લહિયેરે. ૫૦ ૧૧

૨૨ શ્રી નેમિનાથ સ્વામીના-૬

[૧]

પરમાત્મ પૂરણકતા, પૂરણગુણ હો પૂરણ જન આશ;

એમ વલવલતી રાણુલ ગઈ રે હાં નેમિ કને મત લીધ-મેરે
 નાયક યશ કહે પ્રણમીએરે હાં, એ દંપતી હોય સિદ્ધ-
 મેરે તોરણ૦ ૬

[૫]

રહો રહો રે યાદવ ! દો ઘડીયાં, રહો૦
 દો ઘડીયાં, દો ચાર ઘડીયાં-
 રહો રહો રે યાદવ ! દો ઘડીયાં.
 શિવામાત મલ્હાર નગીનો,
 કયું ચલીએ હમ વિછડીયાં ? રહો૦
 યાદવવંશ વિભૂષણ સ્વામી !
 તુમે આધાર છો અડવડીયાં-રહો૦ ૧
 તો જિન એરસે નેહ ન કીનો,
 ઔર કરનકી આખડીયાં-રહો૦
 ઈતને ખીચ હમ છેડ ન જઈએ,
 હોત ખુરાઈ લાજડીયાં-રહો૦ ૨
 પ્રીતમ ખ્યારે ! નેહ કર જાનાં,
 જો હોત હમ શિર ખાંકડીયાં-રહો૦
 હાથસેં હાથ મિલાદે સાંધ !
 ફૂલ મિછાડે સેજડીયાં-રહો૦ ૩
 પ્રેમકે ખ્યાલે બહુત મસાલે,
 પીવત મધુરે સેલડીયાં-રહો૦
 સમુદ્રવિજય કુલ તિલક નેમિકું,
 રાણુલ ઝરતી આંખડીયાં-રહો૦ ૪

ધારણુ પોષણુ તારણુ! રે,

વાલા ! નવરસ મુગતાહાર. મન૦ ૧૫

કારણુરૂપી પ્રભુ લબ્યો રે,

વાલા ! ગણ્યો ન કાજ અકાજ. મન૦

કૃપા કરી પ્રભુ દીણ્યે રે,

વાલા ! આનંદધન પદ રાજ. મન૦ ૧૬

૨૩, શ્રી પાર્થિવનાથ પ્રભુના-

પરમાત્મ ! પરમેશ્વર ! જગદીશ્વર ! નિનરાજ !

જગખંધવ ! જગભાણુ ! ખલિહારી તુમતણી;

લવ-જલધિમાંહી જહાજ. પરમા૦ ૧

તારક, વારક મોહનો, ધારક નિજગુણ કહિ;

અતિશયવંત લદંત રૂપાળી શિવવધૂ,

પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ. પરમા૦ ૨

દરિશણુ જ્ઞાન અનંત છે, વળીતુ જ ચરણુ અનંત;

એમ દાનાદિ અનંત, ક્ષાયિક ભાવે થયા,

ગુણુ તે અનંતનંત. પરમા૦ ૩

બત્રીશ વર્ણુ સમાય છે, એકજ શ્લોક મોઝાર;

એક વરણુ પ્રભુ ! તુજ ન માયે જગતમાં,

કેમ કરી શુણીએ ઉદાર ? પરમા૦ ૪

તુજ ગુણુ કોણુ ગણી શકે ? ને પણ કેવલ હોય,

આવિરભાવથી તુજ, સયલ ગુણુ માહરે,

પ્રચન્નભાવથી જોય. પરમા૦ ૫

આજ તારી આંગીનો કાંઈ, રૂડો બન્યો રંગ;
 ખ્યારા પાસણ ! હો લાલ ! દીનદયાલ ! મને નયણે નિહાળ.
 જોગીવાડે જાગતો ને, માતો ધિંગડ મલ્લ;
 શામળો સોહામણો કાંઈ, જીત્યા આઠે મલ્લ. ખ્યારાં
 તું છે મારો સાહિબો ને, હું છું તારો દાસ;
 આશા પૂરો દાસની કાંઈ, સાંભળી અરદાસ. ખ્યારાં
 દેવ સઘળા દીઠા તેમાં, એક તું અવલલ;
 લાખેણું છે લટકું તહારું, દેખી રીઝે દિલલ. ખ્યારાં
 કોઈ નમે પીરને ને, કોઈ નમે રામ;
 ઉદયરત્ન કહે પ્રભુજી ! મારે તુમશું કામ. ખ્યારાં

[૭]

પાર્શ્વજિન ! તાહરા રૂપનું, મુજ પ્રતિલાસ કેમ હોય રે ?
 તુજ મુજ સત્તા એકતા, અચલ વિમલ અકલ જોય રે-પાર્શ્વ^૦ ૧
 મુજ પ્રવચન પક્ષથી, નિશ્ચયે લેદ નહિ કોય રે;
 વિવહારે લખી દેખીએ, લેદ પ્રતિલેદ બહુ હોય રે-પાર્શ્વ^૦ ૨
 બંધ નહિ મોક્ષ નહિ નિશ્ચયે, વિવહારે લજ દોય રે;
 અખંડિત અખાદિત સોય કદા, નિત્ય અખાદિત સોય રે-પાર્શ્વ^૦ ૩
 અન્વય-હેતુ વ્યતિરેકથી, અંતરો તુજ મુજ રૂપ રે;
 અંતરો મેટવા કારણે, આત્મસ્વરૂપ અનુપ રે-પાર્શ્વ^૦ ૪
 આતમ પરમાત્મતા, શુદ્ધ નય લેદ નહિ એક રે;
 અવર આરોપિત ધર્મ છે, તેહના લેદ અનેક રે-પાર્શ્વ^૦ ૫
 ધરમી ધરમથી એકતા, તેહ મુજ રૂપ અલેદ રે;
 એક સત્તા લખ એકતા, કહે તે મૂઠમતિ ખેદ રે-પાર્શ્વ^૦ ૬

શ્રી પંચાસરા પાસછ ! અરજ કરું એક તુજઃ
 આવિરલાવથી થાય દયાળ ! કૃપાનિધિ !
 કરુણા કીજેછ મુજ. પરમા ૬
 શ્રીજિન ! ઉત્તમ ! તાહરી, આશા અધિક મદારાજ !
 પદાવિજય કહે એમ, લહું શિવનગરીનું,
 અદાય અવિચલ રાજ. પરમા ૭

[૨]

(મરિકજિન નાથછ પ્રત લીનું :- એ દેવી)

ચિત્ત સમરી શારદ માય રૂ, વલી પ્રભુમું નિજ શુભ-પાય રૂઃ
 ગાઈં ત્રેવીશમા જિનરાય, બહાલાહલું જન્મકલ્યાણુક ગાઈં રૂઃ
 રોના કૃપાને ફૂલરે વધાવું, બહા
 ઘાલ ભરી ભરી ચોલીરે વધાવું-બહા ૧
 રાણી દેશ વણુદની રાજે રૂ, અવસન પત્રપતિ પાજે રૂઃ
 રાણી વત્સા ગૃહિણી સુરાજે-બહા ૨
 મૈત્ર વરિ ચોરે તે અવિયા રૂ. વાગાફળે અવતરીયા રૂઃ
 અણુઆલ્યાં એહના પરીયા-બહા ૩

બાહિર મન નિકસત નાંહિ ગાહત, તુજ શાસનમેં લીન; લ૦
 ઉમગ નિમગ કરી નિજ પદ રહેવે, જ્યું જલનિધિ માંહી મીન. ૧૦
 મુજ તુજ શાસન અનુભવકો રસ, કયું કરી જાણે લોગ; લ૦
 અપરિણીત કન્યા નવિ જાણે, જ્યું મુખ દયિતસંયોગ. મ૦ ૧૧
 ચોરનકી ગણના નાંહિ પાઉં, જો તું સાહિબ એક; લ૦
 રૂઢે વાસના દૃઢ નિજ મનકી, જો અવિચલ હોય ટેક. મ૦ ૧૨
 તું સાહિબ હું સેવક તેરો, એ વ્યવહાર વિલાગ; લ૦
 નિશ્ચયનયમત દોનું બિચે, હોય નાંહિ લેદ કો લાગ. મ૦ ૧૩
 મન વચનાદિ પુદ્ગલ ન્યારા, ન્યારો સકલ વિભાવ; લ૦
 શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ઘટના, તુજ સમ શુદ્ધ સ્વભાવ. મ૦ ૧૪
 તું ઘટ અંતર પ્રગટ વિરાજે, જ્યું નિર્મલ ગુણ કાંત; લ૦
 બાહિર હુંઠત મૂઢ ન પાવે, જ્યું મૃગમદ મનબ્રાંત. મ૦ ૧૫
 ગુણકાણાદિક ભાવે મિશ્રિત, સખમેં હે તુજ અંશ; લ૦
 ખીર નીર જ્યું ભિન્ન કરત હૈ, ઉજ્જવલ અનુભવ હંસ. મ૦ ૧૬
 આતમજ્ઞાન દશા જસ જાગી, વૈરાગી તુજ ગ્યાન; લ૦
 સો પાવે જ્યું રતન પરીક્ષા, પરખત રતન પ્રધાન. મ૦ ૧૭
 પુણ્ય પ્રગટ દેવનકો લાંચન, મૂઢ લહે નાંહિ ધર્મ; લ૦
 જ્યું પથરાકું કંચન માને, લહે નાંહી અંતર મર્મ. મ૦ ૧૮
 ગંધ-રૂપ-રસ-ફરસ-વિવર્જિત, ન ધરત હૈં સંકાણ; લ૦
 અન-અવતાર અશરીર અવેદી, તું પ્રભુ સિદ્ધ પ્રમાણ. મ૦ ૧૯
 કેવલજ્ઞાનદશા અવલોકી, લોકલોક પ્રમાણ; લલના૦
 દશન-વીર્ય-ચરણ ગુણધારી, શાશ્વતમુખ અહિંકાણ. મ૦ ૨૦
 સત્તા શુદ્ધ અરૂપી તેરી, નહિ જગકો વ્યવહાર; લલના૦
 કાં કહીએ ? કહુ કહો ન જાએ, તું પ્રભુ અલખ અપાર-મન૦ ૨૧

આતમધરમ અનુસરી, રમે જે આતમરામ રે:

આનંદધન પદવી લહે, પરમઆતમ તસ નામ રે—પાર્શ્વ ૭

[૮]

ગિદાનંદ પરમનિરંજન, જન મનરંજન દેવ; લલના,

વામાનંદન જિનપતિ શુભીએ, સુરપતિ જસ કરે સેવ:

મનમોહન જિનજી ! ભેટીએ દો.

માટે મેરે લલના મેટીએ પાપકૌ પૂર— મનમોહન ૧

દેસર ઘોળી ઘણી ઘન અંદન, આનંદધન ઘનસાર; લલના,

મળજી પૂજા કરી મનરંજે, પાછો પુણ્ય અપાર—મન ૨

ભાઈ ભાઈ અંધક દેલકી, દગળો ને મગધુંદ; લલના,

કુંદ પ્રિયંગુ રૂચિ સુંદર નેટી, પુણ્યો પાસ જિનજી—મન ૩

અંગી અંગી અંગે બનાઈ, અલંકાર અતિ સાર લલના,

દબ્યરતવવિધિ પૂરાણ અરચી, ભાવીએ ભાવ ઉદાર—મન ૪

પરમાતમ પૂરાણ ગુણ પરલદા, સુરેપાત્તમ પરમાન; લલના,

અગદઅભાવ અભાવલી પદલભ, તું જ્યેસ રાગણુ નિમાન—મન ૫

મે નજ ભમ્ભિ મચરી શુભ મન, જન વિચરે અતિ ચિત્ત; લલ

હરિત ભજંગમ ભંધન નુદે, તે સદેસ વચગિત્ત. મન ૬

લજા આજા સુરવંદી ગુણમન, નંદનવન વિજી દેસ લલના.

ને નિર્માલ્ય ઉતારીયેજી, તે તો ચિત્તક્રમાધિ;
 ચખાલ કરતાં ચિંતવોજી, નિર્મલ ચિત્તસમાધિ—સુકંઠ ૭
 અંગદુહલ્ય જે ધર્મનાજી, આત્મસ્વભાવ જે અંગ;
 ને આશરણ પહેરાવીયેજી, તે સ્વભાવ નિજ અંગ—સુકંઠ ૮
 ને નવવાડ વિશુદ્ધતાજી, તે પૂજા નવઅંગ;
 ચંચાચાર વિશુદ્ધતાજી, તેહ ફૂલ પચરંગ—સુકંઠ ૯
 દીવો કરતાં ચિંતવોજી, જ્ઞાનત્રીપક સુપ્રકાશ;
 નય ચિંતા ધૂત પૂરીયુંજી, તત્ત્વ પાત્ર સુવિદ્યાસ—સુકંઠ ૧૦
 ધૂપ રૂપ અતિ કાર્યતાજી, કૃષ્ણાગરુનો ભેગ;
 શુદ્ધ વાસના મહમહેજી, તે તો અનુભવ યોગ—સુકંઠ ૧૧
 મદ સ્થાનક અડ છાંડવાંજી, તેહ અષ્ટ મંગલિક;
 ને નૈવેદ્ય નિવેદીયેજી, તે મન નિશ્ચિત્ત ટેક—સુકંઠ ૧૨
 લવણ ઉતારી લાવીયેજી, કૃત્રિમ ધર્મનો રે ત્યાગ;
 મંગલદીવો અતિ લજોજી, શુદ્ધ ધર્મ પરભાગ—સુકંઠ ૧૩
 ગીત નૃત્ય વાજિંત્રનોજી, નાદ અનાહત સાર;
 શમ-રતિ રમણી જે કરેજી, તે સાચો થેઈ કાર—સુકંઠ ૧૪
 ભાવપૂજા એમ સાચવીજી, સત્ય બળવો રે ઘંટ;
 ત્રિભુવનમાંહે તે વિસ્તરેજી, ટાકે કર્મનો કંટ—સુકંઠ ૧૫
 એણીપરે ભાવના ભાવતાંજી, સાહેબ ! જસ સુપ્રજન્ન;
 જનમ સદૈવ જગ તેહનોજી, તેહ પુરુષ ધન ધન—સુકંઠ ૧૬
 પરમપુરુષ ! પ્રભુ ! સામળાજી ! માનો એ મુજ સેત;
 દર કરો ભવ આમળાજી, વાચકજશ કહે દેવ !—સુકંઠ ૧૭

દીપ ચંદ્ર રવિ ગ્રહગણ કેરો, જિહાં પસરત નહિ તેજ; લ૦
 તિહાં એક તુજ ધામ વિરાજે, નિર્મલ ચેતના સેજ-મન૦ ૨૨
 આદિ રહિત અજરામર નિર્ભય, વ્યાપક એક અનંત; લ૦
 શુદ્ધ પ્રકૃતિ અક્ષયી અમાયી; તું પ્રભુ બહુ શુભવંત-મન૦ ૨૩
 તું માતા, તું ત્રાતા, બ્રાતા, તું પિતા બંધુ, તું મિત્ત; લ૦
 અશુભ તુંદિ તુજ એવા ધીજે, દૃઢ દરી એકજ ચિત્ત-મન૦ ૨૪
 પાસ આસ પૂરો અળ મેરી, અરજ એક અવધાર; લ૦
 શ્રી નયવિજય વિભુધ પય સેવક, જસ હરે ભવજલનાર. મ૦ ૨૫

[૯]

પૂજાવિધિ ગાંહે ભાવિયેહ, આંતરંગ જે ભાવ;
 તે સવિ તુજ આગલ હરુંહ, સારેળ ! સરલ સ્વભાવ.
 સદાકર ! અવધારો પ્રભુ પાસ ! ૧
 જાતાનુ કરતાં ભાવિયેહ, પ્રભુ શુભ જલ રૂળ માર;
 તેવ દેવારી પ્રગત્તનાહ, તેા શુભ નિર્મલ ભુજ-સુદર્શન ૨

જે કોઈ પાર્શ્વતણા ગુણ ગાશેરે, લવલવનાં પાતક જાશે રે;
 તેના સમક્તિ નિરમળ થાશે-અહો ૦ ૫
 પ્રભુ ત્રેવીશમા જિનરાયા રે, માતા વામાદેવીના જાયા રે;
 અમને દરિશન દોને દયાળા-અહો ૦ ૬
 હું તો લળીલળી લાગું પાયરે, મારા ઉરમાં તે હરખ ન માયરે;
 એમ માણુકવિજય ગુણ ગાય-અહો ૦ ૭

૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં-૭

[૧]

લક્ષિત અમ ચિત્ત સાચી ધરી, ધારીએ શાસનરીતિ રે;
 વારીએ હુબ્ત હરવાસના, ધ્વંસીએ લવતણી ભીતિ રે-લ૦ ૧
 વીરજિનરાજ સમ પ્રભુ લહી, ગહગહી બુદ્ધિ ગુણગ્રામ રે;
 કોણ પર દેવને આદરે? કલ્પતરુ સમ પ્રભુ પામી રે-લ૦ ૨
 એક આધાર છે તાહરો, માહરે દીનદયાળ ! રે;
 સાર કીજે હવે દાસની, નાથ ! જગજીવ પ્રતિપાળ ! રે-લ૦ ૩
 વિનતિ દાસની ધારીએ, ધારીએ કરી ઉપકાર રે;
 દોષ અનાદિ નિવારીએ, આપીએ અનુભવ સાર રે-લ૦ ૪
 મોહ જંજળ વશ જીવડા, રડવડે પુદ્ગલ રાગ રે,
 તેહને શુદ્ધ રતનત્રયી, દાખત્રી તેં મહાભાગ ! રે-મ૦ ૫
 એક આલંબન સ્વામીનો, દાસના ચિત્તને નાહ ! રે;
 અશરણુ શરણુ લવ અટવીનો, તુંહિજ પરમ સત્યવાહ રે-લ૦ ૬
 તુજ ગુણ રાગ ભર હૃદયમેં, કિમ વસે દુષ્ટ કપાય ? રે;
 નિર્મળ તત્ત્વના ધ્યાનથી, ધ્યાયક નિર્મળ થાય રે-લ૦ ૭
 ધ્યેયની શુદ્ધતા રસ થકી, વિદ્ધ અય કંચન થાય રે;
 તેમ અ-મોહરસે ચેતના, પૂર્ણ આનંદ ઉપાય રે-મ૦ ૮

[૧૦]

સુખદાઈ દે સુખદાઈ, દાદો પાસજી સુખદાઈ;
 એસો આદિય નહિ દોહ જગમેં, એના કીજે દીક્ષદાઈ-સુખન ૧
 સુખ સુખદાઈ એદિજ નાયક, એદિ સાયક મુશકાઈ;
 ઈંદરકું દરે ધાંદર સરીજો, આપે અપની હકુરાઈ-સુખન ૨
 મંગલરંગ વધે પ્રભુ પ્યાને, પાપ-વેલી ન્તજો દરમાઈ;
 સીનલતા પ્રગટે ઘટ અંતર, મીટે મોહકી ગરમાઈ-સુખન ૩
 દલા દહં ચિતામણિ સુરતરુ? જો મેં પ્રભુ સેવા પાઈ;
 ધી જશવિજય કોટ દર્શન દેખયો, ઘર અંગન નવનિધિ
 આઈ-સુખન ૪

[૧૧]

“આલ આલ દે હુમર! આલ તાદરી, આલ ગમે રે;
 તજ હીરણ વિના મીરણ માદરા, પ્રાણ ગમે રે”-આલન ૧
 ખેળખા એદિ પદનં એદો, રીસે દમે રે;
 આવડી વિના આવડં જુવં, હુણ જમે રે—આલન ૨
 આલ તાગા મેં અખડં નેનાં, હાખણા રમે રે;
 નખી નખી તાચરત્ત પ્રભુ, હવમે નમે રે—આલન ૩

સ્વામિ દરિશણ સમેા નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
 જો ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે;
 દોષ કેા વસ્તુનો અહવા ઉદ્યમતણો,
 સ્વામિસેવા સહી નિકટ લાશે-તાર૦ ૪
 સ્વામિગુણ ઓળખી સ્વામિને જે લજે,
 દરિશણ શુદ્ધતા તેહ પામે;
 જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉલ્લાસથી,
 કર્મ છૂપી વસે મુક્તિધામે-તાર૦ ૫
 જગતવત્સલ મહાવીર જિનવર સુણી,
 ચિત્ત પ્રભુચરણને શરણ વાસ્યો;
 તારજો ખાપજી! બિરૂદ નિજ રાખવા,
 દાસની સેવના રજે જોશો-તાર૦ ૬
 વિનતિ માનજો, શક્તિ એ આપજો,
 લાવસ્યાદ્વાદતા શુદ્ધ લાસે;
 સાધી સાધકદશા સિદ્ધતા અનુલવી,
 દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે-તાર૦ ૭

[૩]

વીર જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યાધામ નિવારીજી;
 દેશના અમૃતધારા વરસી, પરપરિણતિ સવિ વારીજી. વીર૦ ૧
 પંચમે આરે જેહનું શાસન, દોષ હનન ને ચારજી;
 યુગપ્રધાન સૂરીશ્વર વહશે, સુવિદિત મુનિ આધારજી. વીર૦ ૨
 ઉત્તમ આચારજી મુનિ અન્નજી, શ્રાવક શ્રાવિકા અચ્છજી;
 લવણજલધિમાંહે મીઠું જળ, પીવે શૃંગી મચ્છજી. વીર૦ ૩

માદરા પરિણુનિ દોપની, તીવતા વાણુકાર રેઃ
 તાદરા શાસન શુભતણે, રાગ છે એક આધાર રે-ભા ૯
 દાણુ દાણુ નામ તુમયો જયું, તુજ શુભ સ્તવન ઉદ્દાસ રેઃ
 ચિતવી રૂપ પ્રભુછતણે, કીછએ આત્મપ્રકાશ રે-ભા ૧૦
 વળી વળી વિનયું રવામીછ ! નિતપ્રતિ તુંસિજ દેવ રેઃ
 શુદ્ધ આશયપણે મુજ હલ્લેયો, ભવભાવ તાહરી સંવ રે-ભા ૧૧
 વીશઆણુ અવિહરપણે, આદરું સાધન જોડ રેઃ
 તાહરી શાળધી સત્ય તે. ગ્રીધરો માદરે તેડ રે-ભા ૧૨
 ભદ્રકાવ રાગીપણું, વિનતિ એમ કસાય રેઃ
 દેવચંદ્રદ પદ નીપજે, નાથછ ! ભદિત સુપચાય રે-ભા ૧૩

[૨]

તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક બાણી,
 જગતમાં જોડણું મુજસા દીલું.
 તાર અવશુભુભયો બાણી ખેલાતણે,
 દયાનિધિ ! તીન પર જસા મીલે-તાર ૫
 રાગદંભે ભરો મોહ વેરી નરયો,
 દોષની રીતિમાં પાણે સંગે,
 મોખવસા ધમધમયો મુજ શુભ નવિ રમયો,
 ભરયો ભવમાંદિ છું વિપદમાલે-તાર ૨
 બાણી આશરણ દોષ ઉપચારકી.

કલ્પતરુ, કામઘટ, કામધેનુ મિલ્યો,
 આંગણે અભિયરસ મેહ વૂઠો-આજા
 વીર તું કુંડપુરનયર બૂધણ હુઓ,
 રાય સિદ્ધાર્થ-ત્રિશલા તનુને;
 સિંહ-લંછન, કનક-વર્ણ, કર સખત તનુ,
 તુજ સમો જગતમાં કેા ન દૂને-આજા
 સિંહ પર એકલો ધીર સંયમ ગ્રહી,
 આયુ બોહોંતેર વરસ પૂર્ણ પાળી;
 પુરી અપાપાએ નિષ્પાપ-શિવ-વહૂ વર્યો,
 તિહાં થકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી-આજા
 સહસ તુજ ચઉદ મુનિવર મહાસંયમી,
 સાહુણી સહસ છત્રીશ રાજે;
 ચક્ષ માતંગ, સિદ્ધાચિકા વરસુરી,
 સકળ તુજ ભવિકની ભીતિ ભાંજે-આજા
 તુજ વચનરાગ સુખસાગરે ઝીલતો,
 પીલતો મોહ-મિથ્યાત્વ-વેલી;
 આવીઓ ભાવીઓ ધર્મપથ હું હવે,
 દીગ્ધાએ પરમપદ હોઈ બેલી-આજા
 સિંહ નિશિદીહ ને હૃદયગિરિ, મુજ રમે,
 તું સગુણલીહ અવિચલ નિરીહો;
 તો કુમત રંગ માતંગના જૂથથી,
 મુજ નહિ કોઈ લવલેશ ખીહો-આજા
 ચરણ તુજ શરણ મેં ચરણ-ગુણનિધિ ગ્રહ્યાં,
 ભવતરણ ! ઠરણ-દમ ! શર્મ દાખો;

૧૩ અન્નેદે દૂષિત ભરતે, બાહુ મનબેદ દરાણછ;
 જિન દેવળી પૂરવધર વિરદે, ક્ષણીસમ પંચમ દાણછ. વીર૦ ૪
 સેદનુ' ઝેર નિવારણ મણિસમ, તુજ આગમ તુજ જિણછ;
 નિદિદીપક પ્રવદણ જેમ દરિયે, મદ્માં સુરતરુડુંજછ, વીર૦ ૫
 લેનાગમ વદતા ને શ્રોતા, કયાદાદ શ્રુતિ યોધછ;
 દલિમણે પણ પ્રભુ ! તુજ શાસન, વરતે છે અવિરોધછ. વીર૦ ૬
 માદરે તેા સુપમાથી દુષમા, અવસર યુગ્યનિધાનછ;
 જિમાવિજય જિનવીર સદાગમ, પાગથો સિમ્ધિનિધાનછ. વી૦ ૭

[૪]

જિજ્ઞાસે શુષ્ક તુમતણા, શ્રી વર્દમાન જિનરાયા ! કે;
 સંજુતાં અપોજે અગ્ની ઝરે, મહારી નિર્મળ ધાયે દાયારે. જિન ૧
 નમ શુભ ગણ ગંગાજળે, હું ગીલી નિર્મળ માદરે,
 અવર ન ધંધો આદરે, નિશિદિન તોરા શુભ ગાદરે—જિન ૨
 ગીલ્યા લે ગંગાજળે, તે પીણ નળ નવિ પેરેરે;
 લે માલતી ફલે માલ્યા, તે જાવળ વળ નવિ મેરેરે—જિન ૩
 એમ અમે તુમ શુભ ગોરુમાં, રંગે રાખ્યા ને વળી મન્યારે;
 તે દેશ પર હુર આદરે ? લે પરનરી વશ રાખ્યારે—જિન ૪
 તું જાનિ તું મનિ આપ્યારે, તું આલંબન શુભ આપ્યારે;
 બારમયા ઝરે માદરે, તું હવે હવતઆધારી રે—જિન ૫

[૫]

રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉદ્યોતે શશી સૂર;
 ગંગાજળ તે ણિહું તણાં રે, તાપ કરે સવિ દૂર-જિણુંદ૦ ૪
 સરીખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ !
 સુજશું આંતરો કિમ કરો રે ! બાંહ્ય ગ્રહાની લાજ-જિણુંદ૦ ૫
 મુખ દેખી ટીલું કરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણ;
 મુજરો માને સવિ તણો રે, સાહિબ તેહ સુખણ-જિણુંદ૦ ૬
 વૃષભ લંછન માતા સત્યકી રે-નંદન રુદ્રિમણી કંત;
 વાયકયશ એસ વિનવે રે, લયભંજન ભગવંત-જિણુંદ૦ ૭

[૨]

તારી મુદ્રાએ મનડું મોહું રે, મનના મોહનીયા !
 તારી મૂરતિએ જગ સોહું રે, જગના જીવનીયા !
 તુમ જોતાં સવિ દુરમતિ વિસરી, દિન રાતડી નવી જાણી;
 પ્રભુ ગુણ ગણ સાંકળશું બાંધ્યું, ચંચલ ચિત્તડું તાણી રે-મ૦ ૧
 પહેલાં તો એક કેવલ હરજો, હેજળું થઈ હજિયો;
 ગુણ જાણીને રૂપે મિલિયો, અભયંતર જઈ ભજિયો રે-મ૦ ૨
 વીતરાગ ઈમ જસ નિમુણીને, રાગી રાગ કરેહ;
 આપ અરૂપી રાગ નિમિત્તે, દાસ અરૂપ ધરેહ રે-મ૦ ૩
 શ્રી સ્ત્રીમંધર ! તું જગબંધુ, સુંદર તાહરી વાણી;
 મંદર બૃધર અધિક ધીરજ ધર, વંદે તે ધન્ય પ્રાણી રે-મ૦ ૪
 શ્રી શ્રેયાંસ નરેસર નંદન, ચંદન શીતલ વાણી;
 સત્યકી માતા વૃષભ લંછન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી રે-મ૦ ૫

[૩]

સુષો ચંદાજી ! સ્ત્રીમંધર પરમાતમ પાસે જાણે,

જેહ નવિ ભવ તર્યા નિરગુણી, તારશે કેણી પરે તેહ રે ?
 ઇમ અજાણ્યા પડે કંઠમાં, પાપખંધે રહ્યા જેહ રે-સ્વા૦ ૧
 કામકુંભાદિક અધિકનું, ધર્મનું કેા નવિ મૂલ રે;
 દોકડે કુગુરુ તે દાખવે, શું થયું એહ જગ શૂલ રે-સ્વા૦ ૫
 અર્ધાની દેશના જે દીએ, જોણવે ધર્મના અંથ રે;
 પરમ પદનો પ્રગટ ચોર તે, તેહથી કિમ વહે પંથ રે ?-સ્વા૦ ૬
 વિષય રસમાં ગૃહી માચિયા, નાચિયા કુગુરુ મદપૂર રે;
 ધુમધારે ધમાધમ ચલી, જ્ઞાન મારગ રહ્યો દૂર રે-સ્વા૦ ૭
 કલહકારી કદાગ્રહ ભર્યા, થાપતા આપણા બોલ રે;
 જિનવચન અન્યથા દાખવે, આજ તો વાજતે ઢોલ રે-સ્વા૦ ૮
 કેઇ નિજ દોષને ગોપવા, રોપવા કેઇ મત કંઠ રે;
 ધર્મની દેશના પાલટે, સત્ય ભાષે નહિ મંદ રે-સ્વા૦ ૯
 બહુ મુખે બોલ એમ સાંભળી, નવિ ધરે લોક વિશ્વાસ રે;
 હુંઠતા ધર્મને તે થયા, ભ્રમર જિમ કમલની વાસ રે-સ્વા૦ ૧૦

[૫]

શ્રી આત્મ-ધર્મના સ્વરૂપની જોણખાણ

ઢાળ બીજી

(રાગ ગોરી-ભોલીંગ હંસા રે ! વિષય ન રાચીએ રે-એ દેશી)
 એમ હુંઠંતારે ધર્મ સોહામણો, મિલિયો સદ્ગુરુ એક;
 તેણે સાચો રે મારગ દાખવ્યો, આણી હૃદય વિવેક.

શ્રી ગ્રીમંધર સાહિબ ! સાંભલો. એ આંકણી-૧૧
 પરધર ભેતાં રે ધર્મ તુમે ફિરો, નિજ ઘર ન લહો રે ધર્મ;
 જિમ નવિ જાણે રે મૃગ કરતુરીઓ, મૃગમદ પરિમલ મર્મ-૧૧

- હુજ વિનવલી પ્રેમ ધરીને, ગાણી ખેંચે તુમે સંભળાયકે.
 જે ગણ બુદ્ધનના નયક છે, જસ યોગદે પેદા પાયક છે:
 તાણુ રહિયાણુ નેહને ગાયક છે— સુમેશ ૧
- એવી કંઠનવરણી કાયા છે, જસ દેહરી હાંકત પાયા છે:
 પુંડરીકિણી નવરીના સાથા છે સુમેશ ૨
- ભાર અપદામાંથી ગિરજે છે, જસ યોગીસ ગનિયાય કરજે છે:
 ગણુ અંગીસ વાણીયે ગાજે છે— સુમેશ ૩
- ભવિદનને જે પરિણામે છે, તમ અધિક મીનવ ગણુ કેળે છે:
 હપ દેહી ભવિદન યોગે છે— સુમેશ ૪
- તુમ કેવા રસતા રગિયો છું, ગણુ બાવનયાં છું વગિયો છું:
 ગણા મોહકાય ૪૬ રગિયો છું— સુમેશ ૫
- ગણુ ગાવિજા વિનવમાં પરિણે છે, તુમ ગાણુ ગરબ ૪૬ ભગિયો છે:
 એ કાંઈ સુવર્ણી રહિયો છે— સુમેશ ૬
- ગિન દનમ ગુરે હંમે ગુરે, મો પદગિદાય ગાઈ ગમે.
 એ વાંચે સદા મન ભવિ નમે સુમેશ ૭

હેમગુરુસમ વડો શબ્દ અનુશાસને,

શીસ તસ વિબુધવર લાલવિજયો-આજ૦ ૧૧

શીસ તસ જીતવિજયો જયો વિબુધવર,

નયવિજય વિબુધ તસ સુગુરુ લાયા;

રહિઅ કાશી મઠે જેહથી મેં ભલે,

ન્યાયદર્શન વિપુલ ભાવ પાયા-આજ૦ ૧૨

જેહથી શુદ્ધ લહિયે સકલનય નિપુણ,

સિદ્ધસેનાદિ કૃત શાસ્ત્રભાવા;

તેહ એ સુગુરુ-કરુણા પ્રભો ! તુઝ સુગુણ,

વચણરચણાયરે મુઝ નાવા-આજ૦ ૧૩

કળશ

ઈમ સકલ સુખકર દુરિત ભયહર સ્વામી સીમંધર તણી,

એ વિનતિ જે સુણે ભાવે, તે લહે લીલા ઘણી;

શ્રી નયવિજય વિબુધ ચરણસેવક જસવિજય બુધ આપણી,

રુચિ શક્તિ સાડ પ્રગટ કીધી શાસ્ત્રમર્યાદા ભણી. ૧

[૭]

સાચી ભક્તિ-પ્રભુપ્રેમ.

કુમતિ ઇમ સકલ દૂરે કરી. ધારીએ ધર્મની રીતરે,

હારીએ નવિ પ્રભુખલ થકી પાનીએ જગતમાં જીતરે,

સ્વામિ સીમંધરા ! તું જયો ! એ આંકણી૦ ૧

ભાવ જાણે સકલ જંતુના, ભવ થકી દાસને રાખરે;

બાલિયા બાલ જે તે ગણું, સદલ ને છે તુજ સાખરે-સ્વા૦ ૨

विम ते लूट्यो दे मृगदश दिशि क्ते, लेका मृगदश अंधः
निम नम हुंहेर आदिध धर्मनि, मिथ्यादृष्टि दे अंध.

श्री श्रीमधश्च १३

वतनि अंधनो दे दोष न आछेदा, जे नयि हेमे दे अर्थः
मिथ्यादृष्टि दे लेहथी आछेदा, माने अर्थ अनर्थ.

श्री श्रीमधश्च १४

आप प्रशमे दे परशुणु ओगायं, न धरे शुभना दे दोषः
ते विनयाग्रे दे नयि अयोनु तायु, दिने मिथ्या उपदेश.

श्री श्रीमधश्च १५

ज्ञानप्राप्ति दे मोहनिमिष रहे, जेणे गदगद नमः
ने निम हेमे दे मत्ता धर्मनी, विमानं नमः.

श्री श्रीमधश्च १६

પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી એણે જીવ ? લાલ રે;
 અવિરતિ મોહ ટળી નહિ, દીઠે આગમદીવ લાલ રે—દેવ ૫
 આતમ તત્ત્વ સ્વભાવને, પૂરણ શોધન કાજ લાલ રે;
 રત્નત્રયી પ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહો મહારાજ ! લાલ રે—દેવ ૬
 તુમ સરિખા સાહિબ મળે, ભાંજે ભવ ભ્રમ ટેવ લાલ રે;
 પુષ્પાલંબન પ્રભુ લહી, કોણ કરે પરસેવ ? લાલ રે—દેવ ૭
 દીનદયાલ ! કૃપાળ ! તું, નાથ ! ભવિક આધાર લાલ રે;
 દેવચંદ્ર જિનસેવના, પરમામૃત સુખકાર લાલ રે—દેવ ૮

વિહરમાન શ્રી અનંતવીર્ય જિનનું—૧
 અનંતવિરજ અરિહંત ! સુણો મુજ વિનતિ,
 અવસર પામી આજ હું આવ્યો દિલ છતી;
 આતમસત્તા હારી સંસારે હું ભર્યો,
 મિથ્યા અવિરતિ રંગ કષાયે બહુ દમ્યો. ૧
 દોષ દાવાનળ દગ્ધ માનવિષધર ડસ્યો,
 માયાભલે બદ્ધ લોભ અજગર ઘસ્યો;
 મન વચ કાયાના યોગ ચપળ થયા પરવશા,
 પુદ્ગલ પરિચય પાપતણી અહનિશ દશા. ૨
 કામરાગે અણુનાથ્યા સાંઠ પરે ધસ્યો,
 સ્નેહરાગની રાચે ભવપિંજર વસ્યો;
 દૃષ્ટિરાગરૂચિ કાચપાચ સમકિત ગણું,
 આગમરીતિ નાથ ! ન નિરખું નિજપણું. ૩
 ધર્મ દેખાડું માંડ, ભાંડ પરે અતિ લાડું,
 ‘અચિરે અચિરે રામ’ શૂક પરે કાડું;

મેલકે છે રાગ નજર ઉપરિ, મેલકે મુજ મિલનર કાંઈકે.
 નવિ ગાગું નજર પરે આવરેને, તેલ મિલે મુરનર કાંઈકે-સ્વાગ ૩
 નજર વિના મેં જાતું દુઃખ લગ્યા, નજર મિલેને તે દેશ મેં કાયરે.
 મેલકે વિણ મેલકે માંમે નહિ, મેલકે દેખી માંમે મેલકે-સ્વાગ ૪
 મન થઈ મિલન મેં નજર કીયો, અરણ્ય નજર મેલકે કાંઈકે.
 કીડામે જનન જિન 'મેં વિના, આવર ન વાટીયો કાંઈકે-સ્વાગ ૫
 નજર-વગન-રાગ-ગાગ-આગરો, નવિ ગાગું મુરનર કાંઈકે.
 મેલકે મેલકે મેલકે કાંઈકે, નવિ નજર મેલકે નજર પરે-સ્વાગ ૬
 ને જાગે તદ્યગિરિમા રમે, મિલકે તેલ જનન મિલકે.
 કમલ માનવેના નયમી, મેલકે મિલકે મેલકે મેલકે-સ્વાગ ૭

આઠમી, નવમી, ચોવીશ, પચવીશમી વિદેહવિજયે જયવંતા;
 દશલાખ કેવળી, સોઠેડ સાધુ-પરિવારે ગહગહંતારે-ભ૦ ૪
 ધનુષ પાંચશે ભંચી સોઠે, સોવનવરણી કાયા;
 દોષરહિત સુરમહી મહીતળ, વિચરે પાવન પાચારે-ભ૦ ૫
 ચોરાશી લાખ પૂરવ જિન હવિત, ચોત્રીશ અતિશય ધારી;
 સમવસરણુ બેઠા પરમેશ્વર, પડિબોહિ નરનારીરે-ભવિકા૦ ૬
 ક્ષમાવિજય જિન કરુણાસાગર, આપ તર્યા પર તારે;
 ધર્મનાયક શિવમારગદાયક, જન્મજરા હુઃખ વારેરે-ભ૦ ૭

સિદ્ધાચળનાં સ્તવનો-૧૩

[૮]

સિદ્ધાચલ ગિરિ લેટયા રે ધન્ય લાગ્ય હુમારા,
 એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પારા,
 રાયણ રૂપ સમોસર્યા સ્વામી, પૂર્વ નવાણું વારા રે. ધ૦ ૧
 મૂળનાયક શ્રી આદિજિનેશ્વર, ચઉમુખ પ્રતિમા ચારા;
 અષ્ટ દ્રવ્યશું પૂજે ભાવે, સમક્રિત મૂલ આધારા રે. ધ૦ ૨
 ભાવ લક્ષિતશું પ્રભુગુણ ગાતાં, અપના જન્મ સુધારા;
 યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક તિર્યંચગતિ વારારે. ધ૦ ૩
 દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તોરા;
 પતિત ઉદ્ધારણુ બિરુદ તુમારું, એ તીરથ જગ સાશરે. ધ૦ ૪
 સંવત્ અઢારસેં ત્યાશી માસ આપાઠા, વદી આઠમ ભોમવારા;
 પ્રભુજીકે ચરણ પ્રતાપકે સંઘમેં, ખિમારતન પ્રભુ ખ્યારા રે.

સંવત્ તેર એકોતેર વરસે, સમરોશા રંગ શેકે;
ઉદ્ધાર પંદરમે શત્રુન્નય દીધો, અગીયાર લાખ દ્રવ્ય ખરચ્યે-
હો ! કુમતિ ૮

સંવત્ પંદર સત્યાશી વરસે, બાદશાહને વારે;
ઉદ્ધાર સોળમે શત્રુન્નય દીધો, કરમાશાએ જશ લીધો-
હો ! કુમતિ ૯

જિનપ્રતિમા જિન સરળી જાણી, પૂજો ત્રિવિધે તુમે પ્રાણી !
જિનપ્રતિમામાં સંદેહ ન રાખો, વાચકજશની એ વાણી-
હો ! કુમતિ ૧૦

[૩]

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતલ તરુ છાયા ઠરાણી;
રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ધન્દ્ર સુચો ધન્દ્રાણી !
સનેહી સંત ! એ ગિરિ સેવો,

ચૌદ ક્ષેત્રમાં તીરથ નહિ એવો-સં ૧

પટરી પાળી ઉદ્દલસીએ, છકુ અક્રમ કાયા કસીએ;
મોહમદલની સામા ધસીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ-સં ૨
અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ તે ઇણુગિરિ હેઠા હરીએ;
પાછળ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, ભવજળનિધિ હેલા તરીએ-સં ૩
શિવમંદિર ચઢવા કાળે, સોપાનની પંક્તિ ખિરાળે;
ચઢતાં સમકિતી છાળે, દુરભવ્ય-અભવ્ય તે લાળે-સં ૪
પાંડવ પમુહા કેઇ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા;
પરમાત્મ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધયા અનંતા-સં ૫
પદમાસી ધ્યાન ધરાવે, ગુકરાજ તે રાજ્યને પાવે;
બહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુન્નય નામ ધરાવે-સનેહી ૬

[૫]

શ્રી રે સિદ્ધાચલ લેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાદ્યો;
 ઋષભ જિણુંદને પૂજવા, લીજે ભવ તણો લાહો-શ્રી રે૦ ૧
 મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, નિપાઈ અભિરામ;
 ભવન કરાવ્યા કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ-શ્રી રે૦ ૨
 નેમિ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી;
 શેત્રુંજી સમું તીરથ નહિ, બોલ્યા સીમંધર વાણી-શ્રી રે૦ ૩
 પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદ;
 રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ-શ્રી રે૦ ૪
 પૂરવ પુણ્ય પસાઉલે, પુંડરીકગિરિ પાચો;
 કાન્તિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયો-શ્રી રે૦ ૫

[૬]

વિમલાચલ નિતુ વંદીએ, કીજે એહની સેવા,
 માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરુદ્ધ લેવા. વિ૦ ૧
 ઉજ્જવલ જિનગૃહમંડલી, તિહાં દીપે ઉત્તુંગા;
 માનું હિમગિરિ-વિભ્રમે, આઘ અંબર ગંગા. વિ૦ ૨
 “કોઈ અનેરું જગ નહિ, એ તીરથ તોલે;”
 એમ શ્રીમુખહરિ આગલે શ્રી સીમંધર બોલે. વિ૦ ૩
 જે સઘળાં તીરથ કહ્યા, યાત્રા રૂળ કહીએ;
 તેહથી એ ગિરિ લેટતાં, શતગણું રૂળ લહીએ. વિ૦ ૪
 જનમ સફલ હોય તેહનો, જે એ ગિરિ વંદે;
 મુજસવિજય સંપદ લહે; તે નર ચિર નંદે. વિ૦ ૫

પ્રસિદ્ધાને જાણે ગિરિ જાણ્યા, તીર્થારુ નામ નિશ્ચય.

આદ્યમાયને દાગે નમાયા, માગ્યીર વિમલગિરિ અગ્યા-કાલ ૯

[૪]

શ્રી પાંડીર કથાચિનુ

એક દિન પાંડીર ગણધર કે તાલ !

પૂરે શ્રી આદિવિદ્યાર કથાવાલી કે,

પાંડીરે ને ભવજલ દલારી કે તાલ !

પાગીર પદમાવર ભવવાલી કે ૧૦ ૧ ૨ ૩

દશે દિન પાંડીરિ પામરો કે તાલ !

જ્ઞાન અને નિષ્વાસ જયવાલી કે,

તીર્થ મહિમા વાપરો કે તાલ !

આધિ આધિ મંડાલ નિષ્વાલી કે, એક ૪

એક નિષ્વાલી રાત્રે અપીઆ કે તાલ !

સાલી રમ રમ રમ રમ વાલી કે,

ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગળ,
 કેસર તિલક વિરાજે-મોં સિં ૪
 ધણે ગિરિ સાધુ અનંતા સિધ્યા,
 કહેતાં પાર ન આવે-મોં સિં ૫
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે ખોડે,
 આ લગ્ન પાર ઉતારે-મોં સિં ૬

[૯]

વિવેકી ! વિમલાચલ વસીએ, તપ જપ ઠરી કાયા કસીએ;
 ખોટી માયાથી ખસીએ, વિવેકી ! વિમલાચલ વસીએ,
 વસી ઉન્મારગથી ખસીએ-વિવેકી ૦ ૧
 માયા મોહિનીએ મોહ્યો, કોણ રાખે રણમાં રેયો ?
 આ નરભવ એળે ખોયો-વિવેકી ૦ ૨
 બાળ લીલાએ હુલરાવ્યો, યૌવન યુવતિએ ગાયો;
 તોએ તૃપ્તિ નવી પાયો-વિવેકી ૦ ૩
 રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મદિરાએ માચ્યો;
 નવ નવ વેશ કરી નાચ્યો-વિવેકી ૦ ૪
 આગમવાણી સમી આસી, લવજળધિમાંહી વાસી;
 રેહિત મત્સ્ય સમો થાશી-વિવેકી ૦ ૫
 મોહની જલને સંહારે, આપ કુટુંબ સકલ તારે;
 વરણવીએ તે સંસારે-વિવેકી ૦ ૬
 સંસારે કુડી માયા, પંથ શિરે પંથી આયા;
 મૃગતૃષ્ણા જલને ધાયા-વિવેકી ૦ ૭
 લવદ્રવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા;
 શીતલ સિધ્યાચલ ધ્યાયા-વિવેકી ૦ ૮

ખીર ઝરે જેહ ઉપરે, સુણ સુંદરી !
 નેહ ધરીને એહ, રે ગુણ મંજરી !
 ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે, સુણ સુંદરી !
 થાયે નિર્મળ દેહ, રે ગુણ મંજરી !
 પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા સુણ સુંદરી !
 દીએ એહને જે સાર, રે ગુણ મંજરી !
 અભંગ પ્રીતિ હોય જેહને, સુણ સુંદરી !
 ભવભવ તુમ આધાર, રે ગુણ મંજરી !
 કુસુમ, પત્ર, ફળ, મંજરી, સુણ સુંદરી !
 શાખા, થડ ને મૂળ, રે ગુણ મંજરી !
 દેવતણા વાસાય છે, સુણ સુંદરી !
 તીરથને અનુકૂળ, રે ગુણ મંજરી !
 તીરથ ધ્યાન ધરો મુદા, સુણ સુંદરી !
 સેવો એહની છાંય, રે ગુણ મંજરી !
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ ભાખીએ, સુણ સુંદરી !
 શત્રુજય માહાત્મ્ય માંહી, રે ગુણ મંજરી !

[૧૧]

પ્રણમો પ્રેમે પુંડરીકગિરિરાજિયો,
 ગાજિયો જગમાં રે જેહ, સોભાગ
 યાત્રાએ વ્રતાં પગે પગે નિરજરે,
 બહુભવ સંચિત એહ. સોભાગી ૩
 પાપ હોય વજ્રલેપ સમોવડું, તે પણ નયરે દૂર, સોભાગ
 ને એ ગિરિનું દરિશન કીલ્યે, ભાવભગતિ ભર
 સોભાગી ૦ :

હૃદયે અપેક્ષા મુકી ભાવે, સંધ્યે દેશદેશના ભાવે.

વિવિધ દેવી શુભ આયે-વિદેશી ૯

સંવત્ર આદ્ય માસાદીએ, મધ્ય દિવસના દેશાદીએ,

સાંજ પ્રભાત વિમલવદનીએ-વિદેશી ૧૦

જલ્લા નવાનં આપ દીએ, ભવભય પાનિદશ દીએ.

નીચે વિના દીપા મિત્ર નદીએ ૧-વિદેશી ૧૧

સંધ્યે, મનુષ્ય, મનુષ્ય સમે, જલ્લા, રાત્રિ, વિષ, પાનિદશ

દશમે કૃષ્ણવિ આનંદ વિદેશી ૧૨

દેવદેવ નીએ નાનં, રાત્રિ, રાત્રિ નાનિદશ રાત્રિ,

આનંદ આનંદ આનંદ રાત્રિ વિદેશી ૧૩

આનંદ આનંદ આનંદ રાત્રિ, રાત્રિ, રાત્રિ આનંદ રાત્રિ

મે નાનં રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ વિદેશી ૧૪

આનંદ આનંદ આનંદ આનંદ આનંદ આનંદ આનંદ આનંદ

રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ રાત્રિ ૧૫

પાપી અલબ્ધ ન નજરે દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ.
 વિમલગિરિં
 ભૂંધસંથારો ને નારીતણા સંગ, દૂર થકી પરિહરીએ.
 વિમલગિરિં
 સચિત્ત પરિહારી ને એકલ આહારી, ગુરુ સાથે પદ ચરીએ.
 વિમલગિરિં
 પડિછમણાં દોય વિધિશું કરીએ, પાપ પડલ વિખરીએ.
 વિમલગિરિં
 કલિકાલે એ તીરથ મોટું, પ્રવહણ જેમ ભરદરીએ.
 વિમલગિરિં
 ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા, પદ કહે ભવ તરીએ.
 વિમલગિરિં

[૧૩]

આંખડીએ રે મેં આજ, શત્રુન્નય દીઠો રે;
 સવા લાખ ટકાનો દહાડો રે, લાગે મને મીઠો રે.
 સફળ થયો મારા મનનો ઉમાહોં, વાલા મારા, લખનો સં
 લાંગ્યો રે
 નરક તિર્યચગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યો રે
 શત્રુન્નય
 માનવલવનો લાહો લીજે, વાલાં દેહડી પાવન કીજે રે
 સોના-રૂપાને કુલડે વધાવી; પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજે રે
 શત્રુન્નય
 દુધડે પખાડી ને કેસર ઘોળી, વાલાં શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યા

વેળાવ્યવિધિ રચ્યા પંચ દે, શાસ્ત્ર મેળના જે રેણ, મેળ
મેં પણ મેં ગિરિનાં દર્શન જે દે, પાંચ શિવગિરિએ,

મેં વાળીએ ૩૦ ૪

શ્રી શાસ્ત્રનાં નુપતિ પણ દીધે ગિરિ, શરંગો વિનયપદ્ય પાળે જે દ
પદ્ય મારેં રિપુ વિનય ગયા રંગે, વાળીએ શરિંગ નાં પાળે,

મેં વાળીએ ૩૦ ૪

શાસ્ત્રીએ ગિરિ બગિચી બેઠાલી, શીર્ષ પણ વાળે જે દ
મેં પણ મેં વીરક કાકામણ, વાળીએ શાસ્ત્ર પાળે જે દ,

મેં વાળીએ ૩૦ ૪

[૪]

(રાગ:-ધન્યાશ્રી તથા દેવગંધાર)

પ્રભુ ! તેરો મોહન હે સુખ મટકો,
 નીરખી નીરખી અતિ હરખિત હોવે;
 અનુભવ મેરે ઘટકો-પ્રભુ ૦ ૧

સહજ સુમગતા સમતા કેરી, એહિજ ચરણકો ચટકો,
 દરિસન જ્ઞાન અક્ષય શુશુનિધિ તુમ,
 દીઓ પ્રેમે તસ કટકો-પ્રભુ ૦ ૨

શુદ્ધ સુવાસન સુરખિ સમીરે, મિથ્યામત-રજ ઝટકો;
 દંભ પ્રપંચ જોર જિમ ન હોય, પટકટકે મોહ નટકો. પ્રભુ ૦ ૩

ધર્મ સંન્યાસ યોગ શિર પાગે, બંધન પય જય પટકો;
 દર્શન ચક્રે કર્મ નૃપતિશું, કરત સદા રણ રટકો-પ્રભુ ૦ ૪

વીતરાગતા દિલમે ઉલ્લસત, નહીં અવર ખલ ખટકો;
 પૂરવસંચિત પાતક જાતક, અમથી દૂરે સટકો-પ્રભુ ૦ ૫

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ધ્યાન પસાયે, લવે લવે લવિ ! નવિ ભટકો;
 આઈ મીલે જ્યું એકી ભાવે, શિવસુંદરીકો લટકો-પ્રભુ ૦ ૬

[૫]

સકળ સમતા સુરલતાનો તુંહિ અનોપમ કંદરે.
 તુંહિ કૃપારસ કનકકુંભો, તુંહિ જિહ્વાંદ મુણ્દિંદ રે-
 પ્રભુ ! તુંહિ તુંહિ તુંહિ, તુંહિ તુંહિ ધરતા ધ્યાન રે;
 તુજ સ્વરૂપી જે થયા, તેણે લલ્લું તાહરું તાન રે-પ્રભુ ૦ ૧

તુંહિ અળગો ભવ થકી, પલુ ભવિક તાહરે નામ રે;
 પાર ભવનો તેહ પામે, એહ અચરિજ ઠામ રે-પ્રભુ ૦ ૨

ਮੀ ਭਰਮਰੇ ਸਹੀ ਫਰੀ, ਅਪ ਫਰੀਲ ਪੁਰੀ ਤੇ.

21/2/2020 2

ଉତ୍କଳ ସମ୍ରାଟ ଶତ୍ରୁଘ୍ନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶାନ୍ତିରାଜ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ଦେଲେ ।

સા. ૧૫૫૫માં બીજા સુરત, તથા ૧૫૬૬ સુરતના સુરતે ૩.

2025.20. ✓

[illegible]

Small in size, they are very hardy and can grow in almost any soil.

and the first of August, 1890, and the second of August, 1890.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

2014 年 4 月 26 日

[illegible]

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)
 2. *Chlorophyll b* (Chl *b*)
 3. *Chlorophyll c* (Chl *c*)
 4. *Chlorophyll d* (Chl *d*)
 5. *Chlorophyll e* (Chl *e*)
 6. *Chlorophyll f* (Chl *f*)
 7. *Chlorophyll g* (Chl *g*)
 8. *Chlorophyll h* (Chl *h*)
 9. *Chlorophyll i* (Chl *i*)
 10. *Chlorophyll j* (Chl *j*)
 11. *Chlorophyll k* (Chl *k*)
 12. *Chlorophyll l* (Chl *l*)
 13. *Chlorophyll m* (Chl *m*)
 14. *Chlorophyll n* (Chl *n*)
 15. *Chlorophyll o* (Chl *o*)
 16. *Chlorophyll p* (Chl *p*)
 17. *Chlorophyll q* (Chl *q*)
 18. *Chlorophyll r* (Chl *r*)
 19. *Chlorophyll s* (Chl *s*)
 20. *Chlorophyll t* (Chl *t*)
 21. *Chlorophyll u* (Chl *u*)
 22. *Chlorophyll v* (Chl *v*)
 23. *Chlorophyll w* (Chl *w*)
 24. *Chlorophyll x* (Chl *x*)
 25. *Chlorophyll y* (Chl *y*)
 26. *Chlorophyll z* (Chl *z*)
 27. *Chlorophyll aa* (Chl *aa*)
 28. *Chlorophyll ab* (Chl *ab*)
 29. *Chlorophyll ac* (Chl *ac*)
 30. *Chlorophyll ad* (Chl *ad*)
 31. *Chlorophyll ae* (Chl *ae*)
 32. *Chlorophyll af* (Chl *af*)
 33. *Chlorophyll ag* (Chl *ag*)
 34. *Chlorophyll ah* (Chl *ah*)
 35. *Chlorophyll ai* (Chl *ai*)
 36. *Chlorophyll aj* (Chl *aj*)
 37. *Chlorophyll ak* (Chl *ak*)
 38. *Chlorophyll al* (Chl *al*)
 39. *Chlorophyll am* (Chl *am*)
 40. *Chlorophyll an* (Chl *an*)
 41. *Chlorophyll ao* (Chl *ao*)
 42. *Chlorophyll ap* (Chl *ap*)
 43. *Chlorophyll aq* (Chl *aq*)
 44. *Chlorophyll ar* (Chl *ar*)
 45. *Chlorophyll as* (Chl *as*)
 46. *Chlorophyll at* (Chl *at*)
 47. *Chlorophyll au* (Chl *au*)
 48. *Chlorophyll av* (Chl *av*)
 49. *Chlorophyll aw* (Chl *aw*)
 50. *Chlorophyll ax* (Chl *ax*)
 51. *Chlorophyll ay* (Chl *ay*)
 52. *Chlorophyll az* (Chl *az*)
 53. *Chlorophyll aza* (Chl *aza*)
 54. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 55. *Chlorophyll acz* (Chl *acz*)
 56. *Chlorophyll adz* (Chl *adz*)
 57. *Chlorophyll aez* (Chl *aez*)
 58. *Chlorophyll afz* (Chl *afz*)
 59. *Chlorophyll agz* (Chl *agz*)
 60. *Chlorophyll ahz* (Chl *ahz*)
 61. *Chlorophyll aiz* (Chl *aiz*)
 62. *Chlorophyll ajz* (Chl *ajz*)
 63. *Chlorophyll akz* (Chl *akz*)
 64. *Chlorophyll alz* (Chl *alz*)
 65. *Chlorophyll amz* (Chl *amz*)
 66. *Chlorophyll anz* (Chl *anz*)
 67. *Chlorophyll aoz* (Chl *aoz*)
 68. *Chlorophyll apz* (Chl *apz*)
 69. *Chlorophyll aqz* (Chl *aqz*)
 70. *Chlorophyll arz* (Chl *arz*)
 71. *Chlorophyll asz* (Chl *asz*)
 72. *Chlorophyll atz* (Chl *atz*)
 73. *Chlorophyll auz* (Chl *auz*)
 74. *Chlorophyll avz* (Chl *avz*)
 75. *Chlorophyll awz* (Chl *awz*)
 76. *Chlorophyll axz* (Chl *axz*)
 77. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 78. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 79. *Chlorophyll azz* (Chl *azz*)
 80. *Chlorophyll azaa* (Chl *aza*)
 81. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 82. *Chlorophyll acz* (Chl *acz*)
 83. *Chlorophyll adz* (Chl *adz*)
 84. *Chlorophyll aez* (Chl *aez*)
 85. *Chlorophyll afz* (Chl *afz*)
 86. *Chlorophyll agz* (Chl *agz*)
 87. *Chlorophyll ahz* (Chl *ahz*)
 88. *Chlorophyll aiz* (Chl *aiz*)
 89. *Chlorophyll ajz* (Chl *ajz*)
 90. *Chlorophyll akz* (Chl *akz*)
 91. *Chlorophyll alz* (Chl *alz*)
 92. *Chlorophyll amz* (Chl *amz*)
 93. *Chlorophyll anz* (Chl *anz*)
 94. *Chlorophyll aoz* (Chl *aoz*)
 95. *Chlorophyll apz* (Chl *apz*)
 96. *Chlorophyll aqz* (Chl *aqz*)
 97. *Chlorophyll arz* (Chl *arz*)
 98. *Chlorophyll asz* (Chl *asz*)
 99. *Chlorophyll atz* (Chl *atz*)
 100. *Chlorophyll auz* (Chl *auz*)
 101. *Chlorophyll avz* (Chl *avz*)
 102. *Chlorophyll awz* (Chl *awz*)
 103. *Chlorophyll axz* (Chl *axz*)
 104. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 105. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 106. *Chlorophyll azz* (Chl *azz*)
 107. *Chlorophyll azaa* (Chl *aza*)
 108. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 109. *Chlorophyll acz* (Chl *acz*)
 110. *Chlorophyll adz* (Chl *adz*)
 111. *Chlorophyll aez* (Chl *aez*)
 112. *Chlorophyll afz* (Chl *afz*)
 113. *Chlorophyll agz* (Chl *agz*)
 114. *Chlorophyll ahz* (Chl *ahz*)
 115. *Chlorophyll aiz* (Chl *aiz*)
 116. *Chlorophyll ajz* (Chl *ajz*)
 117. *Chlorophyll akz* (Chl *akz*)
 118. *Chlorophyll alz* (Chl *alz*)
 119. *Chlorophyll amz* (Chl *amz*)
 120. *Chlorophyll anz* (Chl *anz*)
 121. *Chlorophyll aoz* (Chl *aoz*)
 122. *Chlorophyll apz* (Chl *apz*)
 123. *Chlorophyll aqz* (Chl *aqz*)
 124. *Chlorophyll arz* (Chl *arz*)
 125. *Chlorophyll asz* (Chl *asz*)
 126. *Chlorophyll atz* (Chl *atz*)
 127. *Chlorophyll auz* (Chl *auz*)
 128. *Chlorophyll avz* (Chl *avz*)
 129. *Chlorophyll awz* (Chl *awz*)
 130. *Chlorophyll axz* (Chl *axz*)
 131. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 132. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 133.

100 100 100

જંબૂદ્વીપના ભરતમાં, રાજગૃહી નગરી ઉદ્યાન;
 વીરજિણુંદ સમોસર્યા, વાંદવા આળ્યા રાજન. ૨
 શ્રેણિક નામે બૂપતિ, બેઠા બેઠણ ઠાય;

વિનવે શ્રી જિનરાયને “ઘો ઉપદેશ સહારાય !” ૩
 ત્રિગટે બેઠા ત્રિભુવનપતિ, દેશના દીયે જિનરાય;

કમળ સુકોમળ પાંખડી, એમ જિન હૃદય સોહાય. ૪
 શશી પ્રગટે જેમ તે દિને, ધન્ય તે દિન સુવિહાણ;

એક રતે આરાધતાં, પામે પદ નિર્વાણ. ૫

ઠાળ ૨ છ. (અષ્ટાપદ અરિહંતાછ-એ રાગ)

કલ્યાણક જિનના કહું, સુણ પ્રાણીછ રે !

અભિનંદન અરિહંત, એ ભગવંત, ભવિ પ્રાણીછ રે !

માઘ સુદી ખીજને દિને, સુણ પ્રાણીછ રે !

પામ્યા શિવસુખસાર હરખ અપાર, ભવિ પ્રાણીછ રે ! ૧

વાસુપૂજ્ય જિન ખારમા, સુણ પ્રાણીછ રે !

એહિજ તિથે થયું નાણ, સદ્ગણ વિહાણ ભવિ પ્રાણીછ રે !

અષ્ટકર્મ ચૂરણ કરી, સુણ પ્રાણીછ રે !

અવગાહન એક વાર મુક્તિ મોઝાર, ભવિ પ્રાણીછ રે ! ૨

અરનાથ જિનછ નમું, સુણ પ્રાણીછ રે !

અષ્ટાદશમા અરિહંત એ ભગવંત ભવિ પ્રાણીછ રે !

ઉન્નવળ તિથિ કાગણની ભલી, સુણ પ્રાણીછ રે !

વરિયા શિવવધૂ સાર સુંદર નાર, ભવિ પ્રાણીછ રે ! ૩

દશમા શીતળ જિનેશ્વર, સુણ પ્રાણીછ રે !

પરમપદની એ વેલ ગુણની વેલ ભવિ પ્રાણીછ રે !

જગજી ગાવન મારજી મારજી, નિરખીએ । જગજી નરે કે
 જાંજીવ્યું જાજીવાજી જાજી, જીજીવા જાજી જાજી કે- પ્રજા જ
 મેજી મારજી મારજી જાજી, જાજીજીવાજી જાજી કે,
 જાજીજીવાજી જાજીજી, જિજીવાજી જાજીજી કે- પ્રજા જ
 જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજીજીવાજી જાજી કે
 જાજી જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજી જાજી જાજી કે- પ્રજા જ
 જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજી જાજી જાજી કે
 જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજી જાજી જાજી કે- પ્રજા જ
 જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજી જાજી જાજી કે
 જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજી જાજી જાજી કે- પ્રજા જ
 જાજી જાજી જાજી જાજી, જાજી જાજી જાજી જાજી કે

નવલવિજય સુપસાયથી રે લાલ, ચતુરને મંગળમાળ રે.
લવિકા લાવ ધરીને ૦ ૧

કુળશ

એમ વીર જિનવર સચલા સુખકર ગાયો અતિ ઉલટ ભરે,
અપાઠ ઊજ્જવળ દશમી દિવસે, સંવત્ અઢાર અદ્વૈતરે;
ખીજ મહિમા એમ વર્ણવ્યો, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસ એ,
જેહ લવિકા લાવે સુણે ગાવે, તસ ધર લીલ વિલાસ એ. ૧

શ્રી પાંચમના રતવન—૨

(છ ઢાળનું)

[૧]

સુત સિદ્ધારથ ભૂપનો રે, સિધ્ધારથ લગવાન;
આરહ પરપદા આગળે રે, લાખે શ્રી વર્દ્ધમાનો રે,
લવિયણ ! ચિત્ત ધરો.

મન વચન કાય ઉમાદ્યો રે, જ્ઞાન-લગતિ કરો.
ગુણ અનંત આતમતણા રે, મુખ્યપણે તિહાં ઢાય;
તેમાં પણ જ્ઞાનજ વડું રે, જિણથી દંસણ હોય રે-લવિ૦
જ્ઞાને ચારિત્રગુણ વધે રે, જ્ઞાને ઉદ્યોત સહાય;
જ્ઞાને ધિવિરપણું લહેરે, આચારજ ઉવજાયો રે-લવિ૦
જ્ઞાની શ્વાસોચ્છવાસમાં રે, કહિન કરમ કરે નાશ;
વન્હિ જેમ ઈંધણ દહે રે, ક્ષણમાં ન્યોતિ પ્રકાશોરે-લવિ૦
“પ્રથમ જ્ઞાન પછે દયા” રે, સંવર મોહ-વિનાશ;
ગુણસ્થાનક પગથાલીએરે, જેમ ચઢે મોક્ષ આવાસોરે-લવિ૦

તેણે અવસરે ઉદ્યાનમાં રે, વિજયસેન ગણધાર;
 જ્ઞાન રચણ રચણાયરુ રે, ચરણ ક્રરણ તતધાર રે-પ્રાં ૩
 વનપાલક ભૂપાલને રે, દીધી વધાઈ જામ;
 ચતુરંગી સેના સજી રે, વંદન જાવે તામ રે-પ્રાં ૪
 ધર્મદેશના સાંભળે રે, પુરજન સહિત નરેશ;
 વિકસિત નયણ વદન મુદા રે, નહિ પ્રમાદ પ્રવેશ રે-પ્રાં ૫
 જ્ઞાન-વિરાધને પરભવે રે, મુરખ પર આધીન;
 રોગે પીડ્યા ટળવળે રે, દીસે હુઃખિયા દીનરે-પ્રાં ૬
 જ્ઞાનસાર સંસારમાં રે, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત;
 જ્ઞાનવિના જગજીવડા રે, ન લાહે તત્ત્વસંકેત રે-પ્રાં ૭
 શ્રેઠ્ઠી પૂછે મુણીદને રે, લાખો કરુણાવંત !;
 ગુણમંજરી મુજ અંગજા રે, કવણ કર્મ વિરતંતરે ?-પ્રાં ૮

[૩]

ધાતકી ખંડના ભરતમાં, ખેટક નયર સુઠામ;
 વ્યવહારી જિનદેવ છે, ઘરણી સુંદરી નામ. ૧
 અંગજ પાંચ સોહામણા, પુત્રી ચતુરા ચાર;
 પંડિત પાસે શીખવા, તાતે મૂક્યા કુમાર. ૨
 બાળ સ્વભાવે રમત-કરતાં દહાડા જાય;
 પંડિત મારે ત્યારે, મા-આગળ કહે આય. ૩
 સુંદરી શંખિણી શીખવે, “લણવાનું નહિ કામ;
 પંડયો આવે તેડવા, તો તસ હણજો તામ.” ૪
 પાટી ખડિયો લેખણ, બાળી કીધાં રાખ;
 શકને વિદ્યા નવિ રુચે, જેમ કરહાને દ્રાખ. ૫

માં મળી મિલિ મણુપજારવા છે, ખંચા કેવલગાન,
 માં મળી, મળ મે, મે છે છે, મળપ મળા મિલિ, મેવ, મિલ મ
 મેવનાં મળાન છે મળા છે, ખાલી મળપ મળિ,
 મળે, મળાં મળાં છે, (મિલ) મળી મળામળે છે, મળિ મ
 મિલિ મળામળના છે મે છે છે, મળાનાં મે મળિમળ,
 મળે મળે મળામળ છે, મળા મળામળ મળ મેવ, મિલ મ
 મળાનાં મળાનાં મળામળે છે, મળ મળે મળામળ, મળ,
 મળામળે મળામળ મળે છે, મળામળામળ મળા મળે મળે મ
 મળે મળે મળામળ છે, મળાનાં મળામળ મળ
 મળામળે મળામળ છે, મળે મળામળ મળામળ મળે મળે મળે

ભુક્તભોગી થયો, મંજરી રે, પાળે ત્રત ખટકાય-ત૦
 ગુણમંજરી જિનચંદ્રને રે, પરણાવે નિજ તાય-તપશું ૦ ૫
 સુખ વિલસી થઇ સાધવી રે, વૈજયંતે દ્વાય દેવ; -ત૦
 વરદત્ત પણ ઉપન્યો રે, જિહાં સીમંધર દેવ-તપશું ૦ ૬
 અમરસેન રાજા ધરે રે, ગુણવંતી નારી પેટ; -ત૦
 લક્ષણ-લક્ષિત રાયને રે, પુણ્યે કીધો ભેટ. -તપશું ૦ ૭
 સુરસેન રાજા થયો રે, સો કન્યા ભરતાર; -ત૦
 સીમંધર સ્વામી કને રે, સુણી પંચમી અધિકાર-તપશું ૦ ૮
 તિહાં પણ તે પણ આદ્યુ' રે, લોક સહિત ભૂપાળ-ત૦
 દશ હજાર વરસાં લગે રે, પાળે રાજ્ય ઉદાર-તપશું ૦ ૯
 ચાર મહાવ્રત ચોંપશું રે, શ્રી જિનવરની પાસ. -ત૦
 કેવળધર સુક્રિત ગયો રે, સાદિ અનંત નિવાસ-તપશું ૦ ૧૦
 રમણી વિજય શુભા પુરી રે, જંખૂ વિઢેહ મઝાર. -ત૦
 અમરસિંહ મહીપાળને રે, અમરાવતી ઘરનાર-તપશું ૦ ૧૧
 વૈજયંત-થકી ચ્યવી રે, ગુણમંજરીનેા જીવ -ત૦
 માનસસર જેમ હંસલો રે, નામ ધ્યુ' સુગ્રીવ-તપશું ૦ ૧૨
 વીશે વરસે રાજવી રે, સહસ ચોરાશી પુત્ર -ત૦
 લાખ પૂરવ સમતા ધરે રે, કેવળજ્ઞાન પવિત્ર-તપશું ૦ ૧૩
 પંચમી તપ મહિમા વિષે રે, ભાખે નિજ અધિકાર-ત૦
 જેણે જેહથી શિવપદ લહું રે, તેહને તમ ઉપકાર-તપશું ૦ ૧૪

[૬]

ચોવીશ દંડક વારવા, હું વારી લાલ,

ચોવીશમે જિનચંદ રે હું વારી લાલ;

નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે;
 મતિશ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યાવ, કેવળ એક ઉદાર રે. પં ૦ ૨
 મતિ અર્દુઃવીશ શ્રુત ચઉદહ વીશ, અવધિ છ અસંખ્ય પ્રકારરે;
 દોય લેદે મનઃપર્યાવ દાખ્યું, કેવળ એક ઉદાર રે. પં ૦ ૩
 ચંદ્ર સૂર્ય ચહ નક્ષત્ર તારા, એકથી એક અપાર રે;
 કેવળજ્ઞાન સમું નહિ કોઈ, લોકાલોક પ્રકાશ રે. પં ૦ ૪
 પાર્શ્વનાથ પસાય કરીને, માહરી પૂરો ઉમેદ રે;
 સમયમુંદર કહે હું પણ પામું, જ્ઞાનનો પાંચમો લેદ રે. પં ૦ ૫

આઠમનાં સ્તવન-૨

[૧]

ઠાળ ૧ લી

હાંરે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશજે,
 દીપે રે તિહાં દેશ મગધ, સૌમાં શિરે રે લોલ;
 હાંરે મારે નગરી તેહમાં, રાજગૃહી સુવિશેષ જો,
 રાજે રે તિહાં શ્રેષ્ઠિક ગાજે, ગજ પરે રે લોલ. ૧
 હાંરે મારે ગામ નગર પુર પાવન કરતાં નાથ જો,
 વિચરંતા તિહાં આવી વીર સમોસર્યા રે લોલ;
 હાંરે મારે ચૌદ સહસ્ર મુનિવરના સાથે સાથ જો,
 સૂધા રે તપ સંયમ શીયલે અલંકર્યા રે લોલ. ૨
 હાંરે મારે કૃત્યા રસલર, જુઝ્યા અંબ કદંબ જો,
 જાણુંરે ગુણશીલવન હચી રોમંચિયો રે લોલ;
 હાંરે મારે વાયા વાય સુવાય તિહાં અવિલંબ જો,
 વાસે રે પરિમલ ચિદું પાસે સંચિયો રે લોલ. ૩

પ્રગટ્યો પ્રાણુત સ્વર્ગધી, હું ત્રિશલા-ઉર સુખકંદ રે;
 હું મહાવીરને કરું વંદના, હું વારી ૧
 પંચમી ગતિને સાધવા, હું પંચમ નાણુ વિલાસરે, હું વા ૦
 મહાનિશીધ-સિધ્ધાંતમાં, હું પંચમી તપ પરદાસ. હું વા ૦ ૨
 અપરાધી પણ ઉધર્યો, હું ચંદ્રકેશિયો આપ રે; હું વા ૦
 યજ્ઞ કરંતા જાંભણુ, હું સ્વરખા કીધા આપ રે. હું મ ૦ ૩
 દેવાનંદા પ્રાણુણી, હું રેખવદન્ત વળી વિપ્ર રે; હું વા ૦
 ખ્યાશી દિવસ સંજાંધથી, હું કામિત પૂર્યો સિપ્ર રે. હું મ ૦ ૪
 દર્મ રાગને ટાળવા, હું સવિ ઔપધનો જાણુરે; હું વા ૦
 આદર્યો મેં આશા ધરી; હું મુજ ઉપર દિત આણુ રે. હું મ ૦ ૫
 શ્રી વિજયસિદ્ધસૂરીશનો, હું સત્યવિજય પંચાસરે; હું વા ૦
 શિષ્ય કપૂરવિજય કવિ, હું ચંદ્ર કિરામુ જસ જસ રે. હું મ ૦ ૬
 પાસપંચાસરા આન્નિયે; હું ખિમાવિજય શુરુનામ રે; હું વા ૦
 જિનવિજય કહે મુજ હજો; હું પંચમી તપ પરિણામ રે. હું મ ૦ ૭

કળશ

કિય નીર લાયક વિશ્વનાથક સિધ્ધિદાયક સંસ્તવ્યો,
 પંચમી તપ રતનન ટોરર શુંથી જિન કહે કવ્યો:
 શુભ્ય ખાટુ દેવ નાંદો સત્તર ગ્રાણું સંવત્સર,
 કીર્તિધર્મ લગમદ્દયાણુ દિવસે સદાજ ભવિ સંગળ કરે. ૧

વિરતિએ સુમતિ ધરી આદરે, પરિહરે વિષય ક્ષાય રે;
 બાપડા ! પંચ પરમાદ્યી, કાં પડે કુગતિમાં ધાય રે ?-વીં ૨
 કરી શકે ધર્મકરણી સદા, તો કરે એહ ઉપદેશ રે;
 સર્વ કાળે કરી નવિ શકે, તો કરે પર્વ સુવિશેષ રે-વીં ૩
 જુજુઆ પર્વ ષટનાં કહ્યાં, ફળ ઘણા આગમે જોય રે;
 વચન અનુસાર આરાધતાં, સર્વથા સિદ્ધિફળ હોય રે-વીં ૪
 જીવને આયુ પરલવતણે, તિથિ દિને બંધ હોય પ્રાય રે;
 તે ભણી એહ આરાધતાં, પ્રાણીઓ સદ્ગતિ જાય રે-વીં ૫
 તેહવે અષ્ટમી ફળ તિહાં, પૂજે ગૌતમસ્વામ રે;
 ભવિક જીવ જાણવા કારણે, કહે વીરપ્રભુ તામ રે-વીં ૬
 “ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ હોય એહથી, સંપદા આઠની વૃદ્ધિ રે;
 બુદ્ધિના આઠ ગુણ સંપન્ને, એહથી અષ્ટ ગુણ સિદ્ધિ રે-વીં ૭
 લાભ હોય આઠ પરિહારનો, આઠ પવચણ ફળ હોય રે;
 નાશ આઠ કર્મનો મૂળથી, અષ્ટમીનું ફળ જોય રે-વીં ૮
 આદિજિન જન્મ દીક્ષા તણે, અજિતનો જન્મ કડ્યાણ રે;
 ચ્યવન સંભવતણે, એહ તિથે, અભિનંદન નિરવાણ રે-વીં ૯
 સુમતિ સુવ્રત નમિ જનમીયા, નેમનો મુગતિદિન જાણ રે;
 પાશ્વજિન એહ તિથે સિધ્ધલા, સાતમા જિન ચ્યવન માણરે-૧૦
 એહ તિથિ સાધતો રાજ્યો, દંડવીરજ લહ્યો મુક્તિ રે;
 કર્મ હણવા લાણી અષ્ટમી, કહે સૂત્ર નિર્ચુક્તિ રે-વીં ૧૧
 અતીત અનાગત કાળના, જિનતણાં કેઈ કડ્યાણ રે;
 એહ તિથે વળી ઘણા સંયમી, પામશે પદ નિરવાણ રે-વીં ૧૨
 ધર્મવાસિત પશુ પંખીયા, એહ તિથે કરે ઉપવાસ રે;
 વ્રતધારી જીવ પોસહ કરે, જેહને ધર્મ અબ્યાસ રે-વીં ૧૩

હાંરે મારે દેવ અતુવિંધ આવે દોડા દોડા ને,
 ત્રિગદું રે મણિ હેમ રજતતું તે રચે રે લોલ,
 હાંરે મારે ચોક્કઠ સુરપતિ એવે દોડા દોડા ને;
 આગે રે રસ લાગે દંદ્રાણી નચે રે લોલ. ૪
 હાંરે મારે મણિમય હેમ મિંહાસન બેઠા આપ ને:
 હાંચ સુર આચર મણિરત્ને જડયાં રે લોલ,
 હાંરે મારે સુણતાં હુંદુભિનાદ ટળે સુવિ તાપ ને;
 વરસે રે સુરકૂલ સરસ જાતુ અડયાં રે લોલ. ૫
 હાંરે મારે તાજે તેજે જાજે ધન જેમ લુંળને,
 રાજે રે જિનરાજ સમાજે પર્માને રે લોલ:
 હાંરે મારે નિરખી હરખી આવે જન મન લુંળને,
 પાંચ રે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમાં રે રે લોલ. ૬
 હાંરે મારે આગમ (ન) જાણી જિનતું શ્રેણિકરાય ને:
 આઘ્યો રે પરવચો હય ગય રધ પાયજે રે લોલ,
 હાંરે મારે હર્ષ પ્રદક્ષિણા વંદી બેઠે હાય ને;
 સુણવા રે જિનવાણી એટલે ભાયજે રે લોલ. ૭
 હાંરે મારે ત્રિભુવનનાયક લાયક તવ ભગવાંત ને:
 આર્ણી રે જનકરુણા ધર્મકથા મ્હે રે લોલ,
 હાંરે મારે મહાજ વિરોધ વિસારી જગના જાંત ને;
 સુણવા રે જિનવાણી મનમાં ગહમટે રે લોલ. ૮
 રાગ ખીલ.

અજ, અવિનાશી, અકુળ, અજરામર, કેવળ દંસણ નાણીદ
 અવ્યાળાધ, અનંતુ વીરજ, સિદ્ધ પ્રણુમો ગુણખાણી-લવિં
 વિદ્યા, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ, મંત્રરાજ યોગ પીઠજ;
 સુમેરુ પીઠ એ પંચ પ્રસ્થાને, નમો આચારજ ઇદક-લવિં
 અંગ, ઉપાંગ, નંદી, અનુયોગા, છ છેદ ને મૂળ ચારજ;
 દશ પયન્ના, એમ પણ્યાલીસ, પાકક તેહના ધાર-લવિં
 વેદ ત્રણ, ને હાસ્યાદિક પટ, મિથ્યાત્વ ચાર કપાયજ;
 ચૌદ અભ્યંતર, નરવિધ બાહ્યની, અંધિ તજે મુનિરાય-લ
 ઉપશમ, ક્ષય-ઉપશમ, ને ક્ષાયિક, દર્શન ત્રણ પ્રકારજ;
 શ્રદ્ધાપરિણુતિ આતમકેરી, નમીએ વારંવાર— લવિં
 અઠ્ઠાવીશ, ચૌદ, ને પટ દુગ એક, મત્યાદિકના જાણજ;
 એમ એકાવન લેદે પ્રણુમો, સાતમે પદ વર નાણુ-લવિં
 નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ લેદે, ચારિત્ર છે વ્યવહારજ,
 નિનગુણ સ્થિરતા ચરણ તે પ્રણુમો, નિશ્ચય શુદ્ધપ્રાર-લવિં
 બાહ્ય અભ્યંતર તપ સંવર, સમતા નિર્જરા હેતુજ;
 તે તપ નમીએ લાવ ધરીને, લવસાગરમાં સેતુ-લવિં
 એ નવ પદમાં પણ છે ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચારજ;
 દેવગુરુ ને ધર્મ તે એહમાં, દો તીન ચાર પ્રકાર-લવિં
 મારગદેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતજ;
 સહાયપણું ધરતા સાધુજ, પ્રણુમો એહિજ રીતે-લવિં
 વિમલેશ્વર સાન્નિધ્ય કદે તેહની, ઉત્તમ જે આરાધેજ;
 પદવિનય કહેતે લવિ પ્રાણી, નિજઆતમાહિત સાધે-લવિં

ભાળીયો વીરે આહમતણો, ભવિષ્ઠિત એ અધિકાર રે;
જિનમુખે ઉચ્ચરી પ્રાણીયા, પામશે ભવતણો પારરે-વીર૦ ૧૪
એટલી સંપદા સર્વિ લહે, ટળે વળી કપટની દોડી રે;
સેવળે શિષ્ય બુધપ્રેમનો, કહે કાંતિ કર જોડી રે-વીર૦ ૧૫

દેખશ

ઈમ ત્રિજગભાસન અચલશાસન વધર્ધમાન જિનેન્દ્રરૂ,
બુધ પ્રેમ શુરુ સુપસાય પામી, સંયુગ્યો અલવેન્દ્રરૂ;
જિનશુભ પ્રસંગે લણ્યો રંગે, સ્તવન એ આહમતણો,
તે ભવિષ્ઠ ભાવે સુણે ગાવે, કાંતિ સુખ પાવે ધણો. ૬

[૨]

દાળ પહેલી

શ્રી રાજગૃહી મુલ હામ અધિક દીવાળે રે,
વિચરંતા વીરજિનુદ અતિશય ડાળે રે;
જોત્રીશ અને પાંત્રીશ વાળી શુભ લાવે રે,
પાલિક્યાં વધામણી જય શ્રેણિક ભાવે રે. ૧
તિહાં વ્યાસહ સુરપતિ, આવીને ત્રીનદુ જનાવે રે,
તેમાં જોવાને ઉપદેશ પ્રજુલ સુજાવે રે,
સુરનર ને તિવંચિ જિન નિક ભાષા રે,
તિહાં સુમલને ભવતીર, પામે સુખ ભાષા રે. ૨
તિહાં દંડબૂતિ આ પાર, કીશુર વીરને રે,
જુગે અપદમોને અલિભાય, "કહે પ્રજા અમને રે"
જય ભાળે વીરજિનુદ, સુણે સુદુ પ્રાણી રે,
આહમતિન વિનનાં કલ્યાણ, કરે જિન આણી રે. ૩

સંશયછેદક વીરનો દે, વિરહ તે કેમ ખમાય ?
 જે દીઠે મુખ ઉપજે દે, તે વિષુ કેમ રહેવાય દે ?-વીર૦ ૧
 નિર્યામક લવસમુદ્રનો દે, લવઅટવી સત્યવાહ;
 તે પરમેશ્વર વિષુ મળે દે, કેમ વાધે ઉત્સાહ દે ?-વીર૦ ૨
 વીરથકાં પણ શ્રુતતણુ દે, હતો પરમ આધાર;
 હવે ઈહાં શ્રુત આધાર છે દે, અહો જિનમુદ્રા સાર દે !-વીર૦ ૩
 ત્રણ કાળે સવિ જીવને દે, આગમથી આણંદ;
 સેવો ધ્યાવો લવિજના દે, જિનપડિમા મુખકંઠો દે-વીર૦ ૪
 ગણધર આચારજી મુનિ દે, સહુને ઇણીપરે સિદ્ધ,
 લવલવ આગમસંગથી દે, દેવચંદ્ર પદ લીધ દે-વીર૦ ૫

[૨]

મારે દીવાળી દે થઈ આજ, પ્રભુમુખ જોવાને,
 સર્વા સર્વા દે સેવકનાં ઠાજ, લવદુઃખ જોવાને;
 મહાવીરસ્વામી મુગતે પહોંચ્યા, ગૌતમ કેવળજ્ઞાન દે,
 ધન્ય અમાવસ્યા ધન્ય દીવાળી, મહાવીર પ્રભુ નિર્વાણુ-જિન૦ ૧
 ચારિત્ર પાળી નિરમળું દે, ટાળ્યા વિષય કષાય દે;
 એવા મુનિને વંદીએ, જે ઉતારે ભવપાર-જિન૦ ૨
 બાકુળા વહોર્યા વીરજિને, તારી ચંદનખાળા દે;
 કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પહોંચ્યા, પામ્યા લવનો પાર-જિન૦ ૩
 એવા મુનિને વંદીએ જે, પંચજ્ઞાનને ધરતા દે;
 સમવસરણે દઈ દેશના પ્રભુ, તાર્યા નર ને નાર-જિન૦ ૪
 ચોવીશમા જિનેશ્વર ને મુક્તિતણુ દાતાર દે;
 કર ભેડી ઠવિ એમ ભણે પ્રભુ ! દુનિયાદેશે ટાળ-જિન૦ ૫

મહાવીર જિન સ્તવન

(વીર વીર જોલો તમે)

વીર વીર જોલો તમે, વીર વીર જોલો;
વીર વીર એ જ તારે તરવાનું કામ છે.
જિન જિન જોલો તમે, જિન જિન જોલો;
જિન જિન એજ તારે તરવાનું કામ છે.
મહાવીરના રાહથી ભકતો તરી ગયા;
મુક્તિનો પંથ સહુ દોષ જોઈ ગયાં.
થોડો થોડો ધર્મ કરો, થોડું થોડું દાન કરો;
ભાવથી કરો તોય, તરવાનું કામ છે;
અહિંસા સિદ્ધાંત પર અડગ રહી ગયા,
સત્ય વચન પર જન ગુમાવીયા;
થોડા થોડા વાદો બનો, થોડા થોડા ત્યાગી બનો,
ભાવથી બનો તોયે, તરવાનું કામ છે.

દીવાળીનાં સ્તવન-૨

[૧]

આરગદેશક મોક્ષનો દે કેવલજ્ઞાન નિધાન,
ભાવદયાસાગર પ્રભુ દે, પરઉપગારી પ્રધાનો દે—

વીર પ્રભુ સિદ્ધ થયા, સંઘ સકળ આધારો દે;
હવે ઈણુ ભરતમાં, ઈણુ કરશે ઉપગારો દે!—વીર ૧
નાથ વિહારું મૈત્ર્ય તથું દે, વીર વિહારું દે સંઘ;
સાથે ઈણુ આધારથી દે, પરમાર્નદ અભંગો દે—વીર પ્રભુ ૨
માત વિહારું જાણ જણું દે, અરહો અરહો અધ્યાય;
વીરવિહારુ સુવરા દે, આકૃષ્ણ-વ્યાકૃષ્ણ થાય દે.—વીર ૩

ભૂપતિમાં ભરતેસર લાખ્યો,
 વાં દેવ માંહે સુરધંદ્ર રે;
 તીરથમાં શેત્રુંજો દાખ્યો,
 ગ્રહગણમાં જેમ ચંદ્ર રે. પશુ ૩
 દશરા દીવાળી ને વળી હોળી,
 વાં અખાત્રીજ દીવાસો રે;
 બળેવ પ્રમુખ બહુલાં છે બીજા,
 પશુ નહિ મુક્તિનો વાસો રે. પશુ ૪
 તે માટે તમે અમર પળાવો,
 વાં અર્દુઘનિહોત્સવ કીજે રે;
 અર્દુમ તપ અધિકાધ્યે કરીને,
 નરભવ લાહો લીજે રે. પશુ ૫
 ટોલ દદામા ભેરી નફેરી,
 વાં કલ્પસૂત્રનો જગાવો રે;
 ઝાંઝરના ઝમકાર કરીને,
 ગોરીની ટોળી મળી આવો રે. પશુ ૬
 સોના રૂપાનૂ ફૂલડે વધાવો,
 વાં કલ્પસૂત્રને પૂજો રે;
 નવ વખાણુ વિધિએ સાંભળતાં,
 પાપી મેવાસી મુજે રે. પશુ ૭
 એમ અર્દુઘનો મહોત્સવ કરતાં,
 વાં બહુ છુવ જગ ઉદ્ધરીયા રે;
 વિષુધવિમળવર સેવક એહથી,
 નવનિધ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ વરીયા રે. પશુ ૮

શ્રી સિદ્ધ લગવાનનું સ્તવન-૧

સિદ્ધ જગતશિરે શોભતાં, રમતાં આતમરામ;
લક્ષ્મીલીલાની લહેરમાં, સુખિયા છે શિવકામ—

સિદ્ધની શોભા રે શી કહું ? ૧

મહાનંદઃ અમૃતપદઃ નમો સિદ્ધઃ દેવદ્યઃ નામ;
અપુનર્ભવઃ બ્રહ્મપદઃ વળી, અક્ષય-સુખઃ શિવરામઃ-સિદ્ધનીં ૨
સંશ્રયઃ નિઃશ્રેયઃ અક્ષરાઃ દુષ્ણ સમસ્તની હાણ;
નિવૃત્તિઃ અપવર્ગતાઃ મોક્ષઃ મુક્તિઃ નિર્વાણઃ-સિદ્ધનીં ૩
અચળઃ મહોદયપદઃ લલ્યું, જોતાં જગતના ઠાઠ;
નિજ નિજ રૂપે રે જુજુઆ, વીત્યાં કર્મ તે આઠ.-સિદ્ધનીં ૪
અ-શુર-લઘુ અવગાહના, નામે વિકસે વદન;
શ્રી શુભ વીરને વંદતાં, રહીએ સુખમાં મગન.-સિદ્ધનીં ૫

શ્રી પર્યુપણ પર્વનું સ્તવન-૧

સુખજો સાજન સંત ! પળસણ આવ્યા રે,
તમે પુણ્ય કરે પુણ્યવંત ! ભવિક ! મન ભાવ્યાં રે;
વીર જિજ્ઞેસર અતિ અલવેસર,

વહાલા ! મારા પરમેશ્વર જેમ જોલે રે;

પર્વામાંહે પળસણ મહોટાં,

અવર ન આવે તસ તોલે રે-પલ્લ ૧

ચોપદમાં જેમ દેસરી મોટો,

વાંઠ ખગમાં ગજક હહીએ રે,

નદીમાંહે જેમ ગંગા મોટી,

નગરમાં મેરુ લહીએ રે. પલ્લ ૨

અગ્નિદ્યોત આઠમે લવે, સાઠ લાખ પૂરવ આયજી,
 ત્રિદંડી થઈ વિચરે વલી, નવમે ઇશાને જાયજી-અહો ૧
 અગ્નિભૂતિ દશમે લવે, મંદિરપૂરિ દિજ હોયજી,
 લાખ ઇપન્ન પૂરવ આહિખું, ત્રિદંડી થઈ મરે સોયજી-અ૦ ૧
 ઇગ્યારમે લવે તે થયો, સનતકુમારે દેવજી;
 નયરી શ્વેતંબીયે અવતર્યો, બારમે લવે દિજ હેવજી-અ૦ ૧૧
 ચુમાલીશ લાખ પૂરવ આહિખું, ભારદ્વાજ જસુ નામજી;
 ત્રિદંડી થઈ વિચરે વલી, મહા ઇંદ્ર તેરમે લવે ઠામજી-અ૦ ૧
 રાજગૃહી નયરી ભવ ચક્રિદમે, થાવર બ્રાહ્મણ દાખજી;
 ચોત્રીશ લાખ પૂરવ આહિખો, ત્રિદંડી લિંગ તે ભાખજી. અ૦-૧
 અમર થયો ભવ પન્નરમે, પાંચમે દેવલોકે દેવજી;
 સંસાર ભર્યો ભવ સોલમે, વિશ્વભૂતિ ક્ષત્રી હેવજી-અ૦-

ઢાળ ત્રીજી.

વિશ્વભૂતિ ધારણીનો બેટો, ભુજબલકુઠં સમૂલ સમેટો;

સંભૂતિ ગુરુને તેણે ભેટયો.

સહસ વરસ તિહાં ચારિત્ર પાળી, લહી દીક્ષા આતમ અનુઆજી

તપ કરી કાયા ગાળી

એક દિન ગાય ધસી સીંગાળી, પડ્યો ભૂમિ તસ ભાઈએ ભાજી

તેહ શું બળ સંભાળી

ગરવે રીસ ચઢી વિકરાળી, શીંગ ધરી આકાશે ઉછાળી;

તસ બળ શંકા ટાળી. ૦

તિહાં અણસણ નિયાણું ઝીધું, તપ વેચી બળ માગી લીધું;

અધો પ્રયાણું ઝીધું. ૫

શ્રી મહાવીરસ્વામિના સત્તાવીશ લવનું સ્તવન-૧

દોહા

વિમલ કલમદલ લોચણાં, હીસે વદન પ્રસન્ન;
આદર આણી વીરજન, વાંદી કરું સ્તવન. ૧
શ્રી ગુરુતથે પસાઉલે, સ્તવશું વીરજિણુંદ;
સવ સત્તાવીશ વરણુવું, સુણુને સહુ આણુંદ. ૨
સાંભળતાં સુખ ઉપળે, સમકિત નિર્મળ હોય,
કરતાં જિનની સંકથા, સદ્ગુણ દહાડે સોય. ૩
ઢાળ પહેલી.

મહાવિદેહ પશ્ચિમ જાણું, નયસાર નામે વખાણું;
નયરતણો છે એ રાણો, અટવી ગયો સપરાણો. ૧
જમવા વેલાએ જાણી, લક્ષિત રસવંતી આણી;
દત્તની વાસના આવી, તપસ્વી જુએ છે ભાવી. ૨
મારગ ભૂલ્યા તે હેવ, મુનિ આવ્યા તતખેવ;
આહાર દીધો પાય લાગી, ઋષિની ભુખ-તૃષા સવિલાગી. ૩
ધર્મ સુણ્યો મનરંગે, સમકિત પામ્યો ચંગે;
ઋષિને આલતા જાણી, હિયડે ઉલટ આણી. ૪
મારગ દેખાડ્યો વહેતો, પાછો વલીએ એમ કહેતો;
પહેલે ભવે ધર્મજ પાવે, અંતે દેવગુરુને યાવે. ૫
પંચપરમેષ્ઠિતું યાન, સૌધર્મ પામ્યો વૈમાન;
આહુતું એક પડ્યોપમ. સુખ ભોગવી મનોપમ. ૬
ભાવ ણીવે, ત્રીવે આપ્યો, ભરત દુદે સુત બધે;
એવજવ માંગલિક દીધું, નામ તે મરિચંચ દીધું. ૭

- નવ તે ચૌમાસી કર્યા તો,
 ભ૦ બે ત્રણ માસી જાણુ તો;
 અઢી માસી બે વાર કર્યા તો,
 ભ૦ બે માસી છ વાર વખાણુ તો. ૧૦
 દોઢમાસી બે વાર કર્યા તો,
 ભ૦ માસખમણુ કર્યા બાર તો;
 બહોંતેર પાસખમણુ કર્યા તો,
 ભ૦ છઠ્ઠે બસેં ઓગણત્રીશ સાર તો. ૧૧
 બાર વરસમાં પારણા તો,
 ભ૦ ત્રણસેં ને ઓગણપચ્ચાશ તો;
 નિદ્રા બે ઘડીની કરી તો,
 ભ૦ બેઠા નહીં બાર વરસ તો. ૧૨
 કર્મ ખપાવી કેવલ લહું તો,
 ભ૦ ત્રિગડે પરવદા બાર તો;
 ગણધર પદની થાપના તો,
 ભ૦ જગ હુઆ જયજયકાર તો. ૧૩
 ગણધરવર. ધંગ્યાર હુઆ તો,
 ભ૦ ચઉદ સહસ સાધુ સુંખકાર તો;
 છત્રીશ સહસ સાધવી હુઈ તો,
 ભ૦ શિયળ રચણુ ભંડાર તો. ૧૪
 એકલાખ ઓગણસાઠ હજાર કહ્યા તો,
 ભ૦ શ્રાવક સમકિત ધાર તો;
 ત્રણ લાખ અઠાર હજાર શ્રાવિકા તો,
 ભ૦ એ કહો વીર પરિવાર તો. ૧૫

- સત્તરમેં ભવે શુદ્ધ સુરવર, ચવી અવતરીયો જિહાં પોતનપુર;
 પ્રભાપતિ-મૃગાવતી કુંવર. ૬
- ચોરાશી લાખ વરસનું આયુ, સાત સુપન સૂચિત સુત જાયો;
 ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ ગાયો. ૭
- ઓગણીશમેં ભવે સાતમી નરદે, તેત્રીશ સાગર આયુ અભાંગે;
 ભોગવીઉં તનુ સંગે. ૮
- વીશમે ભવે સિંહ હિંસા કરતો, એકવીશમે એથી નરદે દરતો;
 વચ્ચે વચ્ચે ઘણા ભવ ભમતો; ૯
- બાવીશમે ભવે સરળ સ્વભાવી, સુખ ભોગવતાં જસ ગવરાવી;
 પુણ્યે શુભ મતિ આવી. ૧૦
- ત્રેવીશમે ભવે મૃદ્ધાપુરી સુખે, ધનંજય ધારણીની કુખે;
 નર અવતરીયો સુખે. ૧૧
- ચકવર્તિની પદવી લીધી, પોટિલાચાર્ય શું મતિ બાંધી;
 શુભગતિ દિરિયા સાધી. ૧૨
- ઠોડી વરસ દીક્ષાનેા જાણ, લાખ ચોરાશી પૂરવ પ્રમાણ;
 આઉખું પૂરું જાણ. ૧૩
- ચોવીશમે ભવે શુદ્ધ સુરવર, સુખ ભોગવંયા સાગર સત્તર,
 તિહાંતી સ્વિયો અનર. ૧૪
- લાખ ચોધી,
- આ ભરતે ઉત્તિષ્ઠાપૂરી, જિતધનુ-વિજયા નાર મેરે લાલ;
 પચ્ચીશમે ભવે ઉપનો, નંદન નામ હવાર મેરે લાલ.
- તીર્થંકર ૫૮ બાંધીયો-૧
- દેઉ દીક્ષા સ્વિચાર મેરે લાલ, વીરસપ્તક તપ આદરું;
 દુષ્ણે તિહાં જયજયકાર મેરે લાલ. તીર્થંકર ૨

યોલે મધુરી વાણ કે-ગુણનિધિ સુત હોશે એ,
 સુખ સંપતિ ઘર વાધશે, સંકટ લાંજશે એ. ૩
 પંડિતને રાય સંતોષિયા, લચ્છી દીએ ઘણી એ,
 કહે એહ વાણી સદ્ગુણ હોને અમને તુમ તણી એ;
 નિજપદ પંડિત સંચર્યા, રાય સુખે રહે એ,
 દેવી ઉદર ગર્ભ વાધતો, શુભ દોહલા લહે એ. ૪
 માત ભક્તિ જિનપતિ કરે, ગર્ભ હાલે નહીં એ,
 સાત માસ વેલી ગયા, માય ચિંતા લહે એ;
 સહીઅરને કહે સાંલળો, કેણે મારો ગર્ભ હર્યો એ,
 હું લોળી, જાણું નહીં, ફેગટ પ્રગટ કર્યો એ. ૫
 સખી કહે અરિહંત સમરતાં, હુઃખ દોહગ ટળે એ,
 તવ જિન જ્ઞાન પ્રયુંજિયું, ગર્ભથી સલસલે એ;
 માત-પિતા પરિવારનું, હુઃખ નિવારીઉં એ,
 સંયમ ન લેહું માય-તાય, છતાં જિન નિરધારીયું એ. ૬
 અણુદોઠે મોહ આવડો, વિહુઓ કેમ ખમે એ ?
 નવ માસવાડા ઉપરે, દિન સાડાસાતમે એ;
 ચૈત્ર શુક્લ દિન તેરસે, શ્રી જિન જનમિયા એ,
 સિદ્ધારથ ભૂપતિ ભલા, ઓચ્છવ તવ ક્રિયા એ. ૭

વસ્તુ

પુત્ર જનમ્યો પુત્ર જનમ્યો, જગત શણુગાર,
 સિદ્ધાર્થ નૃપકુલ-તિલો, કુલમંડળ કુલતણો દીવો;
 શ્રી જિનધર્મ પસાઉલે, ત્રિશલાદેવી સુત ચિરંજીવો,
 એમ આશીષ દીએ ભલી, આવી છપ્પન કુમારી;
 સૂતિ કર્મ કરે તે સદી, મોહે જિસી હરિની નારી. ૧

ગ્રાહણ માતપિતા હુઆ તો,

ભ૦ મોક્ષ્યાં મુક્તિ મોઝાર તો,

સુપુત્ર આવો ઇમ દુહો તો,

ભ૦ સેવકની દુરો સાર તો. ૧૬

ત્રીશ વરસ ગૃહવાસ વસ્યા તો,

ભ૦ ધાર વરસ છદ્ધસ્થ તો;

ત્રીસ વરસ કેવળ ધર્મ તો,

ભ૦ બહોતેર વરસ સમસ્ત તો. ૧૭

એણી પેર પાલી આઉખું તો,

ભ૦ દિન દિવાલી જેહ તો;

મહાનંદ પદવી પામીયા તો,

ભ૦ સમરું હું નિત્ય નેહ તો. ૧૮

સંવત્ સોળ બાસઠ વર્ષ તો,

ભ૦ વિજયાદશમી ઉદાર તો,

લાલવિજય ભઠેતેં દહે તો,

ભ૦ વીરજિન ! ભવજળ તાર તો. ૧૯

લાળ છટી

રમરણ સુખસંપદ મીલે, રહે મનોરથ ઠોડછ;

રાગ વિયોગ સવિ ટલે, ન હોય શરીર ઠોડછ, ૧

આત્રીઆણાપુર મંડલો, ખંડલો પાપનો પૂડાછ;

જે ભવિષ્ય સેવા કરે, સુખ પામે તે ભરપૂરોછ. ૨

મૂરત મોહન દેહડી, તીરે અતિ આણંદોછ;

સિદ્ધાસન જેહ મોહે સદા, ગગને નિશ્ચે રવિ સદોછ. ૩

પ્રક્ષિણા દેધ ખમાવે, ઓચ્છવ કરે એ;
 નાચે સુર, ગાયે ગીત, પુણ્ય-પોત ભરે એ. ૧૨
 ઇશ્વે સુખે સ્વર્ગની લીલ, તૃણ સરખી ગણે એ;
 જિન મુકી માયની પાસ, પદ ગયા આપણે એ. ૧૩
 માય જાગી, જીએ પુત્ર, સુરવરે પૂજીએ એ;
 કુંડલ દોય, દેવદૂષ્ય અમીય અંગુઠે દીએ એ. ૧૪
 જન્મ મહોત્સવ રાય, ઋદ્ધિયે વાધીએ એ;
 સજ્જન સંતોષી નામ, વર્ધમાન થાપીએ એ. ૧૫

દાળ ચોથી.

પ્રભુ કલપારુ સમ વાધે, ગુણ મહિમા પાર ન લાધે;
 રૂપે અદ્ભુત અનુગમ અઠલ, અંગે લક્ષણ, વિદ્યા સકલ. ૧
 મુખ ચંદ્ર, કમલદત્ત નયણ, સાસ સુરભિગંધ મીઠાં વયણ;
 હેમવરણે પ્રભુતત્ત શોભાવે, અતિ નિમલ વિણ નહવરાયે. ૨
 તપ તેજે મુરજ સોહે, જોતાં સુરતરનાં મન મોહે;
 પ્રભુ રાગકુમર શું વનમાં, માય-તાય આનંદ મનમાં. ૩
 બલ અતુલ વૃષભ ગતિ વીર, ઇંદ્રે સભામાં લહ્યો જિન ધીર;
 એક સુર મૂઠ વાત ન માને, આવ્યો પરખવાને વન રમવાને. ૪
 અહિ થઈ વૃક્ષ આમલીયે રાખ્યો, પ્રભુ હાથે ઝાલીને દૂર નાંખ્યો;
 વળી બાળક થઈ આવી રમિયો, હારી વીરને ખાંધે લઈ ગમિયો. ૫
 માય-તાય દુઃખ ધરી કહે મિત્ર !, કોઈ વર્ધમાનને લઈ ગયો શત્રુ;
 જાતો સુર વાધ્યો ગગન મિથ્યાત્વી,
 વીરે મુદિએ હણ્યો પડ્યો ધરતી. ૬

દાળ ત્રીશ

- ચલ્યું રે સિંહાસન ઇંદ્ર, જ્ઞાને નિરખતાં એ,
જાણી જનમ જિણુંદ ઇંદ્ર, તવ હરખતા એ. ૧
- આમ્નતથી રે ઉઠેવ, ભક્તિએ શુભે એ,
વાગે સુધોપા ઘંટ, સઘળે રણગણે એ. ૨
- ઇંદ્ર ભવનપતિ વીશ, અંતર તણા એ,
છત્રીશ, રવિ-શશી દોય, દશ હરિ કલ્પના એ. ૩
- ચાસઠ ઇંદ્ર આણુંદ, પ્રણુમી કહે એ;
રતનગર્ભા જિન માત, હુલ એત્રી નહીં, એ. ૪
- જન્મમહોત્સવે દેવ સર્વિહુ આવીયા એ;
માય દેઈ નિદ્રા મંત્ર સુત લઈ મેરુ ગયા એ. ૫
- કંચન મણિ ભૃંગાર ગંધાદકેં ભર્યા એ;
દિન કરી સદશે લણુ વીર! હરિ સંશય દર્યા એ. ૬
- જલેમે નીર પ્રવાહ, કેમ તે નામીએ એ?
ન કરે નમણુ સનાદ, બાળ્યું સ્વામીએ એ? ૭
- ચરણ આંશુકે મેરુ આંખી, નાચીએ એ;
શુભ શિર પર ભગવંત એમ લહી રાચીએ એ. ૮
- લલટયા સાયર સાત, સરવે જલહલ્યા એ;
પાયાદે નાગેન્દ્ર, સપળા સહસ્રાદ્યા એ. ૯
- જિરિવર જુદે દુઃખ, ગરબડી પરયા એ;
લીન ભવનના દોષ, કંપિત લલહલ્યા એ. ૧૦
- મનંત બલ મરિહાંત હરપતિએ કાઢી એ;
હું મરુણ સહી મૃદ, એટલું નવિ લહું એ. ૧૧

આગે માય-તાય વિછોડુ રે, તું વળી પ્રત લીયે;
 આંદે ખાર ન દીજીએ એ. ૨
 નીર વિના જિમ મચ્છ રે, વીર વિના તિમ;
 ટલવલશુ ઇમિ સહુ કહે એ. ૩
 કૃપાવંત ભગવંત રે, નેહ વિના વલી;
 વરસ એ ઝાઝેરાં રહ્યા એ. ૪
 કાસુ લીએ અન્ન-પાન રે, પરધર નવિ જમે;
 ચિત્તે ચારિત્ર લાવે રમે એ. ૫
 ન કરે રાજની ચિંતરે, સુર લોકાંતિક આવી કહે;
 સંયમ સમે એ. ૬
 છુઝ છુઝ ભગવંત ! રે, છોડ વિષય સુખ;
 એ સંસાર વધારણો એ. ૭

ઢાળ સાતમી

આલે આલે ત્રિશલાનો કુંવર, રાજ સિદ્ધારથનો નંદન,
 દાન સંવત્સરી એ;
 એક કોડી આઠ લાખ, દિન પ્રત્યે એ,
 કનક રથણ રૂપા મોતી તો, મુઠી ભરી ભરી એ. ૧
 ધણુ કણુ ગજ રથ ઘોડલા એ, ગામ નયર, પુર દેશ તો,
 મનવંછિત વલી એ,
 નિર્ધનને ધનવંત કીયા એ, તસ ઘર ન ઓળખે નારી;
 'તો સમ' કહે વલીવલી એ. ૨
 દુઃખ દારિદ્ર દળ્યા જગતણા એ, મેઘ પડે વરસીદાન તો,
 પૃથ્વી અન્નણુ કરી એ.

પાય નમી નામ દીધું મહાવીર, જેહવો છંદ્રે કલ્યો તેવો ધીર;
સુર વળીયો પ્રભુ આવ્યો રંગે, માય-તાયને ઉલટ અંગે. ૭

વસ્તુ

રાય ઝોઝવ રાય ઝોઝવ ઠરે મન રંગ,
લેખનશાળાએ સુત હવે, વીર જ્ઞાન રાગ ન બાળે;
તવ સૌધર્મ છંદ્ર આવીઆ, અંધ પૂછે સ્વામી વખાળે,
વ્યાકરણ લૈન તિહાં કીયો આનંદે સુરરાય;
વચન પદે પ્રભુ ભારતી, પંડયો વિસ્મય ધાય.

ઢાળ પાંચમી

યૌવનવય જળ આવીયા એ,

રાયકન્યા ચશોદા પરણાવીઆએ;

વિવાદમદોત્સવ શુભ કીયા એ,

સર્વે સુખ સંસારના વિલસીઆ એ. ૧

અનુક્રમે હુધ્ એક કુમરી એ,

તીશ વર્ષ જિનરાજ લીલા કરીએ;

માતા પિતા સદગતિ ગયા એ,

પછે વીર વૈરાગે પૂરિઆ એ. ૨

મયણુરય-સેન છતીયો એ.

વીર અશીર સંસાર મન ચિતિએ એ;

રાજ-રમણી નદિ પરિહરી એ;

હો હૃદયને દેશું સંયમ-સિરી એ. ૩

ઢાળ છઠી

ચિતરીએ સુપાલ ૨. બાઈ નંદિવર્દન;

હો વલ્લ ! ન એમ કીલએ એ. ૧

ઊનહી વરસે મેઘ બારે, વિજળી ઝખૂકે ઘણી;
બેહુ ચરણ ઉપર ડાલ ઉગ્યો, ઇંમ સહે ત્રિભુવનઘણી. ૪

ઢાળ

એક દીન ધ્યાન પૂરું કરી, પ્રભુ નયરીએ પહોંતા ગોચરી,
તિહાં વૈદે શ્રવણે ખીલા જાણીઆ એ;
પારણું કરી કાઉસગગે રહ્યા, તિહાં વૈદ્ય સંચ લેલા કીયા;
ખાંધીયા વૃક્ષે દોર, ખીલા તાણીઆ એ. ૫

ઢાળ નવમી

જુઓ જુઓ કર્મે શું કીધું રે? અન્ન વર્ષ ઋષભે ન લીધું રે;
કર્મવશ મ કરો કોઈ ખેદ રે, મહીનાથ પામ્યા સ્ત્રીવેદ રે. ૧
કર્મે ચકી બ્રહ્મદત્ત નડીયો રે, સુભૂમ નરકમાંહે પડીઓ રે;
ભરત બાહુબલ શું બડીયો રે, ચકી હાર્યો રાય જશ ચડીયો રે. ૨
સનતકુમારે સહ્યા રોગ રે, નલદમયંતી વિયોગ રે;
વાસુદેવ જરાકુમારે માર્યો રે, બલદેવ મોહનીએ ધાર્યો રે. ૩
ભાઈ શબ મસ્તકે વહીઓ રે, પ્રતિબોધ સુર મુખે લહીઓ રે;
શ્રેણિક નરકે એ પહોંતો રે, વન ગયા દશરથ પુત્રો રે. ૪
સત્યવંત હરિશ્ચંદ્ર ધીર રે, કુંભ ઘરે શિર વહું નીર રે;
કુબેરદત્તને કુયોગ રે, ખડેન વળી માતાશું ભોગ રે. ૫
પરહત્યે ચંદનખાલા રે, સઢિયો સુભદ્રાને આલ રે;
મયણુરેહા મૃગાંકલેખા રે, દુઃખ ભોગવીઆ તે અનેકા રે. ૬
કરમે ચંદ્ર કલંકયો એ, રાય રંક કોઈ ન મૂક્યો રે;
ઇંદ્ર અહત્યાશું લુખ્યો રે, રચણાદેવી રવિ માઉ કીધો રે. ૭
ઇશ્વર નારીએ નચાવ્યો રે, બ્રહ્મા ધ્યાનથી ચૂકાવ્યો રે;
અમ્મ! અમ્મ! કરમ પ્રધાન રે, છત્યા છત્યા શ્રી વર્ધમાન રે. ૮

બહુ નર નારી એચ્છવ ભુએ એ, સુરનર કદે મંગાણુ તો;
 જિન દીક્ષા વરી એ. ૩
 વિદ્યાર કમ જગશુર પ્રીયો એ, કદે આચ્યો માહણમિત્ર તો;
 નારી સંતાપિઓ એ;
 જિન! યાચક હું વિસર્યો એ, પ્રભુ ખંધ થકી દેવદુષ્ટ તો,
 પટ ખાંડ કદી દીઓ એ. ૪

દાળ આદમી

જસ ઘર હોય પ્રભુ પારણું, સુર તિહાં કંચન વસ્ત્રે અતિઘણું;
 આંગણું દીપે તેજે તેહતાણું એ, દેવ હુંદુમિ વાળે એ;
 તેજે નાદ અંબર ગાળે,
 ડાળે એ, ત્રિભુવનમાંહે સોદામાણું એ. ૧

ટુટક

સોદામાણું પ્રભુ તપ તપે, બહુ દેશવિદેશે વિચરતા;
 ભવિ જીવને ઉપદેશ દેતા, સાતે ઇતિ શમાવતા. ૧
 ચર માત્ર કાહસ્સગ રહી, જિન કર્મ કહિન દહે સહી:
 એવાળ જોડ ભજાવી ગયા, વીર મુખે ભોલો નહી. ૨

દાળ

જોકે સવિ દસ દિશે ગયા, તેજે આવી છું મુનિ! તિહાં ગયા
 કળિરાયા ઉપર હોરિઓ એ;
 ચરણ ઉપર રાંખી ખીર, તેજે ઉપસજો ન ચર્યા ધીર,
 મહાવીર કવહે, ખીલા દે મોચા એ. ૩

ટુટક

તેહોયા ખીલા. હજો પીચા. હો ન હો જિન કરી ગયા,
 જિનરવને મળ માત્ર મિત્ર સરખા. મેઠ રેર પાને રાખા.

કાર્તિક માસે દિન દીવાળી નિરવાણુ,

પ્રભુ મુક્તે પહોંતા, પામે નિત્ય કલ્યાણુ. ૬

કળશ

ઈમ વીર જિનવર સયલ સુખકર, નામે નવનિધિ સંપજે;
ધર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુસિદ્ધિ પામે, એકમના જે નર ભજે. ૧
તપગચ્છ ઠાકુર શુભ વૈરાગ્યાગર, હીરવિજય સૂરીશ્વરો;
હંસરાજ વંદે મન આણુંદે, કહે ધન્ય ! મુજ એ ગુરો. ૨
સંમૂર્ચિઈમ જીવોને ઉપજવાના ચૌદ સ્થાનકોની

સમજીતીનું સ્તવન-૧

ચાલો સહિયરો મંગળ ગાઇએ, લહિએ પ્રભુનાં નામદે-એ આંકણી
પહેલું મંગળ વીર પ્રભુનું, બીજું ગૌતમ સ્વામી રે.
ત્રીજું મંગળ સ્થુલિલદ્રનું, ચોથું મંગલ ધર્મ રે-ચા૦ ૧
જીવની જયણા નિત્યજ કરીએ, સેવિયે શ્રી જિન-ધર્મ રે;
જીવ-અજીવને જોળખીએ, તો પામીએ સમકિત મર્મ રે-ચા૦ ૨
છાણા ઇંધણાં નિત્ય પુંજીએ, ચુલે ચંદરવો ખાંધી રે;
પોચે હાથે વાસીંદુ વાળીએ, દીવે ઢાંકણુ ઢાંકી રે-ચા૦ ૩
શિયાળે પદ્મવાન દીન તીશ, ઉનાળે દિન વીશ રે;
ચોમાસે પંદર દિન માન, ઉપર અલક્ષ્ય ઇશ રે-ચા૦ ૪
ચૌદ સ્થાનકીયા જી ૧ જોળખીએ, પન્નવણા સૂત્રની શાળેરે;
વડીનીતિ, લઘુનીતિ, બળખા માંહે અંતર્મુદ્ધર્ત પાળેરે-ચા૦ ૫
શરીરનો મેલ, નાકનો મેલ, વમન, પિત્ત સાતમે રે;
શુક, ગોણિન, મૃતકલેવર, બીતું કલેવર અગ્યારમે રે-ચા૦ ૬

લાળ દશમી

ઇમ ઇર્મ હુણ્યા સવિ ધીર પુરુષ મહાવીર,
 બાર વર્ષ તપ્યો તપ તે સધજો વિષુ નીર;
 શાલિવૃક્ષ તળે પ્રભુ પામ્યા કેવળજ્ઞાન,
 સમવસરણુ રચે ગુર, દેશના દે જિન-ભાણુ. ૧
 અપાપાનયરે યજ્ઞ કરે વિપ્ર બેદ,
 સવિ બુઝવી દીખ્યા, વીરને વંદે તેદ:
 ગૌતમ ઋષિ આદે આર્યોં ચાર હજાર,
 સહસ ચૌદ ગુનિવર ગણધર વર અગ્યાર. ૨
 ચંદનખાલા મુળ સાધવી સહસ છત્રીશ.
 દોહ લાળ સહસ નવ આવક નં આશીષ:
 ત્રણ લાળ આવિઠા અધિકા સહસ અઠાર,
 સંઘ ચતુર્વિધ રચાયો, ધન ધન જિન પરિવાર. ૩
 પ્રભુ અસોદતરુતળે ત્રિગટે કુર્ય વખાણુ,
 સુભે બાર પર્વદા, ચોળન વાણી પ્રગાણુ,
 ત્રણ પત્ર સોદે શિર, ચાગર લાલે દંદ્ર.
 નાટકે બહુ બત્રીશ ચોત્રીશ અતિરાસ વિદ્યુંદ. ૪
 દૂત પગર બંદે હાલ, વાળે હાંદુણિ નાલ.
 નમે સહસ સુરાજીવ, પાંડી સવિ પરમાત:
 ચિદ્રૂં હૃદ સોદે, ધર્મ પ્રાપ્તે ચાર,
 ચોત્રીશમે. જિનવર, આરે ભવને પાર. ૫
 પ્રભુ વર્ષ બરેદેર, પાટી નિર્ભય અગ્યાર.
 ત્રિભુવન હિરણ્યકશીપુ-તરણ-તારણ જિનરાસ:

તત્પૂજ્યે જગતાં જિનૈઃ પ્રવચનં દધ્યત્કુવાધાવલી—
 રક્ષોભજન હેતુલાગિ-છતમદો દીર્ઘાક્ષ્મલકંકુતમઃ ૩
 શીતાંશુત્વિષિ યત્ર નિત્યમદ્ધદ્ ગન્ધાઢયાધૂલીકણા-
 નાલી કેસરલાલસા સમુદિતાશુ બ્રામરીલાસિતા;
 પાયાદ્ધઃ શ્રુતદેવતા નિદ્ધતી તત્રાજ્ઞકાન્તી કમૌ,
 નાલિકે સરલાલસા સમુદિતા શુબ્રામરીલાસિતા. ૪

[૨]

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન્ન કાયા,
 મરુદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા;
 જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 કેલવસિરિ રાયા, મોક્ષનગરે સિધાયા. ૧
 સવિ જિન સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી;
 દુર્ગતિ દુઃખ લારી, શોક-સંતાપ વારી;
 શ્રેણી ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી,
 નમીએ નર નારી, જેહ વિશ્વોપકારી. ૨
 સમવસરણુ ખેડા. લાગે જે જિનજી મીડા,
 કરે ગણુપ પધંદા, ઇંદ્ર ચંદ્રાદિ દીડા;
 દ્વાદશાંગી વરિકા, ગૂંથતાં ટાળે રિકા,
 ભવિજન હોય હિકા, દેખી પુણ્યે ગરિકા. ૩
 સુર સમકિતવંતા, જેહ ઋધે મહંતા;
 જેહ સન્નન સંતા, ટાળીએ મુજ ચિંતા;
 જિનવર સેવંતા, વિધનવારે દુરંતા,
 જિન ઉત્તમ શુણંતા, પદને સુખ દિંતા. ૪

નગરનો ખાળ, અશુચિસ્થાન, સ્ત્રી-પુરુષ સંગમે દે;
 ઉપજે ત્યાં મનુષ્ય સંમૂર્ઘિર્મ, સ્થાનક જાણે ચીદમે દે—ચા૦ ૭
 અસંગ્યાતા અંતર્મુદ્ધર્ત આઉજે, ખીજનો નદી પાર દે;
 ખાવીશ લક્ષ્ય, યત્રીશ અનંતકાય, વર્જે નર ને નાર દે—ચા૦ ૮
 આપવેદના પરવેદના સરળી, લેખવીજે આઠે જામ દે;
 ખમ્બવિજય પસાયથી પામે, જિન તે ઠામે ઠામ દે—ચા૦ ૯

ભાગ ૬ ઠી

સ્તુતિગો

શ્રી ત્ર્યમ્બકેવ સ્વામિની સ્તુતિ-૫

[૧]

અભ્યાસોત્તરવિજેધર્મદત્તરજે વિસ્તારિતમાવલી—
 રંગાસામજ નાશિનન્દન મહાનડાપદાણાશ્વરે ::
 ભાત્યા વનિતપાદપદા વિદુષાં સંપાદય પ્રેક્ષિજતા—
 રંગાસામજ નાશિનન્દન મહાનડાપદાણાશ્વરે :: ૧
 તે વઃ પાન્ત વિનોત્તમાઃ દત્તરજે નાશિદિપુર્યન્મનો—
 દાસાવિજયદેવિતાઃ સુમનસો મન્દારવા સન્નિતાઃ
 સુપાર્શ્વે ચ દુરિવિજયે સુરજયાન્ સ્વઃ પતન્ત્યેડન્જરઃ
 દાસાવિજયદેવિતાઃ સુમનસો મન્દારવાસન્નિતાઃ ૨
 માનિનં વંતુ નાશિદેવેન્દુરજયાન્—અન્નૈશ્વર્યર્નૈ—
 મૈત્રાવેન્દુ નૈન્દુ દાસિન્દુરજયાન્—અન્નૈશ્વર્યર્નૈ—

સમેતશિખરગિરિ ઉપરે, જેણે અણુસણુ કીધા,
કાઉંસગ્ગ ધ્યાન મુદ્રા રહી, જેણે મોક્ષજ સિધ્યાં;
જક્ષ ગરુડ સમરું સદા, દેવી નિરવાણી,
લવિક જીવ ! તુમે સાંભળો, ઋષભદાસની વાણી. ૪

[૪]

વંદો જિન શાંતિ, જાસ સોવન કાંતિ,
ટાળે ભવબ્રાંતિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાંતિ;
દ્રવ્ય-ભાવ અરિ-ખાંતિ, તાસ કરતા નિકાંતિ,
ધરતા મન ખાંતિ, શોક-સંતાપ-વાંતિ. ૧

દોય જિનવર નીલા, દોય રક્ત રંગીલા,
દોય ધોળા સુશીલા, કાઢતાં કર્મ કીલા;
ન કરે કોઈ હીલા, દોય શ્યામ સલીલા,
સોળ સ્વામિજી પીલા, આપજો મોક્ષલીલા. ૨

જિનવરની વાણી મોહ-વલ્લી કૃપાણી !
સૂત્રે દેવાણી સાધુને યોગ્ય જાણી
અરથે ગુંથાણી દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
પ્રણુમોહિત આણી, મોક્ષની એ નિશાણી. ૩

વાગીશ્વરી દેવી હર્ષ હિયડે ધરેવી,
જિનવર પય સેવી, સાર શ્રદ્ધા, વરેવી;
જે નિત્ય સમરેવી, દુઃખ તેહના હરેવી,
પદ્મવિજય કહેવી, ભવ્ય સંતાપ ખેવી. ૪

[૩]

મદ્દ ઉઠી વંદું 'ઋષભદેવ શુભવંત,
મળુ બેઠા સોહીએ, સમવસરણ ભગવંત;
ત્રણ છત્ર ધિરાજે, ચામર ઢાળે ધૈંદ્ર,
જિનના શુભ ગાવે, સુર નરનારીના વૃંદ.. ૧

[૪]

વિમલાચલમંડન જિનવર આદિ જિાગુંદ,
નિર્મમ નિર્મોહી, દેવજ્ઞાન દિણુંદ:
જે પૂર્વ નવાળું આવ્યા ધરી આણુંદ,
શત્રુંજય શિખરે, સમોસર્યા સુગઈંદ. ૧

[૫]

ધૈત્રીપૂનમ દિન શત્રુંજય અહિરાણ,
પુંડરિકવર ગણધર, તિહાં પાગ્યા નિર્વાણ;
આદીશ્વર દેરા શિષ્ય પ્રથમ જયકાર,
દેવલ-દમલા-વર, નાભિનરિંદ-મહાર. ૧

પુંડરીક સ્વામિની સ્તુતિ

પુંડરીક મંદણ પાય પ્રજુમીજે, આદીશ્વર જિનવંદાણ.
નેમ વિના પ્રેવીશ લીધઈંદ, ગિરિ રવીશ આદુદાણ:
આગમગાંદિ પુંડરીકમહિમા, બાળ્યે સતદિણુંદાણ.
ધૈત્રી પૂનમ દિન દેવી અપંસરી, રીતજય દે. સુખવંદાણ. ૧

શ્રી સાન્નિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ-૫

[૬]

સન્નિ રાહમેર સારિળે, સંકમ સ્વધરે.
સગિરને ધરે પાસે, બરપર દિતરે.

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવાપુરીવરં;
 વાસુપૂજ્ય ચંપાનયરી સીધ્યા, નેમિ રૈવત ગિરિવરં;
 સમ્મેતશિખરે વીશ જિનવર મુક્તિ પહોંચ્યા મુનિવરં,
 ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદો, સકલ સંઘને સુખકરં. ૨
 અગ્યાર અંગ ઉપાંગ બારે, દશ પયન્ના બાણીએ,
 છ છેદ ગ્રંથ પ્રશસ્ત અર્થા, મૂળ ચાર વખાણીએ;
 અનુયોગદ્વાર ઉદાર નંદિ સૂત્ર જિનમત ગાઇએ,
 વૃત્તિ, ટીકા, ભાષ્ય, ચૂર્ણિ પીસ્તાલીશ આગમ ધ્યાઇએ. ૩
 દોય દિશિ બાળક દોય જેને, સદા ભવિયણ સુખકરં;
 દુઃખહરુ અંબ-લુંબ-સુંદર, દુરિત દોહગ અપહરુ;
 ગિરનાર મંડણ નેમિ જિનવર ચરણ પંકજ સેવિએ,
 ચઉવિહ સંઘ સુપ્રસન્ન મંગલ, કરો અંબા દેવી એ. ૪

[૩]

દુરિત--ભય-નિવારં, મોહ-વિધ્વંસકારં,
 ગુણવતમવિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિમુદારં;
 જિનવર જયકારં, કર્મ સંક્લેશહારં,
 ભવ-જલ-નિધિ-તારં નૌમિ નેમિકુમારં. ૧
 અહ જિનવર માતા, સિદ્ધિ સૌધે પ્રયાતા,
 અહ જિનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા;
 અહ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત મોહેન્દ્ર સાતા,
 ભવ ભય જિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિ દાતા. ૨
 ઋષભ જનક ભવે, નાગસુર ભાવ પાવે,
 ઈશાન સગ કહાવે, શેષ કાંતા સ્વભાવે;

શ્રી નેમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિઓ-૩

[૧]

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી,
તેહના પરિહારી, બાળથી બ્રહ્મચારી;
પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિત્રધારી,
દેવળસિરિ સારી પામિયા ઘાતી વારી. ૧

ત્રણ જ્ઞાન સંયુક્તા, માતની કૃષ્ણે હુંતા,
જનમે પુરહુંતા આવી સેવા કરંતા;
અનુક્રમે વ્રત ધરંતા, પાંચ સમિતિ ધરંતા,
મહિયલ વિચરંતા, દેવલશ્રી વરંતા. ૨

સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે,
ત્રિગુહું સોદાવે, દેવછંદો બનાવે;
સિંહાસન હાવે, સ્વામીના શુભ ગાવે,
તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વવાણી સુણાવે. ૩

શાસનભરી સારી અંબિકા નામ ધારી,
જો સમઠિતી નર નારી પાપ સંતાપ વારી;
પ્રજાનેવાધારી જલપ જપીએ સવારી,
સંયતુરિત નિવારી, પદમે જોહ પધારી. ૪

[૨]

સુમ ભણત વસિત-પાય પહેજ, મયજી-મહમસોશિત;
ધન સમન મધ્યમ શરીર સુંદર, સંખ લંબન શોભિત;
શિવદેવોનાં ન ત્રિભુવંજન ભવિષ્ય કમળ વિનેશ્વર,
જિનનાર ગિરિવર શિખર વંદે, નેમિનાથ વિનેશ્વર. ૬

તિણ શું તુમે પૂને ચઢવીશે જિણુંદ,
 નેમ દેહ હુઃખ જાવે, આવે ઘર આણુંદ. ૨
 ત્રિગટે જિન બેઠા સોહિયે સુંદર રૂપ.
 તસ વાણી સુણવા, આત્રી પ્રણમે ભૂપ;
 વાણી જોજનની સુણને ભવિયણ સાર,
 તે સુણતાં હોશે પાતિકનો પરિહાર. ૩
 પાય રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ ઝાંઝરના ઝણકાર,
 પદ્માવતી ખેલે પાશ્વ તણા દરબાર;
 સંઘ વિદ્ન હરને કરને જયજયકાર,
 એમ સૌભાગ્યવિજય કહે, સુખસંપત્તિ દાતાર. ૪

[૩]

પાસ જિણુંદા વામાનંદા, જખ ગરભે ફણી,
 સુપના દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મળી;
 જિનવર જાયા, સુર હુલરાયા, હુવા રમણી પ્રિયે,
 નેમિ-રાજ ચિત્ત વિરાજ, વિદ્યોક્તિ વ્રત લીયે. ૧
 વીર એકાકી ચાર હજારે, દીક્ષા ધૂરે જિનપતિ,
 પાસ ને મહી ત્રય શત સાથે, ખીજ સહસ્રે વ્રતી;
 ખટશત સાથે સંયમ ધરતા વાસુપૂજ્ય જગદણી,
 અનુપમ લીલા, જ્ઞાન રમીલા, દેને સુજને ઘણી. ૨
 જિન સુખ દીડી, વાણી મીડી, સુરતરુ વેલડી,
 દ્રાક્ષ વિહાસે ગઈ વનવાસે, પીલે રસ સેલડી;
 સાકર સેંતી તરણા લેતી, સુખે પશુ ચાવતી,
 અમૃત દીકું સ્વર્ગે મીકું, સુરવધૂ ગાવતી. ૩

પદ્માસન સોહાવે, નેમ આદ્યંત પાવે,
શેષ દાદિસગ્ગ લાવે, સિદ્ધિ સૂત્રે પઠાવે. ૩

વાહન પુરુષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણે પ્રમાણી,
ગોમેધ ને પટ પાણી, સિંહ બેઠી વરાણી;
નનુ કનક સમાની, અંણિકા ચાર પાણી,
નેમ ભક્તિ ભરાણી, વીરવિજયે વળાણી. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામિની સ્તુતિ-૩

[૧]

શંખેશ્વર પાસછ પૂજ્યો, નરભવનો લાહો લીલ્યો;
ગનવંદિત પૂરણ સુરતરુ, જય વામાસુત ! અલવંસરુ. ૧
દોય રાતા જિનવર અતિભલા, દોય ધોળા જિનવર શુભુનીલા;
દોય નીલા દોય સામળ દલા, સોળે જિન કંચનવર્ણ લલા. ૨
આગમ તે જિનવર ભાળિયો, ગણધર તે દેહે સળિયો,
તેદનો રત્ન બેળે ચાળિયો, તે હુવે શિવસુખ સળિયો. ૩
પરશુમ્હેશ્વર પદ્યાવલી, પ્રભુ પાર્શ્વ તણા શુભ ગાવલી;
ગદ્ ગાંધનાં સંકટ ફરતી, નયવિમલનાં વંદિત પૂરતી. ૪

નમદખિલ-સુરેન્દ્રાઃ પાપ-પહ્લકે દિનેન્દ્રાઃ,
 કુમત-મૃગ-મૃગેન્દ્રાઃ, કમવૃક્ષે ગજેન્દ્રાઃ,
 સુ-ગુણ-મણિ-સમુદ્રાઃ, સાધુ-ચક્રાર-ચન્દ્રાઃ,
 ગત-ધનતર-તન્દ્રાઃ, પાન્તુઃ વઃ શ્રી-જિનેન્દ્રાઃ. ૨
 જિન-વદન-હૃદાન્તા-નિર્ગતા વાર્દિકાન્તા,
 સુ-પદ-સલિલ-પૂતા, પાપ-પહ્લકૌઘ-હર્તા;
 જનન-મરણ-નિત્યા, દ્વાદશાંગી વિચિત્રા,
 સુનિજન-હિત-કર્તા, મોક્ષ-સૌખ્ય-પ્રદાતા. ૩
 જિન-નયન-કુરંગી, શ્યામ-વેણી-ભુજંગી,
 જિન-મુખ-કજ-ભૃંગી, શ્વેત-વસ્ત્રેષ્ટતાંગી;
 નિખિડ-જડિમ-રોગ-ધ્વંસને-માતુલિંગી,
 શ્રુત-નિચય-વરાંગી, દેહિ મે દેવિ! સદગીઃ. ૪

અજિતનાથ જિન સ્તુતિ-૧

જળ ગરભે સ્વામી, પામી વિજયા નાર,
 છતે નિત્ય પિઉને અક્ષ કીડન હુશિયાર;
 તીણે નામ અજિત છે, દેશના અમૃતધાર,
 મહાયક્ષ અજિતા, વીર વિધન અપહાર. ૧

અંભવનાથ જિન સ્તુતિ-૧

*સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન્ય સનજન દીહા,
 જિનગુણ માળા ગાવતાં, ધન તેહની છહા;
 વયણ સુગંગ તરંગમાં, નહાતાં શિવગેહી,
 ત્રિમુખમુર દુરિતારિકા, શુભ વીર સનેહી.

*સ્તુતિનેશમાં આ સ્તુતિઓ ચારે વખત બોલી ચકાય છે.

ગજ-મુખ દક્ષો વામન યક્ષો, મસ્તકે કૃષ્ણાવલી,
ચાર તે જાંઘી કચ્છ-પ-વાહી, કાયા જસ રથામલી;
ચઉ કર પ્રોઢા, નાગારૂઢા, દેવી પદ્માવતી,
સોવન-દાન્તિ, પ્રભુ ગુણ ગાતી, વીર ઘરે આવતી. ૪

શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ-૫

[૧]

જય જય ભવિષ્ણુકર વીર જિનેશ્વર દેવ,
શુર-નરના નાયક જોડની સારે સેવ;
કુન્દગુ-રસ-કંઠો વંદો આનંદ આણી,
ત્રિશલાસુત સુંદર ગુણ-મણિ દેરો ખાણી. ૧
જસ પંચ કલ્યાણક દિવસ વિશેષ સુહાવે,
પણ ધાવર નારક તેહને પણ સુખ ધાવે;
તે ન્યવન, જન્મ, મત, નાણુ, અને નિરવાણુ,
સવિ વિનવર દેરાં એ પાંચે અદિપાણુ. ૨
વિદાં પંચ સમિતિયુત, પંચ મહાવત સાર,
જોડનાં પરાધયા વળી પાંચે વ્યવહાર;
પદમેશિ, અરિહંત, નાથ, સર્વસ ને પારગ,
એહ પંચ પદે લલો. આગમ અર્થ ઉદાર. ૩
માતંગા સિદ્ધાંત દેવી વિનયક દેવી,
હાળ હરિત ઉપદ્રવ લે લાણે નિતમેવી;
સારન મળવાથી આઈ' કુદો અરસાલ,
હો જાનવિશાળ હુણુ દુરે વંદિત આર. ૪

સુવિધિનાથ જિન સ્તુતિ-૧

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજી વિષય વાસના;
શિવસુખદાતા જ્ઞાતા ત્રાતા, હરે હુઃખ દાસના;
નય-ગમ-ભંગે રંગે ચંગે, વાણી લવહારિકા;
અમર અજિતા મોહાતીતા, વીર રચે સુતારિકા.

શીતલનાથ જિન સ્તુતિ-૧

શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અંગ ઉવંગે,
કદ્યાણુક પાંચે, પ્રાણી-ગણ સુખ સંગે;
તવ વચન સુણુંતા, શીતલકો મનહીં લોકા,
શુભ વીર તે બ્રહ્મા, શાસનદેવી અશોકા.

શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તુતિ-૧

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર ગુણ દેવાજી,
કનકતરુ સેવે કુણ? પ્રભુને, છંડી સુરતરુ સેવાજી;
પૂર્વાપર અવિરોધી સ્યાત્પદ-વાણી સુધારસ વેલીજી,
માનવી મણુઓ સુર સુપસાચે, વીર હૃદયમાં ફેલીજી.

વાસુપૂજ્ય જિન સ્તુતિ-૧

વિમલગુણ અગારં, વાસુપૂજ્યં સકારં,
નિકૃત-વિષય-વિકારં, પ્રાપ્ત-કૈવલ્ય-સારમઃ
વચન-રસ-ઉદારં, સુક્ષિતતત્ત્વં વિચારં,
વીર વિધન નિવારં, સ્ત્રીભિ ચંડી કુમારમ્.

વિમલનાથ જિન સ્તુતિ-૧

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા, જિનપદભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીશ ગુચ્છ લક્ષણી, છમ્મદ્ધ મર પ્રવરા જ્ઞાણી.

જ્ઞાનાનંદ વિમલ પુરઃસર,
ધરણપ્રિયા શુભ વીર કુબેર. ૧

શ્રી સુનિસુવ્રતસ્વામીની સ્તુતિ-૧

સુવ્રતસ્વામિ, આતમરામી, પૂજે લવિ ! મન રૂલી,
જિનગુણ થુણિએ, પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકલી;
વચને રહીએ, જુઠ ન કહીએ, ટલે ફલવંચકો,
વીરજિણુપાસી નરદત્તા વરુણ જિનાર્થકો. ૧

શ્રી નમિનાથ સ્વામીની સ્તુતિ-૧

શ્રી નમિનાથ સોહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો
વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો;
રતનત્રયી જસ ઉજલી એ, ભાળે વદ્દ્રવ્ય જ્ઞાન તો,
ભૂકુટી સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય બહુમાન તો. ૧

શ્રી નેમિનાથ સ્વામીની સ્તુતિ-૧

ગિરનારે ગરવો બહાલો નેમજિણુંદ,
અષ્ટાપદ ઉપરે પૂજી ધરો આણુંદ;
સિદ્ધાંતની રચના ગણધર કરે અનેક,
દિવાળી દિવસે દો અંખાઇ વિવેક. ૧

શ્રી ભીડભંજન પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ-૧

ભીડભંજન પાસ પ્રભુ સમરો,
અરિહંત અનંતનું ધ્યાન ધરો;
જિનઆગમ અમૃતપાન કરો;
શાસનદેવી સવિ વિદ્ય હરો. ૧

અનંતનાથજીની સ્તુતિ-૧

જ્ઞાનાદિકા શુભવરા, નિવસત્યનન્તે,
વળી-સુપર્વ-મહિતો જિન-પદ-પદ્મમે;
થંધાણુવે મતિવરા પ્રણમન્તિ ભક્ત્યા,
પાતાલ ચાંકુશી સુરી, શ્રુભ-વીર-દક્ષા.

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામિની સ્તુતિ-૧

સણિ ધર્મ જિજ્ઞેસર પૂજીએ,
જિન પૂજે :મોહને મુજીએ;
પ્રણ વયળુ સુધારણ પીજીએ,
દિન્નર કંદર્યા રીજીએ. ૧

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનની સ્તુતિ-૨

વશી કુંથુ નતી તિલકો જગતિ,
મહિમા મહતી નત ઉદ્ધતતિ;
પ્રથિતાગમસાનશળા વિમલા,
રાજવીર મતા ગાંધર્વભલા. ૧

આણારંગી સમકિતસંગી, વિવિધ ભંગી તતધારીજી,
ચઢિવિહ સંઘ તીરથ રખવાળી, સહુ ઉપદ્રવ હરનારીજી;
પંચાંગુલી સુરી શાસનદેવી, દેતી જસ તસ ઋદ્ધિજી,
શ્રી શુભવીર કહે શિવસાધન, કાય સકળમાં સિદ્ધિજી.

શ્રી સિદ્ધધાત્યલજીની સ્તુતિ. ૧

પરમ સુખ વિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રૂપ ભાસી,
સહજ રુચિ વિકાસી, મોક્ષ આવાસ વાસી;
મદ મદન વિનાસી, વિશ્વથી જે ઉદાસી,
ઋપલ જિન અનાસી, વંદીયે તે નિરાસી. ૧

જિનવર હિતકારા, પ્રાપ્ત-સંસાર-પારા,
કૃત-કપટ-વિદારા, પૂર્ણ-પુણ્ય-પ્રચારા;
કલિમલ-મલહારા, મર્દિતાનંગચારા,
દુઃખવિપિનકુહારા, પૂજ્યે પ્રેમ-ધારા. ૨

પ્રખલ-નયન-પ્રકાશા, શુદ્ધ-નિરોપ-વાસા,
વિવિધ-નય-વિલાસા, પૂર્ણ-નાણાવભાસા;
પરિહરિત-કદાશા, દત્ત-દુર્વાદિ-વાસા,
ભવિજન સુણિ ખાસા, જૈનવાણી જયાસા. ૩

સકલ-સુર-વિશિષ્ટા, પાલિતાનેકશિષ્ટા,
ગરિમ-ગુણ-ગરિષ્ટા, નાસિતાશેષ-શિષ્ટા;
જનમ-મરણ-નિષ્ટા, દાનલીલાપદિષ્ટા,
હરતુ સકલ દુષ્ટા, દેવી ચક્રા વરિષ્ટા. ૪

વીશ વિહરમાન જિનને વંદું રે,
 જિનશાસન પૂજી આણુંદું રે;
 ચંદા એટલું કામજ કરજો રે,
 સીમંધરને વંદણા કહેજો રે. ૨
 સીમંધર જિનની વાણી રે,
 તે તો અમિયપાન સમાણી રે;
 ચંદા તમે સુણી અમને સુણાવો રે,
 ભવસંચિત પાપ ગમાવો રે. ૩
 સીમંધર જિનની સેવા રે,
 તે તો શાસન ભાસન મેવા રે;
 ચંદા હોજો સંઘના ત્રાતા રે,
 ગજ લંછન ચંદ્ર વિખ્યાતા રે. ૪

પંચમીની સ્તુતિ. ૧

આવણુ સુદ દિન પંચમીએ, જન્મ્યા નેમિજિણુંદ તો,
 શ્યામવરણુ તનુ શોભતું એ, મુખ શારદકો ચંદ તો;
 સહસ વરસ પ્રભુ આઉપું એ, બ્રહ્મચારી ભગવંત તો,
 અષ્ટ કરમ હેલા હુણીએ, પહોતા મુક્તિ મહંત તો. ૧
 અષ્ટાપદ પર આદિ જિન એ, પહોતા મુક્તિ મોઝાર તો,
 વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરી એ, નેમ મુક્તિ ગિરનાર તો;
 પાવાપુરી નગરીમાં વળી એ, શ્રી વીરતણું નિરવાણુ તો,
 સમેતશિખર વીશ સિધ્ધ હુવાએ, શિર વહુ તેહની આણુ તો. ૨
 નેમનાથ જ્ઞાની હુવા એ, ભાષે સત્ય વચન તો,
 શુભદયા ગુણવેલડી એ, કીજે તાસ જતન તો;

એકાદશ્યાદિ-પવેન્દુ મણિમતિદિશન્ ધીવરાણાં મહાદ્યૈઃ,
 સન્યાયામ્લશ્ચ નિત્યં પ્રવિતરતુ સ નઃ સ્વપ્રતીદે નિવાસમ્ ૩
 તત્પર્વોદ્યાપનાર્થં સમુદિતસુખિયાં શંભુસંખ્યા-પ્રમેયા-
 મુત્કૃષ્ટાં વસ્તુવીથી-મલયદસદને પ્રાભૃતીકુર્વતાં તામ્;
 તેષાં સંપ્રાક્ષપાદૈઃ પ્રલપિતમતિભિઃ પ્રેતમૂતાદિભિર્વા,
 દુષ્ટૈર્જન્યં ત્વજન્યં હરતુ હરિતનુ ન્યસ્તપાદાંઝિકાખ્યા. ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ

[૧]

જિનશાસન વચિત પૂરણ દેવ રસાળ,
 ભવે ભવી ભણિયે સિદ્ધચક્ર ગુણમાળ;
 નિહુંકાળે એકની પૂજા કરે ઉજમાળ,
 તે અજર અમરપદ સુખ પામે સુવિશાળ. ૧
 અરિહંત સિદ્ધ પદો આચારજ ઉવજાયા,
 મુનિ દરિસણ નાણ ચરણ તપ એ સમુદાય;
 એ નવપદ સમુદિત સિદ્ધચક્ર સુખદાય;
 એ ધ્યાને ભવિનાં ભવકોટી દુઃખ જાય. ૨
 આસો ચૈતરમાં સુદ સાતમથી સાર;
 પુનમ લગી કીજે નવ આંખિલ નિરધાર,
 દોયસહસ ગણેવું પદસમ સાડાચાર,
 એકાશી આંખિલ તપ આગમ અનુસાર. ૩
 શ્રી સિદ્ધચક્રનો સેવક શ્રી વિમલેસરદેવ,
 શ્રીપાલતણી દે સુખ પૂરે સ્વયમેવ;
 દુઃખદોહન નાવે જેહ કરે એકની સેવ,
 શ્રી સુમતિ સુગુરુનો રામ કહે નિત્યમેવ. ૪

[૨]

પ્રથ હી વંદું સિદ્ધચક્ર સદાય,

જપીએ નવપદ્મો નામ સદા સુખદાયઃ

વિધિપૂર્વક એ તપ જે કરે થઈ ઉજ્જમાળ,

તે સર્વિ સુખ પામે, જિમ મયણા શ્રીપાલ. ૧

માલવપત્ની પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવંત,

તપ કર્મસંગેએ, દેહી મિલિયો પ્રાંતઃ

ગુરુવચણે તેણે, આશાસુ' તપ એદ,

સુખસંપદ વરીયા તરીયા ભવજળ નેદ. ૨

આંખીલ ને હપચાલ, કદરૂ વળી આદમ.

દસ અફાઈ પંદર મારા ૧૬ મારા વિશેષ

કેવ્યાઈ તપ બદ, સદ્ગાંધી શિષ્યાસ.

લે ભવિયજી પ્રયો તે વરેલ સંસાર. ૩

તપ નાંનિય પ્રયો, શ્રી વિમળેશ્વરચક્ર,

સદ સંધના સંકટ રહે મર્મ પ્રગટ.

[૩]

વરસ દિવસમાં અષાઢ ચોમાસ, તેમાં વળી ભાદરવો માસ;

આઠ દિવસ અતિ ખાસ.

પર્વ પગજીસણ કરો દિલ્લાસ, અદ્રઠાધિરનો કરવો ઉપવાસ;

પોસહ લીજે ગુરુ પાસ.

વડા કલ્પનો છદ્દ કરીજે, તેહ તણે વખાણ સુણીજે;

ઔદ સુપન વાંચીજે.

પડવેને દિન જન્મ વંચાય, ઓચ્છવ મહોચ્છવ મંગલ ગવાય;

વીર જિણેસર રાય. (૧)

ખીજ દિને દીક્ષા અધિકાર સાંજ સમય નિર્વાણ વિચાર,

વીર તણે પરિવાર.

ત્રીજ દિને શ્રીપાર્થ વિખ્યાત, વળી નેમિસરનો અવદાત;

વળી નવ ભવની વાત.

ચોવીશે જિન અંતર તેવીશ, આદિ જિનેશ્વર શ્રી જગદીશ;

તાસ વખાણ સુણીશ.

ધવળ મંગળ ગીત ગાહુંજીકરીયે, વળી પ્રભાવના નિત અનુસરીયે;

અદ્રઠમ તપ જય વરીયે. (૨)

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેહ તણે પડહો વજ્રડાવો;

ધ્યાન ધરમ મન લાવો.

સંવત્સરી દિન સાર કહેવાય, સંધ ચતુર્વિંધ લેજો થાય;

ખારસેં સૂત્ર સુણાય.

ધિરાવલી ને સામાચારી, પટ્ટાવલી પ્રમાદ નિવારી;

સાંભળજો નરનારી.

સાદુ સૂત્ર શિરોમણિ, કલ્પસૂત્ર સુખપ્રદ,
તે શ્રવણે સુષુપ્તિ, સદૃશ કદો અવનાર. ૩
સાદુ ચિંત્ય ગુહારી, ખમત-ખામણા કીર્તે,
કરી સાદુગિમવત્સલ, કુગતિ-હાર પટ કીર્તે:
અદ્વાઈ-મહોત્સવ, ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ,
ઈમ કરનાં સંધને, શાશનદેવ મહાઈ. ૪

[૨]

અન્તરંગેલી જિનપ્રભ રચીને રનાય મહોત્સવ કીર્તેછ,
દેલ દદમા બેરી નહેરી ગદરીનાય કુખીકેછ:
વીરજિન આગળ ભાષના ભાષી માનવબલ દળ કીર્તેછ,
પરવ પશુભાગ પરવ પૂરે આવ્યા કોત ભાષીકેછ. ૧
સાસ પાસ વળી દશમ દુષાસન ચતારી આ. ૨ કીર્તેછ,
દપર વળી દસ દોસ કરીને જિન મેળીને પુલકેછ.
પદા મપને પદ્મ મરીને વીરચરિત સુધીકેછ,

આગમ સૂત્રને પ્રણુમીશ, દૃપસૂત્રશું પ્રેમ ધરીશ:

શાસ્ત્ર સર્વે સુદૃઢશ. (૮)

સત્તરમેલી જિનપૂજા રચાવે, નાટદેવે ગેલ રચાવે:

વિદિશું કનાત્ર વાણવે.

આરંભશું દેહે જે જઈએ, સંવત્સરી પરિબ્રમણું કરીએ:

સંઘ સર્વને ગર્ભાંગે.

પાસે સાદરિગવન્નહા ધીજે, યથાશક્તિએ દાનક રીજે.

ગુણ વાંટાર ભરીએ.

શ્રી વિજયદામસૂરિ ગણધાર, જશવન્તરાગર શુદ્ધ દેવ:

જિજ્ઞાસાગર વચ્ચાર. (૯)

પર્યુપાણપર્વની સ્તુતિ

શુભનું પોણા પાપનું દોણા, પર્વ પલુચા પાગીલ:

૪૫ વર્ષ પધરાવે રવાળી, નારી દેહે શિર નામોલ:

કંવર ગરવર ગર્ભે જતાવી, દેહ નિશાન વળાવેલ:

સદગુરુ સંગે વહેતે રહે, વીરવરિય સુખવેલ. ૧

જિનેન્દ્રવાક્યં પ્રથિતપ્રભાવં, કર્માષ્ટકાનેકપ્રભેદસિદ્ધમ્;
 આરાધિતં શુદ્ધમુનીન્દ્રવર્ગૈર્જગત્યમેયં જયતાત્ નિતાન્તમ્. ૩
 સમ્યગ્દશાં વિદ્મહરા ભવન્તુ, માતંગયક્ષાઃ સુરનાયકાશ્ચ;
 દીપાલિકાપર્વણિ સુપ્રસન્નાઃ, શ્રીજ્ઞાનસૂરિવરદાયકાશ્ચ. ૪

શ્રી વીશસ્થાનકની સ્તુતિ

પૂછે ગૌતમ વીરજિણુંદા, સમવસરણુ બેઠા શુભકંદા;
 પૂજિત અમર સુરીંદા.
 “કેમ નિકાચે પદજિનચંદા ! કિણુવિધ તપ કરતાં બહુ કંદા !
 ટળે દૂરિત-દંદા !”
 તો ભાળે પ્રભુજી ગતનિંદા, સુણુ “ગૌતમ ! વસુભૂતિનંદા !
 નિર્મળ તપ અરવિંદા !
 વીશસ્થાનક તપ કર મહંદા, જિમ તારક સમુદાયે ચંદા;
 તિમ એ તપ સવિધંદા. ૧
 અથમપદ અરિહંત ભણીને, બીજે સિદ્ધ પવયણુ પદ ત્રીજે;
 આચરજ ધિર ઠવીને.
 ઉપાધ્યાય ને સાધુ ગ્રહીને, નાણુ દંસણુપદ વિનય વહીને;
 અગીયારમે ચારિત્ર લીજે.
 અંભવયધારિણું ગણીને, કિરિયાણું તવસ્સ કરીને,
 ગોયમ જિણુણું લહીને.
 ચારિત્ર નાણુ સુઅસ્સ તિત્થસ્સ કીજે,
 ત્રીજે ભવ તપ કરત સુણીને, એ સવિજિન તપ લીજે. ૨
 આદિ નમે પદ સઘળે ઠવીશ, બાર પદાર વળી બાર છત્રીશ;
 દશ પણુવીશ સગવીશ.

पंचतीर्थ स्तुति

श्रीशत्रुंजयमुण्यतीर्थतिलकं श्री नाभिशालंगम्,
 वन्दे रवतशैलमौलिमुहुरं श्री नेमिनाथं यथा;
 नारगेऽप्यजितं गिनं व्युत्पुदे श्री सुमतं रथं वने,
 श्रीपार्थं प्राप्नुमामि सत्यनगरं श्री वर्धमानं त्रिधा. १
 वन्देऽनुत्तरकृष्णतटपणवने प्रैवेयदे व्यन्तरा,
 व्योतिष्ठाग्रमन्दराद्रिवसतीं रतीर्थं कृशनादरात्;
 गङ्गा-पुण्ड्रधातद्विषु रुच्ये नदीश्वरे हुण्डले,
 येष्वाग्नेऽपि गिना नमामि सततं तान् कृत्रिमाकृत्रिमान् २
 श्रीमदीरगिनाख्यपद्मादतो निर्गम्य तं गीतमं,
 गङ्गावर्त्तनमेत्य या प्रणिनिदे गिद्यात्वयैतादयश्च;
 ह्यपनिविधितिसंतिप्रियधया तानागुदा वृद्धिगा,
 ना मे उभयदां तद्व्यवहितं श्रीहृत्तशांजी नदी. ३
 मङ्गलान्द्रविशतत्य धरापुष्पमोन्दशान्त्यगिना,
 निःपदा नमसि वेतमुण्यजिह्वे मदी नारती;
 येन ये स नमसते समस्तविधि-श्रीतीर्थसामुद्रिपु,
 मङ्गलैरय एव गुरुविधिरुसारेण सन्तु कष्टहरा. ४

ક્રોધ-અનુબંધ નવિ રાખીએ, લાખિએ વચણ મુખે સાચ રે;
 સમક્રિત-રત્નરુચિ જોડીએ, છોડીએ કુમતિ-મતિ-કાચ રે. ૩
 શુદ્ધપરિણામને કારણે, ચારનાં શરણુ ધરે ચિત્ત રે;
 પ્રથમ તિહાં-શરણુ અરિહંતનું, જેહ જગદીશ જગમિત્ત રે. ૪
 જે સમોસરણુમાં રાજતા, ભાંજતા ભવિક-સંદેહ રે;
 ધર્મનાં વચન વરસે સદા, પુષ્કરાવર્ત જિમ મેહ રે. ૧
 શરણુ ખીણું ભજો સિદ્ધતું, જે કરે કર્મ-ચક્રચુર રે;
 ભોગવે રાજ શિવ નગરનું, જ્ઞાન-આનંદ-ભરપૂર રે.
 સાધુનું શરણુ ત્રીણું ધરે, જેહ સાધે શિવપંથ રે;
 મૂળ-ઉત્તર-શુણે જે વર્યા, ભવ-તર્યા ભાવ-નિર્ઘ્રંથ રે.
 શરણુ ચોથું કરે ધર્મનું, જેહમાં વર-દયા-ભાવ રે;
 જે સુખ હેતુ જિનવર કહ્યું, પાપજલ તારવા નાવ રે.
 ચારનાં શરણુ જે પડિવજે, વલી ભજે ભાવના શુદ્ધ રે;
 હુરિત સવિ આપણાં નિંદિએ, જેમ હોયે સંવર-વૃદ્ધ રે.
 ઇહભવ પરભવ આચર્યા, પાપ-અધિકરણ મિથ્યાત રે;
 જે જિનાડ઼શાતનાદિક ઘણાં, નિંદીએ તેહ ગુણઘાત રે.
 ગુરુતણાં વચન તે અવગણી, ગુંથિયા આપમત જલ રે;
 બહુપરે લોકને ભોળવ્યા, નિંદીએ તેહ જંજલ રે.
 જેહ હિંસા કરી આકરી, જેહ ભાલ્યા મૃષાવાદ રે;
 જેહ પરધન હરી હરખીયા, ક્રીધલો કામ ઉન્માદ રે.
 જેહ ધન-ધાન્ય-મૂર્છા ધરી, સેવિયા ચાર કષાય રે;
 રાગ ને દેવને વશ હુવા, જે ક્રીધા કલ્લહ-ઉપાય રે.
 ભુકે જે આલ પરને દિયા, જે કર્યાં પિશુનતા પાપ રે;
 રતિ-અરતિ-નિંદ-માયા-મૃષા, વલિય મિથ્યાત્વ-સંતાપ રે.

પાંચ અરુઠ તેર ગણીશ, સિત્તેર નવ દિરિયા પથવીશઃ
બાર અઢીવીસ એવીશ.

ચાનર એકાવન પિરતાલીશ, પાંચ દોગરસ કાદિરમગ રાદીશઃ
નવકારવાળી વીશ.

એક એક પદે ઉપવાસજી વીશ, ચાસપદે એક એાળી દરીશઃ
એમ સિદ્ધાંત બીશ.

ચાને એકારાણું તિવિહાર, છઠ્ઠ અઢમ ચાચગમણઃ
હારઃ પરિગમણું દોચવર.

મંત્રાંકિ વિધિ શુભગમધાર, એકપદ ચારાધન બાવચારઃ
હવગણું વિવિધ પ્રકાર.

ચાવંગમણ દરે મનોહાર, તેવી સિદ્ધાંત ચાસન શુભઃ
દિન-ચિત્રાવકાર.

દામવિવચ્ચ કરા હપર ચાર, યાગ બવિયા રમ ચારઃ
વીરવિવચ્ચ કરા રમ.

વિભાગ ૭ મો.

સુવર્ણમંત્ર.

પાન સમારે ખીડું વાળી, માંહી કપુરનો વાસ;
 એમ કરી મુજ પક્ષિણી આપે, તે મૂકી નિરાશ કે. ૨૦ ૧૯
 પંચ વિષય હું લોગ લોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો;
 એક દિવસ મુજ રોગ ઉપન્યો, નવિ શમે તે ચિત્ત આણ્યો કે. ૨૦ ૨૦
 કાકા-કાકી, કુઆ, ભાણેજી, મામા, માસા, મામી,
 નેહુ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે. ૨૦ ૨૧
 માય, તાય, બંધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીઓ જાય;
 નારી મુખ વિલપંતી જોલે એ, દુઃખ અમ ન સહાય કે. ૨૦ ૨૨
 તિણુ વેદન મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે;
 ચંત્રમંત્ર કીધા ઘણેરા, તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે. ૨૦ ૨૩
 વૈદ્ય જાણુ તેડયા તિણીવારે, દીધા બહુલા દામ;
 ઔષધ લેખજે ગુણુ નવિ થાયે, વિલખાણા તે તામ કે. ૨૦ ૨૪
 ચિત્ત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યું, એકલડો વનવાચી;
 એ સંસારતણાં દુઃખ વિરૂઆ, ગઈ વેદના તવ નાશી કે. ૨૦ ૨૫
 દિનકર ઉગે તમ જિમ નાશે, તિમ મુજ વેદના લાગી;
 સંયમ વરિયો વેદન ઠરીયો, સમતાશું લય લાગી કે. ૨૦ ૨૬
 મગધાધીપ હરજ્યો મનમાંહી, વચન કહે રે વિચારી;
 “નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તર્યા પર તારી કે”

રાજન પંચમહાવ્રતધારી. ૨૭

શીશ નમાવી પાયે લાગી, પંછી છોડ્યું મિથ્યાત;
 ચોગીસરને ધ્યાન લીનો, અનુવાળે કુળજાત કે. ૨૦ ૨૮
 ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંચ્યા શિવપુર ઠામ;
 કનકવિજય બુધચરણે મધુકર, ઇંમ જોલે મુનિરામ કે. ૨૦ ૨૯

પડિક્કમણાની સજ્જા

- કર પડિક્કમણું લાવશું, સમ-ભાવે મન લાય;
અ-વિધિ-દોષ જો સેવશે, તો નહિ પાતક જાય. ચેતનજી !
એમ કેમ તરશેજી ? ૧
- સામાયિકમાં સામટીજી, નયણે નિદ્રા ભરાય;
વિકલા કરતાં પારકીજી, અતિ ઉદ્વિસિત મન થાય. ચેતનજી ! ૨
- કાઉરસગ્ગમાં ઉભા રહીજી, કરતાં દુઃખે રે પાય;
નાટક-પ્રેક્ષણ જોવતાંજી, ઉભા રચણી જાય. ચેતનજી ! ૩
- સંવરમાં મન નવિ રુચેજી, આશ્રવમાં હુશિયાર;
સૂત્ર સુણે નહિ શુભ-મનેજી, વાત સુણે ધરી ખ્યાર. ચેતનજી ! ૪
- સાધુ-જનથી વેગલોજી, નીચશું ધારે નેહ;
કપટ કરે કોડો ગમેજી, ધર્મમાં ધ્રુવે દેહ. ચેતનજી ! ૫
- ધર્મની વેલા નવિ દીએજી, કુટી કોડી રે એક;
રાઉલમાં રૂંધ્યો થકોજી, ખુણે ગણી દીએ છેક. ચેતનજી ! ૬
- જિનપૂજા: ગુરુવંદનાજી, સામાયિક પચ્ચક્ષણાણુ;
નવકારવાલી: નવિ રુચેજી, કરે મન આર્તાધ્યાન. ચેતનજી ! ૭
- ક્ષમા: દયા: મન આણીયેજી, કરીએ વ્રત પચ્ચક્ષણાણુ;
ધરીયે' મનમાંહી સદાજી, ધર્મ: શુક્લ: દોય ધ્યાન. ચેતનજી !
એમ ભવ તરશેજી. ૮
- શુદ્ધ મને આરાધશેજી, જો ગુરુના પદ-પદ્મ;
રૂપવિજય કહે "પામશેજી, તો સુર-શિવસુખ સદ્મ" ચેતનજી !
એમ ભવ તરશેજી. ૯

[૨]

શ્રેષ્ઠિય રથવાડી ચરતો, ચેખિયો સુનિ એકાંત,
ગર-રૂપ કાંતે મોહિયો, રાય પૂછે કે “કહોને વીરતાંત;”
શ્રેષ્ઠિય ! હું કે અનાથી નિર્ધાય, તિયે મેં લાંચા કે,

સાધુલનો પંથ. શ્રેષ્ઠિય ૧

મોં, હોસળી-નયરી વસે, ગુજ પિતા પરિગળ-ધનન:
પરિવાર પુરે પરિવર્યો, હું છું લેહનો કે પુત્ર રતનન. શ્રેષ્ઠિય ૨
મેં ત દિવસ ગુજ વેદના, ઉપની મેં ન ખમાય;
માન-પિતા હરી રથા, પળ કિણુહિ કે તે ન લેવાય. શ્રેષ્ઠિય ૩
મેં રડી શુભ-મજિ-મોરડી-મોરડી અળળા નાર:
મેં રડી મોરડા મેં સારી, હોયે શ્રીમી કે મોરડી સાર. શ્રેષ્ઠિય ૪

એસા શ્રાપ દિયા દેરાણી, “તુમ સંતાન અમ હોજો”
 કર્મ આગળ કોઈનું નહિ ચાલે, ઇંદ્ર ચક્રવર્તિ ને ને. ગૌં ૫
 ભરતરાય જળ ઋષભને પૂછે, ‘એહમેં કોઈ જિણિન્દા !
 મરીચિ પુત્ર ત્રિદંડી તેરા, ચોવીશમે જિણિન્દા” ગૌં ૬
 કુળનો ગર્વ કીયો મેં ગૌતમ ! ભરતરાય જળ વંદ્યા;
 મન-વચ-કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આણિન્દા. ગૌં ૭
 કર્મસંયોગે લિહુકકુળ પાયા, જન્મ ન હોવે કબહી;
 ઇંદ્ર અવધિએ જોતાં અપહર્યો, દેવભુજંગમ તખહી. ગૌં ૮
 ખ્યાશીદિન તિહાં કણે વસીયો, હરિભૈગમેષી જળ આયા;
 સિદ્ધારથ-ત્રિશલાદે રાણી, તસ કૂખે છટકાયા. ગૌં ૯
 ઋષભદત્ત ને દેવાનન્દા, લેશે સંયમભારા;
 તખ ગૌતમ ! એ મુગતે જશે, ભગવતી સૂત્ર વિચારા. ગૌં ૧૦
 સિદ્ધારથ ત્રિશલાદે રાણી, અચ્યુત દેવકોકે જશે;
 ખીજે સ્કંધે આચારાંગે, તે સૂત્રે કહેવાશે. ગૌં ૧૧
 તપાગચ્છ શ્રી હીરવિજયસૂરિ, દીયો મનોરથ વાણી;
 સકળચંદ્ર પ્રભુ ગૌતમ પૂછે, ઉલટ મનમાં આણી. ગૌં ૧૨

શ્રી રૂક્મિણીની સજ્જાયા

વિચરંતા ગામો ગામ, નેમિ-જિનેસર સ્વામ;
 આ છે લાલ ! નયરી-દ્વારામતી આવીયાહ. ૧
 કૃષ્ણાદિક-નરનાર, સહુ મળી પર્યદા ખાર;
 આ છે લાલ ! નેમિ-વંદન તિહાં આવીયાહ. ૨
 દીએ દેરાના જિન-રાય, આવે સહુને દાય;
 આ છે લાલ ! રૂક્મિણી પૂછે શ્રી-નેમિનેહ. ૩

૧ ખંધક મુનિની સજ્જાય

ઢાળ પહેલી.

નમો નમો ખંધક મહામુનિ, ખંધક ક્ષમા લાંડાર રે; ૧
 ઉત્ર વિહારે મુનિ વિચરંતા, ચારિત્ર ખડગની ધાર રે.
 સમિતિ શુષ્પિતને ધારતો, જિતશત્રુ રાજનો નંદ રે; ૨
 માતા ધારણી ઉદરે જનમીયો, દર્શન પરમાનંદ રે.
 ધર્મધોષ મુનિ દેશના, પામીયો તેણે પ્રતિબોધ રે;
 અનુમતિ લેઈ માત તાતની, કર્મશું યુદ્ધ થઈ ચોધ રે. ૩
 છઠ્ઠ અકુમ આઢે અતિધણા, દુષ્કર તપ તનુશોષ રે;
 રાત દિવસ પરીવહ સહે, તો પણ મન નહિ રોષ રે. ૪
 દવ દીધા ખીજડા દેહમાં ચાલતાં ખડખડે હાડ રે;
 તો પણ તપ કરે આકરા, જાણતો અથિર સંસાર રે. ૫
 એક સમે ભગિનીપુરી પ્રને, આવીયા સાધુજી સોય રે;
 ગોખે બેઠી ચિંતે બેનડી, એ મુજ ખાંધવ હોય રે. ૬
 ખેંદતને ખાંધવ સાંભર્યો, ઉલટયો વિરહ અપાર રે;
 છાતી તે લાગી છે ફાટવા, નયણે વહે આંસુડાની ધાર રે. ૭
 રાય ચિંતે મનમાં ઇચ્છું, એ કોઈ નારીનો ચાર રે;
 સેવકને કહે સાધુની, લાવોજી ખાલ ઉતાર રે. ૮

ઢાળ બીજી.

રાય સેવક તવ કહે સાધુને, ખાલડી જીવથી હણશું રે;
 અમ ઠાકુરની એહ છે આણા, એ અમે આજ કરીશું રે;
 અહો અહો સાધુજી સમતાના દરિયા, મુનિ ધ્યાનથડી
 નવ ચલીયા રે. ૧

- “પુત્રનો માલકે વિશેષ, શો દશે કર્મ સુએ મેં
આ છે લાલ ! ભગવંન ! મુજને ને દોડાડ.” ૪
- તથ ભાળે ભગવંન, મુશ્વ ભવ વિધવાન
આ છે લાલ ! બાંધ્યા કર્મ નવિ છટીએનું. ૫
- તેં દલી નુખલી નાહ, મુશ્વ ભવ દેહો મર
આ છે લાલ ! હિયવન દસવા બંબારીનું. ૬
- દસવાં યન મોજાસ, દીધો એક મદદજ
આ છે લાલ ! મોજલી વિચાલી નિહાં મોંજ. ૭
- સામે દલી તમ નામ, દીધા ગાળ્યાં દામ.
આ છે લાલ ! મોંજ વરણા તેં મરણ. ૮
- નવિ મોજાળે નિહાં મોજ, મરણ સતી મોજ
આ છે લાલ ! શૌરિમિ મરણે વિધવાની. ૯
- પાળી મરણે નિહાં મોજ, દીધા મોજાળાં મોજ. ૧૦

વિરહ વિલાપ કરે રાયરાણી, સાધુની સમતા વખાણી રે;
અધિર સંસાર સંવેગે જાણી, સંજમ લીયે રાયરાણી રે.

અહો અહો ૦ ૧૦

આલોધ પાતક સવિ છંડી, કદિન કર્મને નિંદી રે;
દુષ્કર તપ કરી કાયા ગાળી, શિવસુખ લહે આણુંદી રે.

અહો અહો ૦ ૧૧

ભવિયણ એહવા મુનિવંર વંદી, માનવભવફળ લીજે રે;
કરજેડી મુનિ મોહન વિનવે, સેવક સુખીયા કીજે રે.

અહો અહો ૦ ૧૨

શ્રી સીતાજીની સજ્જાય

જનકસુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરજામી;
પાલવ હમારો મેલને પાપી, કુળમાં લાગે છે ખામી.
અડશે માંજો.

માં, જો, માં, જો, માં, જો, અડશે માં જો,
મહારો નાવલીયો દુહવાય. અં

મને સંગ કેનો ન સુહાય અં મહારું મન માંહેથી અકળાય,
અડશે માંજો. ૧ (આંકણી)

મેરુ મહીધર ઠામ તજે જો, પત્થર પંકજ ઉગે;
જો જલધિ મર્યાદા મુકે, પાંગળો અંબર પુગે. અં ૨
તો પણ તું સાંભળને રાવણ ! નિશ્ચે શિયળ ન ખંડું;
પ્રાણ હમારા પરલોકે જાયે, તોપણ સત્ય ન છંડું. અં ૩
કુણ મણિધરની મણી લેવાને, હૈડે ઘાલે હામ;
સતી સંગાયે રનેહ કરીને, કહો કોણે સાધ્યું કામ ? અં ૪

મુનિવર મનમાંડી આજુર્યા, પરિવહ આજ્યો લાભી દે;
કર્મ અપાવવાનો અવગર જોહર્યા, કૃદી નદિ આંચે પ્રાણી દે.

અરો અરો ૦ ૨

એ નો વલી અખાઈ મહોયો, બાઈ થપી ભંદો દે;
પ્રાણી નં કાયરપણું પરિવરજો, જિમ ન થાય ભયદો દે.

અરો અરો ૦ ૩

સય મેવકમે ભવ કોયે મુનિવર, કાણ રૂપર મુજ કાયા દે;
બાપા રમે તમ દાયે ધાયે, કોલો નિમ કાળે બાપા દે.

અરો અરો ૦ ૪

બાઈ કાશ્વર્ગ અવર કરીને, ભવ અવર આપલો દે;
કાશ્વર્ગ્યાન કો તાન લગાણે, કાયા દોશિરવને દે.

અરો અરો ૦ ૫

કાશ્વર્ગ્યાન કો તાન લગાણે, મનિ રમવારસ કીરો દે;
કાશ્વર્ગ્યાન કો તાન લગાણે, મનિ રમવારસ કીરો દે.

શ્રી શાલિભદ્રની સજ્જાય

(રાગ—કાલિંગડા.)

ખોલો ખોલો રે ! શાલિભદ્ર ! દોવરીયાં !

દોવરિયાં દો-ચાર-વરિયાં ! ખોલો ૦ ૧

માય તુમારી ખરી ય પુકારે, વહુય સખ આગે ખરીયાં.
ખોલો ૦ ૨પોઢયો પુત્ર શિલા-પટ પેખી, આંખે આંસુ ઝળહળીયાં.
ખોલો ૦ ૩કુલની શય્યા જેહને ખુંચતી, તેણે સંધારો સિદ્ધા કરીયાં.
ખોલો ૦ ૪પૂરવ-ભવ-માડી આહીરણી, આહાર કરી અણસણ કરીયા.
ખોલો ૦ ૫આજ પીછે ડુંગર ચડવેકી, સુંસ કરું હું ઇણ વરીયાં.
ખોલો ૦ ૬સનમુખ ખોલ જોયો નહીં માકું, ધ્યાન નિરંજનમન ધરિયાં.
ખોલો ૦ ૭હાજ સરે ઉદયરત્ન ઉતહીંકે, જિણે પલકમેં શિવવરિયાં.
ખોલો ૦ ૮

શ્રી બાહુબલિજીની સજ્જાય

રાજતણા રે અતિ-કોલિયા, ભરત-બાહુબલિ જુએ રે;
મૂઠી ઉપાડી રે મારવા, બાહુ-બલિ પ્રતિખુએ રે,
વીરા ! મોરા ગજથકી ઉતરો, ગજચઢયે કેવલ ન હોય રે.

વીર ૦ ૧

અપ્પાપનો મુંજ કરીને, આગર દેણુ ઉગરીયો:
 હોંડો લો તું જોને આલોચી, સદિ તુંજ દરદરો કરીયો. અન ૫
 જનકમુના હું જગ સરુ બાણે, બામંડલ છે બાધર:
 રસમ્બનંદન સીર છે રવાથી, લલમાનુ કરમે લલારી. અન ૬
 હું મધિયાતી પિયુ-શુભ્ર-દાતી, દાધ છે માં દાતી:
 આળજો રો નજ વચણે ન વચળું, કાં કુળ વારે છે કાતી. અન ૭
 રસમ્બન હોં મન્ય એ અળખા, સીના જેલનું નામ
 જાતોનો મારો શિરોમણિ કાળે, નિત્ય નિત્ય મેલને પ્રમાણ. અન ૮

શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર સંકર્ષિની ચક્રમાય

જાવજીવ ત્રીભું વલી રે, વિરમણ અદત્તાદાન;
 ચોથું ત્રત પાલતાં ઘણું રે, જગમાં વાધે માન રે, પ્રાં ૩
 નવવિધ પરિગ્રહ છંડતાં રે, પંચમી ગતિ શુભ ઠાણ;
 ત્રંત સુધાં એ પાલતાં રે, અણુગારી કહે નામ રે. પ્રાં ૪
 બારે ત્રત પાલે ભલાં રે, શ્રાદ્ધનો એ આચાર;
 પડિછમણાં હોય ટંકનાં રે, રાખે ધર્મશું ખ્યાર રે. પ્રાં ૫
 એહવાં ત્રત પાલે સદા રે, શાસ્ત્ર તણે અનુસાર;
 આરાધક તેહને કહ્યા રે, તે પામે ભવપાર રે. પ્રાં ૬
 મિથ્યામાં ભૂલ્યો ભમ્યો રે, આ રે અનાદિનો જીવ;
 સારધર્મ નવિ ચોલખ્યો રે, જેહથી મોક્ષ સદૈવ રે. પ્રાં ૭
 આરંભ છંડો આતમા રે, સમિતિ-ગુપ્તિશું પ્રિત;
 આઠ મદ્દ ફરે તળે રે. ધર્મ કરો સુવિનીત રે. પ્રાં ૮
 પાળો જિનની આગન્યા રે, જો ચાહો શિવરાજ;
 શ્રી વિજયરત્નસૂરીદના રે, દેવનાં સાર્યાં કાજ રે. પ્રાં ૯

પંચમીની સજ્જાય.

પ્રવચન વચન વિચારીએજી, વળી ધરી ધર્મવિલાસ;
 શુરુ પરંપરા ભગવતી જી, સેવીજે સુવિલાસ.

ચતુરનર ! સમજો ધર્મ વિવેક. ૧

મુક્તિમહોલનો હીવડોજી, પહેલો જ્ઞાન પ્રકાર;
 જ્ઞાન વિના તપ જપ ક્રિયાજી, નાવે ફલ નિર્ધાર. ચતુરં ૨
 એકેન્દ્રિય સુર નારકીજી, ન કરે કવલ આહાર;
 જ્ઞાન વિના નવિ જન કહેજી, તેહને તપ આચાર. ચતુરં ૩

અપભ્રંશ તિહાં મોહ્યે, બાહુ-બલિષ્ઠની પામે દેઃ
માંધવ બજારી ઉતરે, પ્રાણી-સુંદરી એમ બાળે દે.

શ્રીરામ ૩

દેવના દરીને આરિત્ર લાંગે, વહાં આગ્યે અભિમાન દેઃ
ભાગુ-માંધવ તોડે નરિ, દાદિદમ્બે રથા દાવ અંચે દે.

શ્રીરામ ૪

ભરત તિવર દાદિદમ્બે રથા, દીન તાપથી સમજાવે દેઃ
ખેળીં માળા પાટીયા, દેહલીયે વીંટાળા દે, શ્રીરામ ૫

જામીના પગલ ગાંધી કરી, અમરો ગિજ વોગલ દેઃ
દેવ અંચ-અંચ-ગાંધી પરિહારી, વાળી આગ્યે અંચ દે.

શ્રીરામ ૬

દેવને મન વળાંકે, અમરો ગિજ અનિવાર દેઃ
ખાંદ પાચે દે પાચા, દેવને દેવપદ્મ દે, શ્રીરામ ૭

પદેતર દેવને, અમર, બાલ-બાલિ કુન્દિર દે.

અમર ૭ મર પદેતર દે, અમર ૮ મર પદે પદે દે, શ્રીરામ ૮

શ્રીરામ ૯ મર પદે.

ખાર વરસ સંજમમાં રહ્યો રે, હીયડે ધરતો નાગીલાતું ધ્યાન રે;
હા ! હા ! મૂરખ ! મેં આ શું કર્યું રે, નાગીલા તણ જીવન પ્રાણ રે.
નવીં ૩

ચંદ્રમુખી-મૃગસોયની રે, વડવલતી મેલી ધરની નાર રે;
ભવદત્ત ભાઈએ મુને ભોલવ્યો રે, હવે ફરું તેહની સંભાલ રે.
નવીં ૪

ભવદેવ ભાઈ ઘેર આવીયા રે, અણ ઓળખે પૂછે ધરની નાર રે;
કેણે રે દીઠી ગોરી નાગીલા રે, અમે છું ત્રત છોડણહાર રે.
નવીં ૫

નારી ભણે સુણે સાધુજી રે, તુમે છો જ્ઞાન ભંડાર રે;
હસ્તિ ચડીને ખર કેણુ ચડે રે, વમ્યો ન લીએ કોઇ આહાર રે.
નવીં ૬

નાગીલાએ નાથ સમજીયો રે, વડી લીધો સંજમ ભાર રે;
ભવદેવ દેવલોકે ગયા રે, સમયસુંદર સુખકાર રે.
નવીં ૭

ઇલાચીપુત્રની સજ્જાયા.

નામે ઇલાચીપુત્ર બાણીયે, ધનદત્ત શેઠનો પુત્ર;
નટવી દેખીને મોહીઓ, જે રાખે ઘર સુત. ૧
કર્મ ન છુટે રે પ્રાણીઆ, પૂરવ નેહ વિકાર;
નિજકુળ છંડી રે નટ થયો, નાણી શરમ લગાર. કર્મ ૨
એક પુર આવ્યો નાચતા, ઉંચો વાંસ વિશેષ;
તિહાં રાય જોવા રે આવીયો, મળીયા લોક અનેક. કર્મ ૩
દોય પગ પહેરી રે પાવડી, વાંસ ચડ્યો ગજગેલ;
નિરાધાર ઉપર નાચતો, ખેલે નવનવા ખેલ. કર્મ ૪

શ્રી જિનશુભ પદાવલી

અથ

એકાદશીની સજ્જાય.

ઋષભદત્ત વ્યવહારીયો રે લાલ, વસે તિહાં ધનવંત રે; લ૦
ધારણી તેહની ભારજી રે લાલ, શીલાદિક ગુણવંત રે. લ૦

લાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ. ર

સુખ સંસારનાં વિલસતાં રે લાલ, ગર્ભ રહ્યો શુભ દિન રે; લ૦
સુપન લહી જંખૂવૃક્ષનું રે લાલ, જન્મ્યો પુત્ર રતન રે. લ૦

લાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ. ૩

જંખૂકુમાર નામ સ્થાપિયું રે લાલ, સ્વપ્ન તણે અનુસાર રે; લ૦
અનુકંઠે યૌવન પામીયો રે લાલ, હુઓ ગુણ ભંડાર રે. લ૦

લાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ. ૪

આમાનુગ્રામ વિચરતા રે લાલ, આવીયા સોહમ રાગ રે; લ૦
પુરજન વાંદવા આવિયા રે લાલ, સાથે જંખૂ ગુણધામ રે. લ૦

લાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ. ૫

ભવિજકનના હિત ભણી રે લાલ, દીઓ દેશના ગુણધાર રે; લ૦
ચારિત્ર ચિંતામણિ સારીખું રે લાલ, ભવહુઃખ વારણહાર રે. લ૦

લાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ. ૬

દેશના સુણી જંખૂ ખૂઝીયા રે લાલ, કહ્યે ગુરુને કરજોડ રે; લ૦
અનુમતિ લેઈ માય-તાતની રે લાલ; સંયમ લેઈ મન કોડ રે. લ૦

લાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ. ૭

ઢાળ ખીજ

[રાગ:-પુકખત્રવષ્ટ વિજયે જયો રે]

ગુરુ વાંદી ઘર આવીયા રે, પામી મન વૈરાગ્ય;
માત-પિતા પ્રત્યે વિનવે રે, કરશું સંસારનો ત્યાગ.

માતાહ ! અનુમતિ દો મુજ આજ.

જેમ સીઝે વંછિત ડાજ, માતાહ અનુમતિ૦ (એ આંકણી) ૬

મૂં કહો કોણ પીવે છાશ. સું ૧ સનેહી કામકળારસ કેળે
 કેં મૂકોળ વ્રતનો ધંધ; સું સનેહી પરણીને શું પરિહરે
 પરિં હાથ મેળ્યાનો સંબંધ; સું ૨ સનેહી ચારિત્રવેળુકવ
 જિશ્યું. કવં તેમાં કિશ્યે સ્વાદ. સું સનેહી લોગ્ય સામ
 પામી કરી; પાં લોગવો લોગ આદહાદ; સું ૩ સનેહી લે
 તે રોગ અનાદિનો, અં પીડે આતમ અંગ; સું સને
 તે રોગને શમાવવા; શં ચારિત્ર છે રે રસાંગ, સું ૪ સને
 કિંપાકરૂણ અતિ કુટડા, લખતા લાગે મિષ્ટ; સું સને
 વિષ પસરે જળ અંગમાં; અં ત્યારે હોવે અનિષ્ટ સું ૫ સને
 દીપ ગ્રહી નિજ હાથમાં, હાં કોણ અંપાવે કુપ; :
 સનેહી નારી તે વિપવેલડી, વિં વિષયકૂળ વિપમ વિરૂપ;
 ૬ સનેહી એહવું જાણી પરિહરો; પં સંસાર માયાજાળ;
 સનેહી જો મુજશું તુમ નેહ છે રે, તો વ્રત લ્યો થઈ
 માલ. સું ૭

હાળ ચોથો

[નમો નમો મનદ મહામુનિ—એ દેશી.]

એહવે પ્રભવો આવીઓ, પાંચસે ચોરની સં
 વિધાયે તાળાં ઉઘાડિયાં, ધન લેવા તે ઉમંગ રે.
 નમો જંબૂસ્વામીને. ૧ જંબૂએ નવપદ્ધયાનથી, થ લાવ્યા
 દંલ રે; થંલ તણી પરે સ્થિર રહ્યાં, પ્રભવો પામ્યો ચ
 રે. નમો ૨ પ્રભવો કહે જંબૂ પ્રત્યે, દો વિદ્યા મુજ એ
 જંબૂ કહે કે ગુરુ કને, છે વિદ્યાનું ગેહ રે. નમો ૩
 ચોર તે ખુઝવી, ખુઝ્યા માય ને તાત રે; સાસુ સસર

માનની સજાયા.

રે જીવ માન ન ડીજીએ, માને વિનય ન આવે રે;
 વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કિમ સમક્તિ પાવે રે. રે જીવ૦ ૧
 સમક્તિ વિણ ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિણ નહીં મુક્તિ રે;
 મુક્તિનાં સુખ છે શાશ્વતાં, તે કેમ લહીયે યુક્તિ રે. રે જીવ૦ ૨
 વિનય વડો સંસારમાં, જે ગુણમાં અધિકારી રે;
 ગર્વે ગુણ જાયે ગળી, ચિત્ત જીએ વિચારી રે. રે જીવ૦ ૩
 માન કર્યું જો રાવણે, તે તો રામે માર્યો રે;
 દુર્યોધન ગર્વે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે. રે જીવ૦ ૪
 સૂકાં લાકડાં સારીખો, દુઃખનાથી એ ખોટો રે;
 ઉદયરતન કહે માનને, દેજ્યો દેશવટો રે રે. જીવ૦ ૫

માયાની સજાયા.

સમક્તિનું મૂળ જાણીયેજી, સત્ય વચન સાક્ષાત;
 સાચામાં સમક્તિ વસેજી, માયામાં મિથ્યાત્વ રે;

પ્રાણી ! મ કરીશ માયા લગાર. એ આંકણી. ૧

મુખ મીઠો જુઠો મનેજી, કુડ કપટનો કોટ;
 જીભે તો જી જી કરેજી, ચિત્તમાં તાકે ચોટ રે. પ્રાણી૦ ૨
 આપ ગરજે આવો પડેજી, પશુ ન ધરે વિશ્વાસ;
 મેલ ન છંડે મન તણેજી, એ માયાનો પાસ રે. પ્રાણી૦ ૩
 જેહથું માંડે પ્રીતડેજી, તેહથું રહે પ્રતિકૂળ;
 મેલ ન છંડે મન તણેજી, એ માયાનું મૂળ રે. પ્રાણી૦ ૪
 તપ ડીધો માયા કરીજી, મિત્રશું રાખ્યો રે ભેદ;
 મદિલ જિનેશ્વર બાણજી, તો પામ્યા શ્રીવેદ રે. પ્રાણી૦ ૫

ગુણથી, અંચલ દેવા જાય છે. નમોન ૪ અંગુળથી અંગુળથી
 માં, અંગુળથી અંગુળથી છે. એવું જાણીએ છીએ, નમો
 નમોન ૫ વીણથી વીણથી જાય છે, નમોન ૬
 અંગુળ છે. એવું જાણીએ છીએ, અંગુળથી અંગુળથી
 ૭ અંગુળથી અંગુળથી જાય છે, અંગુળથી અંગુળથી
 ૮ અંગુળથી અંગુળથી જાય છે, અંગુળથી અંગુળથી
 ૯ અંગુળથી અંગુળથી જાય છે, અંગુળથી અંગુળથી
 ૧૦ અંગુળથી અંગુળથી જાય છે, અંગુળથી અંગુળથી
 ૧૧ અંગુળથી અંગુળથી જાય છે, અંગુળથી અંગુળથી
 ૧૨ અંગુળથી અંગુળથી જાય છે, અંગુળથી અંગુળથી

એવું જાણીએ છીએ.

ભેતાં લોભનો થોભ દીસે નહીં રે,
 એવું સૂત્ર-સિદ્ધાન્તે કહ્યું સહી રે;
 લોભે ચક્રી સુભૂમ નામે જુઓ રે,
 તે તો સમુદ્ર માંહે ડુંગ્રી મુઓ રે. તમે૦ ૬
 એમ જાણીને લોભને છાંડજો રે,
 એક ધર્મશું મમતા માંડજો રે;
 કવિ ઉદયરતન ભાષે મુદા રે,
 વાંદું લોભ તજે તેહને સદા રે. તમે૦ ૭

આપસ્વભાવની સજ્જાત

આપસ્વભાવમેં રે, અવધુ સદા મગનમેં રહેના;
 જગત જીવ હે કરમાધીના, અચરિજ કહ્યુઅ ન લીના. આ૦ ૧
 તું નહીં કેરા કોઈ નહીં તેરા, કયા કરે મેરા મેરા;
 તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખહિ અનેરા. આ૦ ૨
 વપુ વિનાશી, તું અવિનાશી, અખ હે ધનકા વિલાસી;
 વપુ સંગ જખ દૂર નીકાસી, તખ તુમ શિવકા વાસી. આ૦ ૩
 રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા;
 જખ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઇસા. આ૦ ૪
 પરકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગ-જન-પાસા;
 તે દાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા. આ૦ ૫
 કખહીક કાણ કખહીક પાણ, કખહીક હુઆ અપભ્રાણ;
 કખહીક જગમેં કીર્તિ ગાણ, સખ પુદ્ગલકી ખાણ. આ૦ ૬
 શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી;
 દર્મ કલંકકું દૂર નિવારી, જીવ વરે શિવનારી. આ૦ ૭

જિવજનન દરે સાંભળોછ, શુદ્ધે માયાની ભુદ્ધઃ
શુભિપુરી જાયા સંજોછ, જે આશય છે શુદ્ધ છે. પ્રાપ્તિ ૬
લોભની ઝગઝગાય.

તમે લક્ષણ ને ને લોભના છે,

લોભે શુનિજન પામે પ્રાપ્તિ ૬.

લોભે તમા અન રોધ્યા રહે છે.

લોભે કષ્ટ પામે સંજો છે. તમે ૬

તમે લોભ મેદનાં લોભે જામ્યા છે.

તમા પામે નામીને રહે જામ્યા છે.

સઘળા માસમાં માસ વડો રે લાલ, ભાદ્રવ માસ સુમાસ રે; ભ૦
તેહમાં આઠ દિન રૂચડા રે લાલ, કીજે સુકૃત ઉડડાસ રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૨

ખાંડણ પીસણ ગારનાં રે લાલ, નાવણ ધોવણ જેહ રે; ભ૦
એવા આરંભને ટાળીએ રે લાલ, વંછે સુખ અછેહ રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૩

પુસ્તક વાસી ન રાખીયે રે લાલ, ઓચ્છવ કરીએ અનેક રે; ભ૦
ધર્મ સાઈં વિત્ત વાવરો રે લાલ, હુધડે આણી વિવેક રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૪

પૂજી અર્ચીને આણીએ રે લાલ, શ્રી સદ્ગુરુની પાસ રે; ભ૦
ઢોલ દદામણ ફેરિયા રે લાલ, મંગળ ગાવો ગીત રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૫

શ્રીફળ સરસ સોપારીયો રે લાલ, દીજે સાહમ્મીને હાથ રે; ભ૦
લાભ અનંતા ખતાવીયા રે લાલ, શ્રીમુખ ત્રિભુવનનાથ રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૬

નવ વાંચના શ્રી સૂત્રની રે લાલ, સાંભળો શુદ્ધ ભાવ રે; ભ૦
સાહમિવચ્છહ કીજીયે રે લાલ, ભવજન તરવા નાવ રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૭

ચિત્તે ચૈત્ય જીહારીએ રે લાલ, પૂજા સત્તર પ્રકાર રે; ભ૦
અંગપૂજા સદ્ગુરુ તણી રે લાલ, કીજીયે હર્ષ અપાર રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૮

જીવ અમર પગાવીએ રે લાલ, તેહથી શિવમુખ હોય રે; ભ૦
દાન સંવતસરી દીજીયે રે લાલ, ધણિ સમે પર્વ ન ઠોઈ રે.
ભ૦ પર્વ૦ ૯

વૈરાગ્યની ગ્રન્થાવલિ.

તેના ને મંદિર માળીયાં સોડ, વાળીને ઝૂતો.

મને મલો કે એને સારું દહે, જાણે જન્મ્યોજ નોડો.

એક કે દિવસ એવો આવશે (એ આંધર્ણી : ૧

એન આંખોજી સાલે, મંત્રી મળ્યા ગયેં કામ્યા :

તેનું કાંઈ નય ભાલે, એક દિન કે

સમ્ય મોનાનાં કે સાંધ્યાં, પોરણ નય નયા વાધા :

એક કે વચ્ચે એના કર્મનું, તે નો સાધવા લાગ્યા, એક દિન કે

જલ કદાયાં જાનિ પાયાં, બીજાને નહીં દેખા :

એકની કાંડી એના કર્મની, તે નો આગળ રેખા, એક દિન કે

એના પંથકે એના વાધા, એનાં સાય ને ભાષ :

એકની વાણી રહવને મોઢાં, સારું શુભ ને પાષ, એક દિન કે

રે બાલુડા બહુ બુદ્ધિવંતા, ગૌતમ ગણધર આળ્યા;
 થાળ ભરીને મીઠા મોદક, ભાવ સહિત વહોરાવ્યા. આધાં ૮
 પય પ્રણમી અર્ધમુત્તો પુછે, કીઠાં વસો કીરપાળ;
 વીર સમીપે વસીયે સુણીને, સાથે ચાલ્યા સુકુમાળ. આધાં ૯
 કુમર કહે એહ ભાજન આપો, ભાર ઘણો તુમ પાસે;
 ગૌતમ કહે અમે એહને દઈએ, ચારિત્રલે પ્રભુ પાસે. આધાં ૧૦
 ચારિત્ર લેઈશ હું પ્રભુ પાસે, ઝેળી દીયો મુજ હાથે;
 ગૌતમ પૂછે અનુમતિ કેહની, માએ મોકલ્યા અમ સાથે. આધાં ૧૧
 વીર વાંદી જિનવાણી સુણીને, આળ્યા ધર ઉદલાસે;
 અનુમતિ આપો માતા મુજને, દીક્ષા લઉં પ્રભુ પાસે. આધાં ૧૨
 શ્રીદેવી કહે સુણુ નાનડીયા, સંયમની શી વાતો;
 શું જાણે તું બાળપણમાં, આગમના અવદાતો. આધાં ૧૩
 વિનય કરી માત-પિતાને, કહે કુમર કુળભાણું;
 જે જાણું તે હું નવિ જાણું, નવિ જાણું તે જાણું. આધાં ૧૪
 એક દિવસનું રાજ્ય કરીને, માય મનોરથ પુરે;
 સંયમ લીધો વીરજિન પાસે, દુર્ગતિ કરવા દુરે. આધાં ૧૫
 સ્થવિર સાથે ઠંડીલે પહોત્યા, નીર વહંતો દીઠો;
 પાળ બાંધીને પડઘો મહેલ્યો, કૌતુક લાગ્યો મીઠો. આધાં ૧૬
 ન્હાતું સરોવર ન્હાતું ભાજન, નાવ કર્યું અર્ધમુત્તે;
 રઢીયાળી રમત દેખીને, બાળકીડા કરી રમતે. આધાં ૧૭
 મધુર વચને મુનિવર બોલ્યા, નાવા તરતી જોઈ;
 રમતા દેખી ઋષીસર બોલે, હિંસા છૂવની હોઈ. આધાં ૧૮
 બોલાવી કહે મુનિ બાળકને, એ આપણુ નવિ કીજે;
 છકાય છવ વિરાધના કરતાં, દુર્ગતિ ફળ લીજે. આધાં ૧૯

મ્હેટા રાજાની ચાકરી કરતાં, રાંક સેવક બાહુ રણશે,
સુરતંત્ર સરિખા અદ્વજ જશે ત્યારે, વિપવેલડી કેમ પળશે.

હોં નહિં ૫

ચેટ આળ્યો તે ભોરીંગ વેઠે, પુત્ર કપુત્ર જ બાળ્યો,
ભલો ભૂંડો પણ બદવકુળનો, તુમ બાંધવ કહેવાયો.

હોં નહિં ૬

છપ્પન કોડ બદવનો રે સાહેબો, કૃષ્ણ જો નરકે બંશે;
નેમિ જિણેસર કેરો રે બન્ધવ, જગમાં અપજશ થાશે.

હોં નહિં ૭

શુદ્ધ સમકિતની પરીક્ષા કરીને, જોડ્યા કેવળનાણી;
નેમિ જિણેસરે દિયો રે દિલાસો, ખરો રૂપેયો બાણી.

હોં નહિં ૮

નેમિ કહે તુમે ચિંતા ન કરશો, તુમ પદવી અમ સરખી;
આવતી ચોવીશીમાં હોશો તીર્થ'કર, હરિ પોતે મન હરખી.

હોં નહિં ૯

બદવકુળ અજવાળ્યું રે નેમિજી, સમુદ્રવિજયકુળ દીવો;
ઈન્દ્ર કહે રે શિવાદેવીના નન્દન, કેડ દિવાળી જીવો.

હોં નહિં ૧૦

શ્રી વિજય શેઠ અને વિજય શેઠાણીની સજ્જાય

સ્ત્રી-ભરતારનો શીયળ ઉપર ભાવ.

પ્રહ ઉઠી રે પંચ પરમેષ્ઠિ સદા નમું,

મન શુદ્ધ રે જેને ચરણે નિત્ય નમું;

જાણ પદ્મી મનમાંદે હપની, સમવસરણુ ગિય આયા;
 પશિયાવદીને તિહાં પશિમનનાં, ધ્યાન શુદ્ધ મન ધ્યાયા. આજ ૨૦
 મહિર જાડ બગવંતને પુછે, બવ દેવતા હવે કદેશ.
 તમમશરીરી કે અર્ધશુન્નો, ઇવ બવ મુગતિ વદેશ. આજ ૨૦
 ખેલ માયાદ હદ મને પાળી, અંગ અગીયાર મુળ કીધાં;
 પુણ્ય મંવે હદ તય કીધા, અંતગદ દેવદી સિધયા. આજ ૨૦
 જાણ જાગવલી માર્યે, જોડે મળ્યા અગિયાર,
 પદ્મનાભર મો મંદેશ મુનિ વંદે, અર્ધગુના અર્ધમાર આજ ૨૦

શ્રી પુણ્ય જ્ઞાનપંથની સુલગાય,

એમ સાંભળી રે તવ વિજયા વિલખી થાએ,
 પિયુ પુછે રે કાં ચિંતા તુજને થાએ;
 તવ વિજયા રે કહે શુદ્ધપક્ષનો મેં લિયો,
 બાળપણમાં રે વ્રત ચોથો નિશ્ચયે કિયો. ૭
 કિયો નિશ્ચયે બાળપણમાં, શુદ્ધપક્ષ વ્રત પાળશું,
 ઉભય પક્ષ હવે શીયળ પાળી, નિયમ દુષણ ટાળશું;
 તમે અવર નારી પરણીને, હવે શુદ્ધપક્ષ સુખ ભોગવો,
 કૃષ્ણપક્ષે નિયમ પાળી, અભિગ્રહ એમ ભોગવો. ૮
 તવ વળતો રે તસ ભરથાર કહે ઇસો,
 એ સંબંધી રે હવે શંકા નહિ લાવશે;
 તેહ છાંડી રે શિયળ સખળ બેઉ પાળશું,
 એહ વારતા રે માત-પિતાને ન જણાવશું. ૯
 માત-પિતા જબ બાણશે, તવ દીક્ષા લેશું ધરી દયા,
 એમ અભિગ્રહ લેઈને, ભાવ ચારિત્રીયા થયા;
 એકત્ર સન્ધ્યા શયન કરતાં, ખડ્ગધારા વ્રત ધરે,
 મન વચન કાયાએ કરી, શુદ્ધ શીયળ બેઉ ચિત્ત ધરે. ૧૦

ઢાળ ખીજ

વિમળ કેવળી તામ, અંપા નયરીએ,
 તતક્ષણ આવી સમોસર્યા એ;
 આણી અધિક વિવેક, શ્રાવક જિનદાસ,
 કહે વિનય ગુણે પરવર્યો એ. ૧૧
 સહસ ચોરાશી સાધુ મુજ ધર પારણે,
 કરે ને મનોરથ તો ફળે એ;

કૃષ્ણ શુકલ પદ્મ દંપતી, લોજન દે કોઈ લાવે રે;
 સહસ્ર ચોરાશી સાધુના, પારણાનો ફળ પાવે રે. ધ૦ ૨૦
 માત પિતા જળ જાણીયો, પ્રગટ એહ સંબન્ધ રે;
 શેઠ વિજય વિજયા વળી, ચારિત્ર લે અપ્રતિબન્ધ રે. ધન ૨૧

કુળશ

કેવળીની પાસે ચારિત્ર લેઈ ઉદાર,
 મન મમતા મુકી પાળે નિરતિચાર;
 અષ્ટકર્મ ખપાવી, પામ્યા કેવળજ્ઞાન,
 તે મુક્તિ પોતા દંપતિ સુગુણ સુખણ. ૨૨
 તેહના ગુણ ગાવે, લાવે જે નરનાર,
 તે શિવસુખ પામે પહોંચે ભવનો પાર;
 નાગોરી તપગચ્છ, શ્રી ચન્દ્રકીર્તિસૂરિસાય,
 શ્રી હર્ષકીર્તિસૂરિ, જપે તાસ પસાય. ૨૩
 જિમ કૃષ્ણપદ્મે શુકલપદ્મે, શીયળ પાળ્યો નિમંજો,
 તે દંપતીના ભાવ શુદ્ધે સદા સહ ગુરુ સાંભળો;
 જિમ દુરિત દોહગ દૂર જાએ, સુખ થાએ બહુ પડે,
 વળી ધવળ મંગળ આવે વંછિત,
 સુખ કુશળ ઘર અવતરે. ૨૪

શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાય

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે, તું સુજ એક જ પુત્ર;
 તુજ વિણ જાયા રે ! સુના મંદિર માળીયા રે,
 રાખો રાખો ઘર તણું સૂત્ર. ધારણી ૦ ૨

ચૌદે સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ,
 વીત્યા બારે ચક્રી, નહિં હવે ચક્રી રાજ;
 જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર,
 તેહતે વચને માન્યા “ચોવીશમા જિનરાજ”
 મહારી કુખે આવ્યા ત્રણ ભુવન શિરતાજ,
 મહારી કુખે આવ્યા તારણ તરણ ઝહાજ;

હું તો પુણ્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઈ આજ. હાલો ૩
 મુજને ડોહલા ઉપન્યા “જેમું ગજ અંબાડીયે,
 સિંહાસન પર જેમું ચામર છત્ર ધરાય,”
 એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન ! તારા તેજનાં,
 તે દિન સંભારું ને આનંદ અંગ ન માય— હાલો ૪
 કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજાર ને આઠ છે,
 તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા “જિનવર શ્રી જગદીશ;”
 નંદન ! જમણી જંઘે લંછન સિંહ બિરાજતો,
 મેં તો પહેલે સુપને દીઠો વીશવાવીશ— હાલો ૫
 નંદન ! નવલા બંધવ નંદિવર્દનના તમે છો;
 નંદન ! લોગઘ્યોના દેવર છો સુકુમાલ,
 હસશે લોગઘ્યો કહી “દીયર મારા લાડકા.”
 હસશે, રમશે ને વળી, ચુંટી ખણશે ગાલ,
 હસશે રમશે ને વળી હુંસા દેશે ગાલ— હાલો ૬
 નંદન ! નવલા ચેડા રાત્રના લાણેજ છો,
 નંદન ! નવલી પાંચશે મામીના લાણેજ છે;
 નંદન ! મામલીયાના લાણેજ સુકુમાલ,

નગર પદ્મસુધા દે આદિ કુમારિકા દે સુદર અતિ સુદુમાગ;
સદાગી શાસ્ત્ર દે લેખ વન હાથાણી દે, નયાગુ વચણુ કુદિયાગ.

ધાત્વકી ૦ ૨

સગ મન આશા દે પુત્ર લની ધણીદે, દુગાડીશ વદનુત દે આગ;
દિ અરદો દે દેખી નવિ શક્યો દે, ઉપાયો આદિ જાંદગ.

ધાત્વકી ૦ ૩

મન મ કલ્પ દે, અદિ ધણી આંદ દે, બેગરે બેગરે જાગ;
મની અદિ પિલસા દે અપા મર આગાં દે, પાત્ર દેનેદ જાગરજાગ.

ધાત્વકી ૦ ૪

દેવ માં દે માના પ્રતિભાગી દે, લીલા લીલી લીલા લીલા જાગ;
અર્થાભાગ દે અર્થ, અર્થ દેનેદ દે, અર્થાભાગ દે અર્થ.

ધાત્વકી ૦ ૫

શ્રી જાગરજાગ દે અર્થાભાગ દે અર્થ.

મુખડા ઉપર વારિ કોટિ કોટિ ચંદ્રમા,
 વળી તન પર વારિ ચંદ્રગણનો સમુદાય— હાલો ૧૩
 નંદન ! નવલા ભણવા નિશાળે પણ મૂક્યું,
 ગજ પર અંબાડી બેસાડી મોટે સાજ;
 પસલી ભરશું શ્રીફળ, ફેફળ નાગરવેલશું,
 સુખડત્રી લેશું નિશાળીઆને કાજ— હાલો ૧૪
 નંદન ! નવલા મ્હોટા યાશે ને પરણાવશું,
 વહુ-વર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર !
 સરખા-સરખી વેવાઈ વેવાણો પધરાવશું,
 વહુ-વર પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેદાર— હાલો ૧૫
 પીયર-સાસર મારા બેડ પખ નંદન ! ઉજળા,
 મારી કુખે આવ્યા તાત ! પનોતા નંદ;
 મ્હારે આંગણ આવ્યા તાત ! પનોતા નંદ !
 મ્હારે આંગણ વુઠયા અમૃત દૂધે મેહુડા,
 મ્હારે આંગણ ફળીયાં સુરતરુ સુખના કંદ— હાલો ૧૬
 “ એણી પેરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું હાલરું,
 જે કોઈ ગાશે, લેશે પુત્રતણા સામ્રાજ્ય ”
 ખીલીમોરા નગરે વરણબું વીરનું હાલરું,
 જય જય મંગલ હોલે દીપવિજય કવિરાય— હાલો ૧૭

વિભાગ ૮ મો

અર્વાચીન પદ સંગ્રહ

૧ (રાગ માલ)

ઉપકારી મહાવીર અમારા ઉપકારી મહાવીર;
 વંદન કરીયે વીર-અમારા ૦

- સામે દાદા હિઠાળી કદીને 'નાના બાણેજી,'
 માંખે માંખેને વળી ટપકું કરશે ગાલ— દાદો ૭
- સામે મહા-માર્ગી લાવશે ટોપી, આંગણ,
 માંખે માંખે, આલે મોતી, કસળી દાર:
 માંખે માંખે ને વળી માંખે ચરવે જતિનાં,
 માંખે માંખે માંખે નાંકીએ— દાદો ૮
- સામે મહા-માર્ગી પ્રખરલી બાડ લાવશે,
 માંખે માંખે માંખે લાડ મોતીચૂર,
 માંખે માંખે માંખે દેશે માંખે માંખે,
 માંખે માંખે માંખે 'દુધે માંખે નાંખે'— દાદો ૯
- સામે મહા-માર્ગી માંખે માંખે રાતી,
 માંખે માંખે માંખે માંખે માંખે માંખે !

૪

[ધન ધન વેા જગમેં નરનાર-એ રાગ]

આજે આંગી ળની નવરંગી, ચાલો જિનમંદિર જઈએ.
 દરિયાન કરશું પાવન થઈશું, લેઈશું જિનવર નામ;
 અજિત જિનેશ્વર સુખદું જોતાં, સફળ થશે સૌ કામ. આજે૦ ૧
 માયા મદ મમતા મૂછીને, સેવીશું જિનરાજ;
 હસ્તર ભવસાગર તરવાને, પ્રભુ સ્મરણ રૂપ ઝાઝ. આજે૦ ૨
 મહેલ ળગીયા સરવે તારા, હામ દામ ને ધામ;
 અંત સમય સૌ અળગા રહેશે, કેા નવ આવે કામ. આજે૦ ૩
 જૈનધર્મ સાચો જાણીને, કર સંગત સુખધામ;
 સાધી લે જંજળી જીવડા, નહિ અવર વિશ્રામ. આજે૦ ૪

પ

(રાગ-આશાવરી)

મહાવીર તમારી મનહર મુરતિ, દેખી મન હરખાય.
 પ્રભુ ત્રિશક્તામાતાના જાયા, સિદ્ધારથ નૃપ કુલ આયા;
 ઇંદ્રાણી મળી હુલરાયા, તારી કંચનવરણી કાય. મહા૦ ૧
 જળકળશ ભરી નહવરાવું, પૂજન કરી અતિ હરખાઉં;
 ભવભવનાં દુઃખ ગમાવું સુજ જન્મ કૃતારથ યાય. મહા૦ ૨
 વળી સુંદર પુષ્પ મંગાવું, તેની ગૂંથી માળ જનાવું;
 લઈ પ્રભુકંઠે પહેરાવું, તારા સુરનર સેવે પાય. મહા૦ ૩
 ભક્તિભરી ભાવના ભાવું, ગુણગાનથી પાવન થાઉં;
 નિશદિન તુમ ધ્યાન ધરાવું, જેથી દુર્લભ સમકિત થાય. મહા૦ ૪

પ્રભુજીને પાયે સોનીડો રે આવે;
 મુગટ ચડાવી પ્રભુ પાય નમે.—આજ દેવ૦
 પ્રભુને પાયે માળીડો રે આવે;
 હાર ચડાવી પ્રભુ પાય નમે.—આજ દેવ૦

[૨]

લાવે લાવે મોતીશા શેઠ, નહવણ જળ લાવે છે.
 નહવરાવે મરૂદેવાનંદ, પ્રભુ પધરાવે છે;
 સહુ સઘને હરખ ન માય, નહવણ જળ લાવે છે,
 મહારી ખડેનોને હરખ ન માય, પ્રભુ પધરાવે છે. એ દેશી.

[૩]

મહાવીર દર્શન કેરા લાલ, લેજો હરખી હરખીને,
 પ્રભુનો અંતરમાં સહુ લાવ, ભરજો હરખી હરખીને. મહા૦ ૧
 પ્રભુના મધુરા મધુરા ગાન, પ્રીતે સુની સુનીને;
 સુણતાં ભવનાં દુઃખડા જાય, પ્રીતે નમી નમીને. મહા૦ ૨

—: આંતરા :—

એ ભવીયાં લાવે લજીને, પામે છે મોક્ષનું ધામ;
 એ દિવ્ય મૂર્તિ શ્રી જિનવર કેરી, ઉતારે ભવપાર.
 જીવનમાં એકજ છે એ સાર, ભજીલે હરખી હરખીને. મહા૦ ૩
 તારી મૂર્તિ છે મનોહાર, નમીએ હરખી હરખીને;
 પ્રેમે “જૈન ટોળી” ગુણ ગાય, પ્રીતે નમી નમીને. મહા૦ ૪

[૪]

ડંકો વાગ્યો શાસનના પ્રેમી જાગજો રે;
 પ્રેમી જાગજો રે ધરમી જાગજો રે. ડંકો૦

(ધનધન વેા જગમેં નરનાર, સિદ્ધાચક્રે જાનેવાલે-એ રાગ)

ધનધન નેમિનાથ લગવાન, લવોદધિ પાર લગાનેવાલા;
 રૈવતકાચલ સિરદાર, તુમે ત્યાગી રાબુલનાર;
 ઝટ ત્યાગ દીયો સંસાર, પશુગણ જાન ખચાનેવાલે. ધન૦
 પ્રભુ નેમિ ખાલ કુમાર, લીયો ખચપણમેં બ્રહ્મચાર;
 દીયો આવાગમન નિવાર, તરણ તાણ પદ પાનેવાલે. ધન૦
 દીક્ષા અરુ કેવલજ્ઞાન, હુઓ સહસાવન મૈદાન;
 ઉન્નિજતશિખર નિર્વાન, તીર્થ ગિરનાર વસાનેવાલે. ધન૦
 તિરથ યાત્રા શુભાખાન, આતમ લક્ષ્મીકા નિદાન;
 પૂજો હર્ષે લગવાન, પ્રભુ વલ્લભ શુભ ગાનેવાલે. ધન૦

આધ્યાત્મિક પદ સંગ્રહ

[૭]

[રાગ-આશાવરી]

અવધુ નિરપક્ષ વિરલા કોઈ, દેખ્યા જગ સહુ જોઈ-અવ૦
 સમરસભાવ લલા ચિત્ત જાડે, થાપ ઉથાપ ન હોઈ;
 અ વિ ના શી કે ઘરડી ખાતાં, જાનેંગે નર સોઈ-અવ૦ ૧.
 રાવ રંકમેં લેદ ન જાને, કનક ઉપલ સમ લેખે;
 નારી નાગણીકો નહિ પરિચય, તો શિવમંદિર દેખે-અવ૦ ૨.
 નિંદા રતુતિ શ્રવણ સુણીને, હર્ષ શોક નવિ આણે;
 તે જગમેં જોગીસર પૂરા, નિત્ય ચઢતે શુભઠાણે-અવ૦ ૩.
 ચંદ્ર સમાન સૌમ્યતા જાડી, સાચર જેમ ગંભીરા;
 અગ્રમત્ત ભારંડપરે નિત્ય, સુરગિરિ સમ શુચિધીરા.-અવ૦ ૪.

[૮]

નેમ પ્રભુના ચરણકમલની લગની અમને લાગી (૨)
ભરયૌવનમાં રાણુક જેવી, રમણી જેણે ત્યાગી (૨)

—: આંતરા :—

કૃષ્ણદેવની સઘળી નારી મનહરનારી કામણુગારી;
વિવાહની વાતો ઉચ્ચારી, મન ડોલાવા લાગી [૨] નેમં

[૯]

વાળો વાળો તુમે રથડો વાળો, તમે જીવદયા પ્રતિપાળોરે-વાળોં
તમે જાન સજીને આંધ્યા, સાથે કૃષ્ણ મોરારિને લાંબ્યારે-વાળોં

[૧૦]

(રાગ-આશાવરી)

પ્રભુ મેરે અર્ધસી આય ખની,
મનકી વ્યથા કુનપે કહીએ, જાનો આપ ધની. પ્રભું ૧

[૧૧]

(રાગ-દેવગાંધાર)

દેખો માર્ધ! અજખરૂપ જિનજીકો;
ઉનકે આગે ઓર સખહુકો, રૂપ લાગે મોહિ કીકો-દેખોં ૧
લોચન કરુના-અમૃત કચોલે, મુખ સોહિ અતિનીકો;
કવિજસવિજય કહે થોં સાહિબ, નેમજી ત્રિભુવન ટીકો-દેખોં ૨

[૧૨]

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તું સાહિબ હું છું તુજ ખંદા;
તુજશું પ્રીત ખની મુજ સાચી, મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યો
રાચી-ઋષભં ૧

ફર કરેા સંસારી કામેા આજથી રે;
આજથી રે વૈરાગ્યથી રે. ડંકો૦
વીરે સ્થાપ્યું શાસનને શોભાવળે રે;
શોભાવળે રે આણા પાળળે રે.....ડંકો૦ એ દેશી

[૫]

ચાલ ચાલ કુંવર ચાલ, તારી ચાલ ગમે રે;
તુજ દીઠડા વિના મીઠડા મારા, પ્રાણ લમે રે. ચાલ૦ ૧
ખોલા માંહિ પડતું મેલે રીસે દમે રે;
માવડી વિના આવડું ખુંદું, કોણ ખમે રે. ચાલ૦ ૨
માતાવામા કહે મુખડે જોતાં, દુઃખડાં શમે રે;
લળી લળી ઉદયરત્ન પ્રભુ તુજને નમે રે. ચાલ૦ ૩

[૬]

વિમલગિરિ કયું ન લયે હમ મોર, વિમલગિરિ૦
સિદ્ધવડરાયણ રૂખડી શાખા, જીલત કરત ઝંકોર. વિમલ૦ ૧
આવત સંઘ રચાવત અંગિયા, ગાવત ગુણ ધમધોર;
હમણી છત્ર કલા કરો નિરખત, કટનેકર્મ કઠોર. વિમલ૦ ૨
મૂરત દેખ સદા મન હરખે, જૈસે અંદયકોર;
શ્રી રિપહેસર દાસ તિહારો, અરજ કરત કરજોર. વિમલ૦ ૩

[૭]

આશાભર્યા અમે આવીયાં જિનંદણ, ઉતરવા લવપાર;
માયા તોરી લાગી જિનંદણ.
તુજ મુરતિ મનોહર-માયા૦ લવોદધિ પાર ઉતાર-માયા૦
નાર તાર મુજ તાર-માયા૦

ઝીણી ઝીણી ઘુઘરીએ ધમકે છે;
 ઈંદ્રાણીના પાઉલ ઠમકે છે. —દેરાસર૦
 પ્રભુ સમવસરણમાં ખિરાજે છે;
 જસ ચોત્રીસ અતિશય છાજે છે,
 ગુણ પાંત્રીસ વાણીએ ગાજે છે. —દેરાસર૦

[૧૮]

આ તો લાગેણી આંગી કહેવાય, શોભે જિનવરણ;
 શુદ્ધ કેશર કરતુરી મહેકાય, શોભે જિનવરણ.
 શુદ્ધ પાંખો પ્રસરેલી તે સુંદર સોહાય, શોભે જિનવરણ. ૧
 ભાવ અંતરના દર્શનથી નિર્મળ રહે,
 મૂર્તિ દેખીને અંતરપટ ભક્તિ વહે;
 જાણે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાય, શોભે જિનવરણ. ૨

[૧૯]

દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી મૂર્તિ અલગેલડી
 ઉજ્જવળ ભર્યો અવતાર રે, મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો,
 શિવધામી ભવથી ઉગારજો. ૧

—: આંતરા ;—

મસ્તકે મુગટ સોહે કાને કુંડળીયાં;
 ગળે મોતનકા હાર રે, મોક્ષધામી૦ ૨

[૨૦]

આશા ધરીને અમે આવીયાં જિણુંદણ;
 સીધા વિના નરી જાઉં રે, માયા તોરી લાગીરે. જિણુંદણ. ૧

[૧૩]

સિદ્ધાયક્ષ્ણો વાસી પ્યારો, લાગે મોરા રાહંદા.

ઈશ્વરે હુંગરીયામાં ઝીણીઝીણી ડોરણી; (૨)

ઉપર શિખર ખિરાજે મોરાં સિદ્ધાં ૧

[૧૪]

પ્યારો લાગે મુને સારો લાગે, દરિસણમાં ગંભીરોણ પ્યારો લાગે.

સોના કેરી ઝારીઓને, માંહી લય્યા છે પાણી;

નહવણ કરાવું મેરે જિનજીકે અંગ—દરિસણ

કેશરચંદન લયારે ક્યોળાં, પૂલ કટું મેરા જિનજીકે અંગ. દરિસણ.

[૧૫]

આદિનાથ જિણુંદલવપાર કરો, મારાં જન્મમરણનાં હુઃખ હરો.

તું પ્રભુ શિવધર બન્યો, (ને) હું અશિવ ઘરમાં રમું;

તું અનંત સુખમાં રમે છે, હું લવહુઃખમાં લમું;

સારી હુઃખી દશાનો વિચાર કરો—આદિનાથ

[૧૬]

સાચું બોલોને નેમનાથ, અબોલડા શાના લીધા છે.

સાચું બોલોને મારા નાથ, અબોલડા શાના લીધા છે.

હૈયામાં રહી ગઈ છે હામ, અબોલડા શાના લીધા છે.

આઠ લવાંતર પ્રીત નિવારી, નવમે કુંવારી મૂકો નહિ.

શ્યામ—અબોલડા

[૧૭]

વાગે છે રે વાગે છે દેરાસર વાળાં વાગે છે.

જેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે. —દેરાસર

- ૩ પ્રભુજીની જમણી ખાનુએ દીપક અને ડાળી ખાનુએ
ધુપધાણું મૂકવા.
૪ દરેક સનાત્રીયાએ જમણે હાથે ત્રણ વલયથી નાડાછડી ખાંધવી.
૫ પંચામૃત તૈયાર કરી, તેથી સાથીયો કરેલા કળશ ભરવા,
ને નાડાછડી ખાંધી તેને નીચેના ખાજેડ ઉપર કે સામે
મૂકેલા ખીજા પાટલા ઉપર સ્વસ્તિક કરી તે ઉપર મૂકવા.
કળશો ઉપર સાથીયો કરેલું અંગલુહણું ઢાંકી રાખવું.

શ્રીમદ્ વીરવિજયજી કૃત સનાત્ર પૂજા

[પ્રથમ કળશ લઈ ઉભા રહેવું]

(દ્રુતવિલમ્બિતગ્નદ્)

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં, શુચિતરં ગુણરત્નમહાગરમ્;
લવિકપટ્ટજ્જોધદિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનેશ્વરમ્. ૬

દોહડા

કુસુમાભરણ ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક;
મજ્જનપીઠે થાપીને, કરીયે જળ અલિપેક;

[અહીં પળાલ કરવો.]

[કુસુમાંજલિની થાળી લઈ ઉભા રહેવું]

[૧]

ગાથા

[આર્યો ગીતિ:]

જિણુ! જન્મસમયે મેરુસિહરે રયણ-કણ્ણય-કલસેહિં;
દેવાસુરેહિં હુહવિઓ, તે ધન્ના, જેહિં દિદ્ધા સિ.
નમોઽર્હત્તિસદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુબ્યઃ

૩

સાથી સુનંદાનો ન્હાનલો નિભુંદણ,
અને ત્રિભુવન તિલક ભેટાય રે, માયા તોરી લાગીરે. નિભુંદણ. ૨

[૨૧]

(રાગ:-ભૈરવ, માલકોશ)

મારા નાથની ગધાઇ બાજે છે, મારા પ્રભુની
સરણાઇ સૂર નોખત બાજે, ચોર ઘનાઘન ગાજે છે. માં ૧
મંદ્રાણી મિલ મંગલ ગાવે, મોતીયન ચોક પૂરાવે છે. માં ૨
સેવક પ્રભુજીનું અરજ કરે છે, ચરણની સેવા ખ્યારી લાગે છે. માં ૩

વિભાગ ૬ મો. (૧)

શ્રીમદ્ વીરવિજયજી કૃત—

સ્નાત્રપૂજની વિધિ

- ૧ મધ્યના બાજે ઉપર કેસરનો સ્વસ્તિક કરી, તે ઉપર અક્ષત અને તે ઉપર જળથી ઘોઘ ઉપર કેસરનો સાથીયો કરેલું અને નાડાછડીથી વીંટેલું શ્રીફળ મૂકવું.
- ૨ સિંહાસનમાં-થાળમાં કે રકેબીમાં સ્વસ્તિક કરી તે ઉપર રૂપાનાણું, સોપારી અને અક્ષત મૂકી તે ઉપર પ્રભુજીને કે પંચતીર્થના પ્રતિમાજીને, ત્રણ નવકાર ગણીને લાવી અને ત્રણ નવકાર ગણી સિંહાસનમાં પધરાવવા, તેમજ આગળ સ્વસ્તિક કરી તે ઉપર શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજને પધરાવવા.

[૪]

ગાથા

(આર્ગી ગીતિ :)

જરસુ પરિમલણલદહદ્વિસિમહુયરઝંકારસદ્સંગયા;
 જિણુચલણોવરિ મુક્ષા સુર-નર કુજમાંજલિ સિદ્ધા. ૯
 નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

ઢાળ

પાસ જિણેસર જગ જયકારી, જળ થળ કુલ ઉદક કર ધારી;
 કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વ જિણુંદા૦ ૧૦

[૫]

દોહા

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા, વીર ચરણ સુકુમાળ;
 તે કુસુમાંજલિ ભવિકનાં, પાપ હરે ત્રણ કાળ. ૧૧
 નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ.

ઢાળ

વિવિધ કુસુમ વરજાતિ ગહેવી, જિનચરણે પણુમંત ઠવેવી;
 કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા૦ ૧૨

[૬]

વસ્તુ છન્દ :

ન્હવણકાળે ન્હવણકાળે, દેવદાણુવ સમુચ્ચિય,
 કુસુમાંજલિ તહિં સંઠવિય, પસરંત દિસિ પરિમલ સુગંધિય.
 જિણુ-પય-કમલે નિવડેઈ, વિગ્ધહર જસ નામ મંતો;
 અનંત ચોવીસ જિન વાસવ મલિય અસેસ;
 સા કુસુમાંજલિ સુહ કરો ચઉવિહસંઘ વિસેસ. ૧૩
 નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલી ઢાળ

નિર્મળ જગ કંગશે નહરાવે, વસ્ત્ર અમૂલક અંગ ધરાવે;
કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિણુંદા.

સિદ્ધસ્વરૂપી અંગ પળાળી,

આતમ નિર્મળ હુઈ સુકુમાળી. કુ૦ ૪

(પ્રભુના જમણા અંગૂઠે કુસુમાંજલિ મુકવી)

[૨]

ગાથા

(આર્યા ગીતિઃ)

મયકુન્દ-ચંપ-માલર્ધ-કમલાર્ધપુષ્પચવણુર્ધ;

જગનાહણહવણુસમયે, દેવા કુસુમાંજલિ દિન્તિ.

નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

ઢાળ

ચયણુ સિંહાસન જિન થાપીજે,

કુસુમાંજલિ પ્રભુ ચરણે દીજે,

કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ જિણુંદા.

[૩]

દોહા

જિણુ તિહુંકાલિય સિદ્ધની પડિમા ગુણમંડાર;

તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ ભવિક દુરિત હરનાર. ૭

નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ.

ઢાળ

કુષ્ણાગરુ વરધૂપ ધરીજે, સુગંધકર કુસુમાંજલિ દીજે.

કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ જિણુંદા.

નમિય કહે “ માય ! તુજ ખાળ લીલાવતી,
 મેરુ, રવિ, ચંદ્ર લગે, જીવજો જગપતિ ”
 સ્વામિગુણ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી,
 તેણે સમે ઇંદ્ર સિંહાસન કંપતી. ૪

ઢાળ

[એક વીસાની દેશી,]

જિન જન્મ્યાજી જિણ વેળા જનની ઘરે,
 તિણ વેળાજી, ઇંદ્ર સિંહાસન થરહરે;
 દાહિણોત્તરજી જેતા જિન જનમે યદા,
 દિશિનાયકજી સોહમ-ઇશાન ખેહુ તદા. ૧

ત્રોટક છંદ:

તદા ચિંતે ઇંદ્ર મનમાં,—“ કેણુ અવસર એ બન્યો ? ”
 જિનજન્મ અવધિનાણે જાણી હુષ્ આનંદ ઉપન્યો. ૧
 સુધોપ આઠે ઘંટનાઠે ઘોષણા સુરમેં કરેં—
 “ સવિ દેવી દેવા જન્મ મહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે.” ૨

[અહિં ઘંટ વગાડવો.]

ઢાળ પૂર્વની

એમ સાંભળીજી સુરવર કોડિ આતી મળે,
 જન્મ મહોત્સવજી કરવા મેરુ ઉપર ચલે. ૧
 સોહમપતિજી ખહુ પરિવારે આવીયા,
 માય જિનનેજી વાંદી પ્રભુને વધાવીયા. ૨

[અહિં પ્રભુને ચોખ્ખાથી વધાવવા.]

હાળ

અનંત ચઉવીસી જિનજી જીહાડ, વર્તમાન ચઉવીસી સંભાડ;
કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીસ જિણુંદા૦ ૧૪

[૭]

દોહા

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ;
ભક્તિભરે તે પૂજિયા, કરો સંઘ સુજગીશ. ૧૫
નમોઽર્કત્સિ૦

હાળ

અપચરમંડળી ગીત ઉચારા, શ્રી શુભવીરવિજય જયકારા;
કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદા૦—

૧૨ કુસુમાંજલિઓ પૂર્ણ થયા પછી—

સ્નાત્રીયાઓએ ત્રણ ખમાસમણુ દેઈ જગચિંતામણિનું
ચૈત્યવંદન કરી નમુત્યુષ્કં કહી સંપૂર્ણ જય વીરરાય પર્યંત
કહેવાનો વિધિ છે. પછી હાથ ધુપી, મુખકેશ ખાંધી,
નળશ દેઈ, ઉભા રહીને કળશ બોલે.

સ્નાત્રકળશાભિષેક :—

સચલ જિણેસર પાય નમિ, કલ્યાણુક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં સુણતાં યકાં, સંઘની પૂજે આશ. ૧

હાળ

અમકિત શુણુકાણે પરિણમ્યા,
ગી વ્રતધર સંયમ સુખ રમ્યા;

સિંહાસન, ચામર ધારી, ધૂપધાણાં, રકેખી સારી;
 સિદ્ધાંતે ભાખ્યા જેહુ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩
 તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
 કળશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભક્તે પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪

ઢાળ

(રાગ—ધન્યાશ્રી.)

આતમભક્તે મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તનુમળ.
 નારી પ્રેર્યા વળી નિજકુલવટ, ધર્મી ધર્મ સખાઇ,
 જોઇસ વ્યંતર ભવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે,
 અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નવરાવે. આ૦ ૧
 અડભતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણો,
 ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસે ગુણ કરી જાણો;
 સાઠ લાળ ઉપર એક કોઠી, કળશાનો અધિકાર,
 બાસઠ ઇંદ્રતણાં તિહાં બાસઠ, લોકપાલના ચાર. આ૦ ૨
 ચંદ્રની પંક્તિ છાસઠ છાસઠ, રવિસેણી નરલોકો,
 ગુરુસ્થાનક સુર કેરો એકજ, સામાનિકનો એકો;
 સોહમપતિ ઇશાનપતિની, ઇંદ્રાણીના સોલ,
 અસુરની દશ ઇંદ્રાણી, નાગની બાર કરે કલ્લોલ. આ૦ ૩
 જ્યોતિષ વ્યંતર ઇંદ્રની ચઉ ચઉ, પર્વદા વ્રણનો એકો,
 કટકપતિ અંગરક્ષક ઠેરો, એક એક સુવિવેકો;
 પરચુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસે અભિષેકો,
 ઇશાનઇંદ્ર કહે 'મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો.' આ૦ ૪

ત્રોટકે

વધાવી બોલે-“હૈ રત્નકુખ-ધારિણી તુજ સુતતણે;
હું શકે સોહમ નામે, કરશું જન્મ મહોત્સવ અતિથણે.” ૧.
એમ કહી, જિન પ્રતિબિમ્બ સ્થાપી, પંચરૂપે પ્રભુ થહી;
દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાચે, સુરગિરિ આવ્યા વહી. ૨.

ઢાળ

[પૂર્વની]

મેરુ ઉપરજી પાંડુકવનમેં ચિહું દિશે,
શિલા ઉપરજી સિંહાસન મન ઉલ્લસે;
તિહાં બેસીજી શકે જિન બોળે ધર્યા,
હરિ ત્રેસઠજી ખીજી તિહાં આવી મળ્યા. ૩:

ત્રોટકે

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ નતિના;
માગધાદિ જળ તીર્થ ઔષધી, ધૂપ વળી બહુ ભાતિના. ૧.
અચ્યુતપતિએ હુકમ કીનો- “સાંભળો દેવા સવે !-
“ખીરજલધિ-ગંગાનીર લાવો, ઝટિતિ જિન મહોત્સવે.”

ઢાળ

[વિવાહલાની દેશી]

સુર સાંભળીને સંચરીઆ, માગધ વરદામે ચલીયા;
પદ્મદ્રહ, ગંગા આવે, નિર્મળ જળ કળશા ભરાવે. ૧.
તીરથ જળ ઔષધિ લેતાં, વળી ખીરસમુદ્રે જતાં;
જળકળશા બહુલ ભરાવે, કુલ ચંગેરી ધાળા લાવે. ૨.

રસ સ્વાદહીન લિક્ષા,—થહી ધ્યાન ધારું વનમાં;
 વિચરું હું ઉચ્ચ પથે; દિન ધન્ય થાશે ક્યારે. ૨
 માનું ન કોઈ શત્રુ, સહુ મૈત્રી લાવે દેખું;
 સંવેગ તરંગ ઝીલું, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે. ૨
 સંભાળી સાધ્ય દષ્ટિ, પરહિત નિત્ય સાધું;
 નરજન્મ પાર્યો દુર્લભ, બળવાન થશેજ ત્યારે. ૪

મહાવીર સ્વામિનું પારણું

ત્રિશલા માતા પારણું જીલાવે; મહાવીર પોઢે રે;
 રેશમ દોરે માતા હિંચોળે, મહાવીર પોઢે રે. ૧
 મધુર મધુર હાલરડાં ગાતી, અંતર કેરા અમીરસ પાતી;
 ત્રિશલા રાણી ગીત સુણાવે, મહાવીર પોઢે રે. ૨
 વીર થજે મારા બાળ જગતમાં, ધીર ગંભીર થજે તું જગતમાં,
 સ્નેહ થકી તુજ જીવન ભરજે, આ સંસારે રે. ૩
 સંસારમાં સુખ કયાંય નથીરે, વેરજેરથી દુનિયા ભરીરે;
 કામક્રોધ મદ માયા ત્યજીને, ભવજલ તરજે રે. ૪
 દુઃખ ભરેલા જીવન જગમાં, કરુણ વેદના પામે જીવનમાં;
 રાજવૈભવના સુખ ત્યજીને, આંસુ લોહજે રે. ૫
 સંસારના સૌ સંબંધ ત્યાગી, દીક્ષા લેઈયા સંયમરાગી;
 મોહનિદ્રામાં સૂતેલા જગને, ઢેજે જગાડી રે. ૬
 ઘર ઘર વન વન ઘૂમી વળજે, અહિંસા પરમે ધર્મ તું રટજે;
 જિનશાસનની જ્યોત બનીને, સુકિત વરજે રે. ૭

તવ તંસ જોજો ઠવી અરિહાને, સોહમપતિ મનરંગે,
 વૃષભરૂપ દરી શંગ જો લરી, નહવાણુ કરે પ્રભુ અંગે;
 યુધ્યાદિક પૂજને છાંટે, કરી કેસર રંગ રોલે,
 મંગલદીવે। આરતી કરતાં, સુરવર 'જયજય' જોલે. આં ૫
 ભેરી ભૂંગલ તાલ ણળવત, વળીયા જિન કર ધારી,
 જનનીધર માતાને સોંપી, એણી પરે વચન ઉચ્ચારી;
 'પુત્ર તમારો, સ્વામિ હમારો, અમ સેવક આધાર,'
 પંચધાવી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ જોલાવણુહાર. આં ૬
 ગત્રીશ કોડિ કનકમણિ, માણિક વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે,
 પૂરણ હર્ષ કરેવા કારણ, દ્રીય નંદીસર જાવે;
 દરીય અઠાઈ ઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
 દીક્ષા-કેવલને અલિલાવે, નિત નિત જિન ગુણ ગાવે. આં ૭
 તપગચ્છ ઈસર સિંહસૂરીસર ઢેરા શિષ્ય વડેરા,
 સત્યવિજય પંન્યાસતથે પદ, કપૂરવિજય ગંભીરા;
 ણિમાવિજય તસ સુજસવિજયના, શ્રીશુભવિજય સવાયા,
 પંડિત વીરવિજય શિષ્યે, જિન જન્મમહોત્સવ ગાયા. આં ૮
 ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને ગ્રીત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ,
 અતીત અનાગત દાજો, અનંતા તીર્થકર જગદીશ;
 સાધારણ એ કળશ જે ગાવે, શ્રી શુભવીર સવાઈ,
 મંગળલીલા સુખબાર પાવે, ઘર ઘર હર્ષ વધાઈ. આં ૯

દતિ શ્રી પંડિત વીરવિજયગ્રંથ દૂત સ્નાત્રપૂર્ણ સમાપ્ત.

અહિં કળશાલિયેક દરીએ. પછી દૂધ, દહીં ઘૂત, જલ
 અને સાકર, એ પંચામૃતનો પળાલ દરીયે. પછી પૂજ દરી

પરહિતચિન્તા મૈત્રી,

પરદુઃસ્વચિનાશિની તથા કરુણા ।
પરસુખતુષ્ટિર્મુદિતા, પરદોષોપેક્ષણમુપેક્ષા ॥

અન્ય જીવોના હિતની વિચારણુ એ મૈત્રી
ભાવના છે.

અન્યનાં દુઃખો ટાળવાની ભાવના એ કરુણા
ભાવના છે.

અન્ય જીવો સુખ પામે તેથી સંતોષ
પામવો એ પ્રમોદ ભાવના છે.

અને અન્યના દોષોની ઉપેક્ષા કરવી એ
માધ્યસ્થ ભાવના છે.

(આ ચારે ભાવનાઓ આત્મહિતનું અદ્ભુત
રસાયણ છે.)

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ

પરહિતનિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।
દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વત્ર સુખીભવતુ લોકઃ ॥

જગતના સર્વ જીવોનું કલ્યાણ થાવ, સર્વ
પ્રાણીગણો પરનું હિત કરવાની ભાવનાવાળા
બનો, સર્વના સર્વ દોષો નાશ પામે અને
સર્વત્ર સમગ્ર લોક સુખી બનો.

પ્રભુની સ્તુતિ

[રતનાકર પદ્યસીમાથી]

મંદિર છે મુક્તિતણા. માંગલ્યકીડાના પ્રભુ,
ને ઇંદ્ર નર ને દેવના, સેવા કરે તારી વિભુ;
સર્વજ્ઞ છે સ્વામી વળી, શિરદાર અતિશય સર્વના,
ઘણું જીવતું ઘણું જીવતું, ભંડાર જ્ઞાનકળા તણા. ૧

તહારાથી ન સમર્થ અન્ય દિનનો, ઉધારનારો પ્રભુ,
મહારાથી નહીં અન્ય પાત્ર જગમાં, જોતાં જડે હે વિભુ;
મુક્તિ મગજરયાન ! તો ય મુજને ઇચ્છા ન લક્ષ્મીતણી,
આપો સમ્યગ્રહન શ્યામ જીવને, તો તૃપ્તિ ધાયે ઘણી. ૨

સ્વામેમિ સર્વજીવે, સર્વે જીવા સ્વમન્તુ મે ।
મિત્તી મે સર્વમ્ભૂણ્ણુ, વેરં મજ્ઞ ન કેણઈ ॥

જગતના સર્વ જીવોને હું ખમાઉં છું
(તેઓના અપરાધોને હું સહી લઉં છું) સર્વ
જીવો મને ખમાવો (એત્રી પ્રાર્થના કરૂં છું)
મારે સર્વની સાથે મૈત્રીભાવ છે. કોઈનીય સાથે
મારે વેર નથી.

